CB MAANDBLAD VOOR DE BENELUX
Nr. 7 - APRIL 1981
België 50 fr. Nederland 3,75 fl.
Frankrijk 7,50 FF Luxemburg 50 F Duitsland 3,75 DM

Standby

Piraten voor de rechtbank

Met CB jagen op grof wild

De wals van de rekords

Hoe werkt een CB-toestel?

CBers aan de macht in Blankenberge

De dood van een Surinaamse vriend

Ruslands 3.000 stoorzenders

Het zenuwcentrum van de BNL 27

Maandblad uitgegeven door de nv Sparta te Deurne

Hoofdredakteur: G. Van Liefferinge

Eindredaktie: Maurice Paul

Redaktie en medewerkers: Ron van Rijk - Jean-Luc Bostijns - Richard Ceulemans

Redaktie Nederland: Piet Evers - Pieter Breda

Fotografen: J.M. Blanckaert - M. Van Landeghem

Lay-out: Kris Rutten

Redaktie, administratie en publiciteit: nv Sparta, Luchthavenlei 7, 2100 Deurne. Tel. 031/30.01.66.

Redaktie, administratie, advertenties en publiciteit Nederland: AVERA BV, Postbus 6900, 4802 HW Breda. Telefoon: 076-130424.

Verkoop België: nv Hoste, Emiel Jacqmainlaan 105, 1000 Brussel - Tel. (02) 219.32.90.
Abonnement één jaar (12 nummers): 500 fr. te voldoen op postrekening 000-0340000-15 van de nv Hoste te Brussel, met vermelding «Abonnement Stand By».

Verkoop Nederland: bv De Vrijbuiter, Spoorlaan 450, Tilburg - Tel. (031) 42.60.43.
Abonnement één jaar (12 nummers) fl. 45 te voldoen op girorekening 1166500 van bv De Vrijbuiter te Tilburg, met vermelding «Abonnement Stand By».

Verantwoordelijk voor uitgave: Guido Van Liefferinge, Luchthavenlei 7, 2100 Deurne.

De redaktie is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde artikelen. Ieder auteur blijft verantwoordelijk voor zijn bijdrage. Ingezonden artikelen en foto's worden niet teruggestuurd en mogen vrij door de redaktie gepubliceerd worden. Merknamen en adressen worden alleen om informatieve redenen afgedrukt en bevatten geen publiciteit. Aangegeven prijzen zijn aan schommelingen onderhevig en vallen buiten de verantwoordelijkheid van de uitgever. De opgenomen advertenties vallen volledig onder de verantwoordelijkheid van de adverteerder. Overname (ook gedeeltelijk) van teksten, foto's of tekeningen zonder uitdrukkelijke toelating van de uitgever is verboden.

Stand-By

HET MOEST ER VAN KOMEN

In Frankrijk is een groothandelaar in CB-apparatuur in hongerstaking gegaan. «Tot de wetgeving ter zake veranderd wordt of tot ik ervan doodga», heeft de brave man aangekondigd, die in gans de Franse pers op de frontpagina ontroerende foto's kreeg, met koppen zoals «hij sterft van honger voor de CBers».
Wat drijft nu zo'n eerlijk aangeschreven handelaar tot deze onbegrijpelijke wanhoopsdaad? Of gaat het hier toch alleen maar om een zakelijke stunt en misbruikt hij de CB-zaak en de CBers om er achteraf nog meer munt uit te slaan?
Natuurlijk niet, de uitleg is trouwens veel eenvoudiger. Deze man greep naar het laatste wapen dat hem nog restte, zijn leven, om zich te verzetten tegen politici die hun werk slecht doen. Want ook in Frankrijk kwam er een fel betwiste CB-wetging tot stand die op geen enkele wijze voldoende rekening houdt met de eisen en noden van de CBers en met de feitelijke toestand van de handelaars in CB-materiaal. Een dubbelzinnige en onvolledige wetgeving op de koop toe, waarvan eens dringend werk zou moeten worden gemaakt maar dat de heren wetgevers wellicht weinig tot de verbeelding spreekt omdat er maar weinig stemmen mee te rapen vallen.
Moet er dan eerst een dode vallen vooraleer er zal worden ingegrepen? Allicht maar wij hopen in elk geval van niet! Want het is de verkozenen van het volk hun taak en plicht om ervoor te zorgen dat ook deze «minderheidsgroep» van de bevolking de demokratische vrijheden krijgt waar ze recht op heeft.
We kennen trouwens momenteel dezelfde dubbelzinnige situatie in ons land, met een opvallend amateuristisch in elkaar geflanste wetgeving waarmee uiteindelijk niemand nog tevreden is. Bovendien een staal — of schrijven we liever schandaal? — van politieke lef want de vrijmaking van de burgerband door de toenmalige minister van PTT, de h. Defosset, gebeurde hoofdzakelijk om de stemmen van de CBers te ronselen. Elke CBer kan daar best nog eens rekening mee houden als hij straks weer in het kieshokje staat.

DE REDAKTIE

CB ZONDER GRENZEN MET DE CONCORDE 2 VAN

HAM INTERNATIONAL

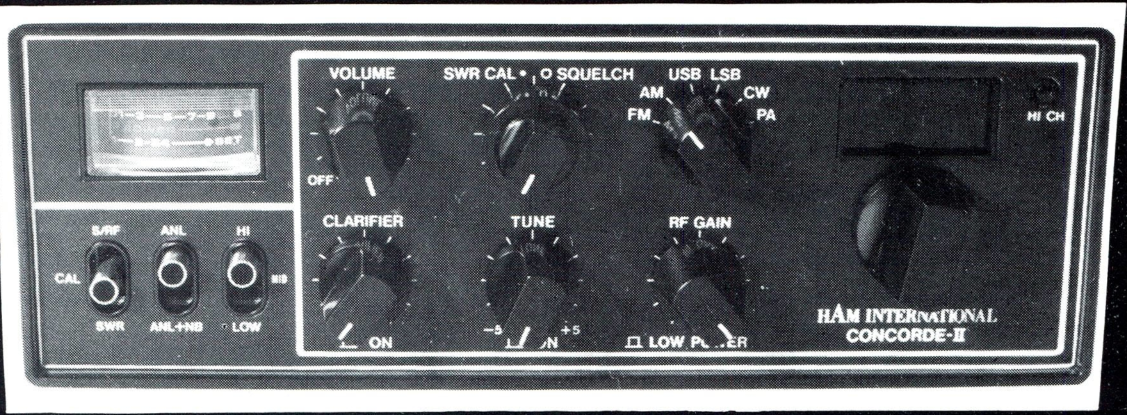

- 120 kanalen in FM, AM, LSB, USB en CW
- TUNE van ± 5 kHz die U toelaat van ook de tussenfrekwenties te gebruiken en het aantal bruikbare kanalen opdrijft tot 1.200. NU met center positie schakelaar
- CLARIFIER met ON/OFF switch die U toelaat 3 SSB stations simultaan te clarifiëren
- hoog vermogen en 0,5 watt posities
- SWR meter en «Roger Beep» van Ham International ingebouwd
- RF GAIN, PA, ANL, ANL+ NB
- uitstekende modulatie zowel in AM als in FM
- hoog audio vermogen
- aansluitingen voor frekwentieteller, bandopnemer en de selectief oproepsystemen van Ham International
- gebruiksaanwijzing ook in het Nederlands
- garantiekaart geldig in België en Nederland (en niet in de V.S.A. of elders)
- een vriendelijke prijs:

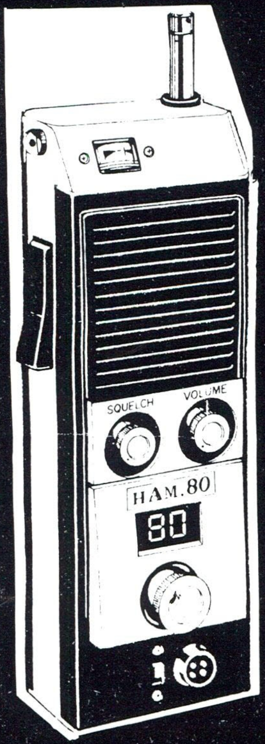

DE NIEUWE PORTOFOON VAN

HAM INTERNATIONAL DE 8040

DE OVERAL CB

80 kanalen - 5 watt:
en al zijn toebehoren zoals:
RA 349/10: korte antenne
uitwendige mikrofoon
NiCd oplaadbare batterijen
lader B11/50

VOOR EEN BETER KONTAKT TUSSEN DE MENSEN IN DE WERELD

IN NEDERLAND:
AQUANAUTA
Voorstraat, 77
NL-3512 AL UTRECHT
Tel. 030/31.01.70

HAM INTERNATIONAL

IN EUROPA:
HAM INTERNATIONAL
Brusselsestwg, 416
B-9218 GENT - BELGIUM
Tel. 00-32/91/31.21.11
Telex 12.521 ham b

JAGEN OP GROOT WILD MET DE WALKIE-TALKIE

Het jagen op wild is in ons land bijzonder populair geworden. De Ardense bossen zijn nog altijd een gedroomd jachtterrein voor iedere jager. Als je er dan nog met een grote bende op uittrekt, komt er heel wat bij kijken om alles in goede banen te leiden. Meestal wordt er beroep gedaan op een jachttrakker, die er voor zorgt dat iedereen de juiste weg blijft volgen, en het wild in de richting van de jagers wordt gedreven. Een van de besten op dit gebied is zeker en vast Louis Hevers uit Berg. «De Spreeuw», zo wordt hij genoemd, is al ruim 20 jaar wild-opjager, en het afgelopen seizoen maakte hij voor het eerst gebruik van walkie-talkie's, die hem toelieten kontakt te houden met de jagersgroep. Hij heeft al heelwat terreinen doorkruist en weet precies waar het wild te zoeken valt. Maar dat is niet zijn enige passie. Zijn kleinzoon wist hem te overhalen een bakske te kopen en zonder dat hij het zelf besefte zat hij met beide voeten in de CB-wereld. Louis is zodanig geëvolueerd dat moduleren met Brazilië of de Verenigde Staten nog maar een koud kunstje is. Een CBer die veel te vertellen heeft, en die kan terugblikken op een rijke ervaring.

• *Is trakken niet gevaarlijk?*
Wel ja, een zeker risico is er altijd aan verbonden, vooral wanneer men op groot wild jaagt, is het veilig dat je uit de buurt blijft van de schietbaan. De jagers schieten dan immers met kogels van zwaar kaliber, die even dodelijk zijn voor de mens als voor de dieren. Klein wild zoals fazanten en konijnen, worden meestal geschoten met hagel, dat een veel kleinere draagwijdte heeft. Ik kan mij gelukkig niet herinneren dat er iemand gewond geraakte tijdens het trakken.

• *Hoe speur je het wild op?*
Ik denk dat het in de eerste plaats berust op ervaring. Meestal zijn het de uitwerpselen van de dieren die er op wijzen dat zij ergens in de buurt zitten. Er wordt altijd tegen de wind in gejaagd, zodat de dieren de mensengeur niet kunnen ruiken. Ook vertoeven ze wel eens in de buurt van een drinkplaats, en de herten zitten meestal diep in het beboste gedeelte. De rest is intuïtie. En wanneer je door de jaren op dezelfde plaatsen komt, weet je wel ongeveer waar ze zitten.

• *Wat heeft de walkie-talkie daarmee te maken?*
De walkie-talkie is een geweldig hulpmiddel gebleken. Vroeger moest ik met toeters duidelijk maken aan de jagers waar ik ergens zat, en kon ik hen niets mededelen. Nu verloopt alles in stilte, en het wild wordt niet opgeschrikt door het lawaai. Nu kan ik ook de leider van de jagers op de hoogte houden in welke richting ik ga, en waar ik het wild heb gezien. Wanneer de schietpartij begint, word ik door de leider verwittigd, en zoek ik een veilig onderkomen. De walkie-talkie komt ook van pas bij het terugkeren naar ons vertrekpunt. De uitgenodigde jagers weten meestal niet waar ze zich bevinden, en het is niet de eerste keer dat de walkie-talkie van pas komt om verdwaalde jagers op te sporen.

• *Hoe kwam je op dat idee?*
Verleden jaar waren wij ergens uitgenodigd op een jachtfestijn. De trakkers daar gebruikten reeds jaren de walkie-talkie, met uitstekende resultaten. Door hun grote zendvermogen is het ver-

schrikkelijk gemakkelijk de jagers te vertellen waar het wild zich ophoudt. Ook kunnen wij nu een groter gebied bestrijken. Vroeger liepen wij maar een paar kilometer van elkaar verwijderd, terwijl we nu al een 7 tot 8 kilometer tussen ons kunnen hebben.

• *Van waar die interesse voor de CB?*

Deze staat eigenlijk totaal los van het trakken. Mijn kleinzoon had reeds veel gehoord en gelezen over de CB, en na lang aandringen kon hij mij overhalen om een bakske te kopen. Ik moet wel zeggen dat mijn kollega's op het werk mij wel nieuwsgierig hadden gemaakt. Op het werk hadden een paar makkers van mij een bakske in de auto, en onder de middagpauze gingen zij dan een half uurtje tokkelen. Dat was toen nog juist na de legalisatie en iedereen wou zonodig een bakske hebben. Ik geraakte met-

«De Spreeuw» samen met een jager en het geschoten wild.

Een echte «vossejacht» is het soms ook wel.

een in de ban van de 11-meterband, en wie weet zit die positieve ervaring met de walkie-talkie er voor iets tussen.

• *Heb je geen last gehad met de taal?*

Inderdaad, ik ben niet meer van de jongste en van al dat getokkel snapte ik geen snars. Maar na 14 dagen luisteren, had ik dat vaktaaltje wel onder de knie, en kon ik me al aardig uit de slag trekken. Wie mij ontzettend veel geholpen heeft is de «Stofzuiger» die mij met raad en daad bijstond. Al doende leert men, en het duurde niet lang of ik fietste de band rond als de besten.

• *De luchthaven ligt hier vlak bij, schept dat geen moeilijkheden?*

Wij liggen wel in de landingszone van Zaventem maar als je de beruchte storingen bedoelt, daarvan hebben wij geen last. Als je hier in de streek CBer bent, is het ten stelligste aan te raden je te voorzien van alle mogelijke ontstoringsapparaten, ofwel zeer degelijk materiaal te kopen, wat natuurlijk wel wat duurder uitvalt. Indien de verkeerstoren op Zaventem maar de minste storing ondervindt, staan de witte muizen binnen de vijf minuten voor je deur, kompleet met een RTT-opsporingsploeg. Terecht eigenlijk, want ik durf niet bedenken wat er allemaal zou kunnen gebeuren indien zij maar lieten begaan.

• *Vertel eens wat over het DXen*

Dxen doe ik nog maar een paar maanden. Ik vind het altijd grappig dat CBers opscheppen dat ze met een gewoon bakje tot in Amerika kunnen tokkelen. Tot mijn schade en schande heb ik ondervonden dat niets minder waar is. Om serieus te kunnen tokkelen met een overzees station moet je om te beginnen beschikken over gespecialiseerd materiaal. Je kunt het je dan ook niet voorstellen wat het betekent om met bijvoorbeeld Brazilië of Peru in kontakt te komen. Het is praktisch niet te geloven dat je met zo'n klein bakske duizenden kilometers kunt overbruggen, zelfs met een radio 5. Ik heb al veel post gekregen uit het buitenland en meestal zijn die vergezeld van QSL-kaarten, stempels en geldstukken. Zo kreeg ik eens van een Amerikaan een zilveren dollar toegestuurd. Op zaterdag is het meestal DXen geblazen en samen met een paar bevriende CBers schuimen wij dan de band af, op zoek naar een ver stationnetje. Als wij hem eenmaal te strikken hebben, verhuizen wij naar een ander kanaal om daar gezellig onder ons te kunnen tokkelen.

• *Is de taal geen handikap?*

Neen, ik heb altijd goed mijn plan weten te trekken op het gebied van talen. Toen de Amerikaanse soldaten juist na de bevrijding hier in de buurt gekazerneerd lagen, leerde ik als jonge snotter al vlug een mondje Engels. Dat komt nu goed van pas, al heb ik door de jaren heel wat van mijn woordenschat verloren. Maar door de praktijk kom ik er weer in, en mijn gesprekken beginnen veel vlotter te verlopen.

• *Wat is je beste ervaring met de DX?*

Dat was toen ik met de voorzitter van de Newyorkse Swap-klub een QSO had. Toevallig hoor, want die CBers opereren in een selekte kring. Door dit kontakt werd ik in hun midden opgenomen, en gingen heelwat andere spreekwoordelijke deuren voor mij open. Dat betekent dat ik door die specifieke klub werd aanvaard en dat mijn internationale call is opgenomen in hun DX-lijst. De klap op de vuurpijl was wel het feit dat een tiental andere stations om een break vroegen, die niet werd toegestaan. Puur geluk noem ik het. Alhoewel ik wel fier ben deel uit te maken van een internationaal gezelschap.

«De Spreeuw» heeft op korte tijd heelwat vorderingen gemaakt. Hij heeft pas een dik jaar geleden het bakske in huis gehaald, en kan nu al gerekend worden bij één van de meest ervaren DXers. Niet mis, maar «De Spreeuw» heeft er dan ook alles voor over. Een paar maanden geleden liep er iets mis met zijn antenne en hij vond er niets beter op dan op het dak te klimmen en de mast te demonteren. Stuk voor stuk schuurde hij de losse delen proper en kroop toen terug in de nok om alles terug op te bouwen. Eén volledige dag werk om alles recht te trekken, maar «De Spreeuw» speelde het toch klaar. Nagelnieuw zag zijn antenne eruit en bij zijn eerste DX-proef was het meteen goed raak. Slag op slinger had hij Brazilië aan de lijn, en zonder het minste geruis. Van handigheid en technisch vernuft gesproken!

MAAK VAN JE BEZOEK GEBRUIK OM DUBBELE SLEUTELS TE LATEN MAKEN DOOR 'KIS COLOR'

73 VEEL QRO AAN ALLEN

CB HOUSE België

777b Houba de Strooperlaan - 1020 Brussel
Tel. 02/478.37.44 - Tlx 647.38
500 m vanaf Ring nr. 8

KLEINHANDEL **GROOTHANDEL**

STELT VOOR

een reeks lentegeschenken

Basisantennes Firenze II
voor de spotprijs van 3.495 fr.

Wilson-antennes — alles in voorraad

De Italiaanse vitamientjes (Zetagi B 4130)
voor de spotprijs van 6.495 fr.

Opening van een afdeling Video VHS

Voor het begin van het 'auto-radio'-seizoen
met GRATIS PLAATSING voor alle installaties
van minimum 9.500 fr.
10% supplementaire korting gedurende slechts 3 weken

Raadpleeg ons voor uw Paasgeschenken

10% korting op alle onderdelen voor de OM met een echt CB-hart

---

Voorraad in alle elektronische onderdelen

RAADPLEEG ONZE TECHNISCHE DIENST

NIET TEVREDEN = GELD TERUG

OLYMPISCHE VOORBEREIDING HELPT «TRUCKDRIVER SMURFKE» AAN NIEUW MAAR KORTSTONDIG WERELDREKORD

180 UREN EN 3 MINUTEN ACHTER HET BAKJE

«Truckdriver Smurfke» heeft niet lang kunnen genieten van zijn wereldrekord tokkelen, dat hij op 180 uren en drie minuten had gebracht. In Nederland slaagde «Billy Turf» er immers in kort daarop de 200 uren te overschrijden, waarmee de grens van dat soort rekordpogingen weer een heel stuk is verlegd. Het bleef bovendien niet eens lang een nationaal rekord, want enkele weken later zat Mollenaar Jan Hannes, alom bekend in de streek als «Snorkie», 184 uren en 8 minuten achter het bakje. Maar de rekordpoging van «Truckdriver Smurfke» viel vooral ook op door de uitstekende organisatie en de Olympische voorbereiding die hij daarvoor over had. Vandaar dit leerrijk verhaal voor alle toekomstige rekordmannen, want het is duidelijk dat aan de «wals van de tokkel-rekords» nog lang geen einde is gekomen.

30 KM PER DAG

Maanden lang heeft «Truckdriver Smurfke» aan zijn konditie gewerkt. Een zorgvuldig opgesteld trainingschema zorgde ervoor dat hij langzaam maar zeker in topkonditie kwam. Gelukkig had hij vroeger veel aan sport gedaan en was het voor hem dan ook maar een peulschil om de opgelegde oefeningen uit te voeren. Elke avond kroop hij rond 9 uur onder de lakens, om 's morgens voor dag en dauw, fris als een hoentje een aantal kilometers te gaan lopen. Een paar dagen voor de rekordpoging liep hij dagelijks 30 kilometers. Maar dat was nog niet alles. Elke dag deed hij nog een uurtje aan power-training. Voorwaar een zware dagtaak voor deze simpatieke trucker, maar hij wilde kost wat kost het wereldrekord verbeteren.

«Truckdriver Smurfke» samen met zijn vrouw achter de mike

«Cobra III» (rechtstaand) kon de rekordpoger met raad en daad bijstaan.

DE VOLLEDIGE STEUN VAN DE KLUB

De CB-klub «Berg en Dal» zorgde ervoor dat er niets aan het toeval werd overgelaten. Onder de kundige leiding van «Cobra III», ex-kampioen van België, en bijgestaan door «Kissoon» en «Somebody» verliep alles feilloos. Gelukkig had «Cobra III» al heel wat ervaring opgedaan, want hij alleen kon «Truckdriver Smurfke» met raad en daad bijstaan. «Cobra III» wist maar al te goed hoe een mens zich voelt zonder die broodnodige slaap. Ook de nachtraven waren op post, want tijdens de nachtelijke uurtjes moest toch iemand stand-by blijven op kanaaltje 5. In de loop van de morgen bestonden er helemaal geen problemen. Bevriende truckers hadden er zelfs een omweg voor over om even met hun kollega in kontakt te komen.

Even gaan lopen tijdens een rustperiode.

VERKEERDE METHODE

Volgens het internationaal reglement mag men bij een wereldrekordpoging zijn voorgeschreven rusttijd opsparen. Achteraf gezien was dit niet helemaal de juiste techniek. Wanneer iemand twee dagen niet geslapen heeft, en hij daarna toch voor een uurtje onder de dekens kruipt, wordt het verschrikkelijk moeilijk hem terug wakker te krijgen. «Cobra III» en zijn helpers hebben water en bloed gezweet om telkens weer de rekordpoger uit zijn bed te jagen.
De beste remedie bleek hem onmiddellijk in een lauw bad te dompelen, en hem daarna het bos in te sturen voor een kleine loopoefening.
Zo fit als mogelijk nam de trucker dan terug plaats achter het mikrofoontje om de nodige uurtjes af te haspelen.
Voor de bloedsomloop is de korte rust ook niet goed. Het bloed stopt zijn gewone cirkulatie en doet praktisch geen verse zuurstof op. «Cobra III» is er ten stelligste van overtuigd, dat mits regelmatig te gaan trimmen, er nog betere resultaten kunnen geboekt worden. Met een nog strakker trainingsprogramma moet vast en zeker de 200 uren kunnen bereikt worden.

LAATSTE LOODJES HET ZWAARST

Alleen een morele opdoffer kon hem uiteindelijk nog van zijn wereldrekord houden. De konkurrentie lag inderdaad op de loer. Via een telefoontje met onze redaktie, vernam «Kissoon» dat er in Nederland eveneens een poging aan de gang was. Meer konden wij ook niet vertellen,

De dokter neemt even zijn polsslag na een loopoefening.

omdat de rest van de informatie ontbrak. Ten einde raad zijn een paar CBers van de klub «Berg en Dal» in de auto gesprongen en hals over kop naar Breda vertrokken. Midden in de nacht trommelden zij de plaatselijke kommisaris uit zijn bed om toch maar te vernemen hoe het was afgelopen. Gelaten hoorden zij het verdikt aan: de Hollandse CBer was 178 uren ver geraakt. Aanvankelijk lag het in de bedoeling van «Truckdriver Smurfke» te stoppen op 176 uren, en meteen moest hij een drietal uurtjes meer tokkelen. De zo homogene ploeg was er het hart van in. Hoe moesten ze hem dat gaan vertellen? Geen nood echter, want met de glimlach aanvaardde de trucker deze onverwachte tegenslag.

De trofee die hij overhandigd kreeg na de geslaagde rekordpoging.

Het klub-embleem van «Berg en Dal» uit Kasterlee.

Wat betekende tenslotte dit aantal uurtjes meer?
De helpers waren anders wel op van de zenuwen, en de vermoeidheid begon hen lelijk parten te spelen. Opgepept door de ijzersterke wil van «Truckdriver Smurfke» zelve, hielden zij ook vol tot het bittere einde.

LADY «BLOODY MARY» TOKKELT 120 UREN

DE LADY'S BIJTEN VAN ZICH AF!

**«Latka» uit Antwerpen was de eerste die er in slaagde 120 uren te tokkelen, goed voor een Belgisch rekord.
Lady «Bloody Mary» toonde prompt daarop dat het zwakke geslacht het even lang kan volhouden. Nog meer zelfs, want indien wij goed ingelicht zijn, gaat het hier om een Europees, of zelfs een wereldrekord. We zijn in elk geval alles aan het uitpluizen om de korrekte gegevens van alle rekords te verzamelen. «Bloody Mary», in het leven van alledag Liliane Haverhals, is overigens niet aan haar proefstuk. Als «oefening» tokkelde zij eens 90 uren, zonder maar één keer haar bedstede op te zoeken!**

ONSPORTIEVE CBers

Vermoedelijk om het rekord om zeep te helpen, hebben een aantal CBers een drietal dagen getracht de band plat te slaan. Zelfs de radio FM-band ondervond er last van. Een voortdurend gebrom maakte het in Antwerpen onmogelijk tussen de 94 en de 103 MHz. een radiostation te ontvangen. Volgens «Delphin» zijn het vast en zeker «Nonneke Zundapp», «Hanza III» en «Hanza IX» die de mike konstant indrukten. «Delphin» kon er nog bijvertellen dat deze CBers ergens op de Dam huizen, en ook wel eens een rekordpoging organiseren. Deze onsportieve daad bezorgde «Bloody Mary» heel wat last. Een aantal bevriende CBers moesten met een mobiel station pal naast het venster van het lokaal stationeren, zodat zij het kontakt konden onderhouden met de moedige dame. Maar ook wat dat betreft wint de aanhouder, en na een paar dagen verdwenen de «mikepushers» als bij toverslag.

Lady «Bloody Mary» tokkelde geduldig de 120 uren rond.

Lady «Beauty», «Kilometervreter» en lady «Dallas» die er voor zorgden dat de rekordpoging volledig slaagde.

HARTSLAG OP HOL

«Bloody Mary» kende helemaal geen inzinkingen, maar we moeten er wel bijvertellen dat zij als dienster in een bekende dancing regelmatig tot stukken in de nacht werkt. Slapen heeft ze nooit veel gedaan, en het was voor haar dan ook maar een koud kunstje om het 120 uren vol te houden. De laatste uren kreeg ze wel last van haar hart en haar polsslag steeg tot 110 slagen per minuut. De dokter vond het geraadzaam te stoppen op precies 120 uren. Wellicht had zij nog verder gedaan, omdat entoesiaste CBers haar graag meer uren hadden zien presteren.
De Pompstraat nr. 7 te Antwerpen zat begrijpelijk elke dag afgeladen vol. «Lady Dallas» en «Lady Beauty» waren de engelbewaarders van «Bloody Mary». Zij weken geen ogenblik van haar zijde. Een speciale vermelding gaat ongetwijfeld ook naar «Kilometervreter», die gedurig stand-by was tijdens de nachtelijke uurtjes. De volkse straat stond als één man achter haar, en iedereen sprong in de bres waar het nodig bleek. Samenhorigheid staat nu eenmaal synoniem voor CBers, en dankzij de totale inzet van haar vrienden wist ze toch het rekord te halen.
Waarom ze er eigenlijk aan begonnen was?
«Ik heb altijd willen weten waar de grens van mijn mogelijkheden lag», zei ze moe maar opgewekt. En aangezien de CB sinds zes jaar mijn hobby is, waren die twee dingen goed te kombineren».

DE «WALS VAN DE CB-REKORDS»

DE 200 UUR TOKKELEN OVERSCHREDEN

Velen hadden het al aangekondigd maar de eerste die het gelukt is om de magische 200 uur tokkelen te overschrijden is het Bredase station «Billy Turf». Deze werkloze vrachtwagenchauffeur had zich dan ook uiterst serieus voorbereid. Wekenlang al voor de rekordpoging trainde hij om zijn konditie op een zo hoog mogelijk peil te krijgen.

TOPMASSEUR EN CERTIFICATEN

Dagelijks werd Billy Turf gemasseerd door de Bredase volleyballer Wil Schmidt. Voor insiders zal het een bekend gegeven zijn dat Schmidt topvolleybal speelde bij Starlift en nu bij Brevok uitkomt. Sinds kort heeft hij een eigen «centrum» in Breda aan de Adriaan van Bergenstraat 214 te Breda (Tel. 076-22.34.08).
Bakkenist Billy Turf was vol lof over zijn verzorger en vertelde veel van zijn konditie aan hem te danken te hebben. Naast massage e.d. kan men bij Schmidt terecht voor krachttrainingen.
Hieruit putte onze CBer de kracht om de 200 uur vol te maken.
Zelfs tijdens de 200 uur tokkelen zat hij dagelijks op de trimfiets om de konditie op peil te houden.

Billy Turf achter de mike

Billy Turf na 180 uren: zichtbaar moe, «Stand-By» zorgde voor wat afwisseling in de rustige uren

De laatste dag zakte de konditie snel, maar Billy Turf zat zelfs op de trimfiets nog aan de mike om te blijven tokkelen.
Alle stations die een tokkel maakten met Billy Turf konden een certificaat op komen halen. Hierop stonden enkele QSL gegevens en een nummer. Met dit nummer kon men mededingen naar enkele prachtige prijzen.
Maar ook een goede reden voor de stations om geregeld een break te geven voor de Billy Turf.
Een leuk idee die certificaten en zeker voor herhaling vatbaar bij nieuwe pogingen.

NOOIT MEER

Het «nooit meer» wordt een bekende kreet van de tokkelmannen. Reeds na 150 uur wist Billy al dat hij het nooit meer zou doen.
«Je bent er aan begonnen en je wil het halen, maar het is afzien. Ik doe het niet meer voor een tweede keer. Dat kan wel weer veranderen maar zo voel ik het nu».
Veel steun kreeg Billy Turf van zijn vrouw. Twee maal per dag kwam ze minstens op bezoek en anders was ze op de thuisbasis stand by voor een babbel met manlief. Ook de beide kinderen lieten zich regelmatig horen.

1000 UUR STAANDE BIJ

Sommige mensen weten niet van ophouden. In het Noorden van Nederland, in Oude Pekela, zijn twee stations met een tweemansrekord bezig. Ze hebben er op dit moment al 800 uur opzitten... Een onvoorstelbaar lange tijd, maar er wordt konstant gekontroleerd. Voor de lezers die het niet weten, bij een tweemanspoging mag men slapen, tenminste maximaal 1 uur, als de ander tokkelt, want dan moet men weer stand-by zijn. Is men in staat om in een bepaald ritme te komen, van 1 uur slapen en weer een uur tokkelen, dan is het goed. Maar dit 1000 uur vol houden lijkt me nu beslist geen pretje. De beide stations hebben zich echter die 1000 uur als doel gesteld, dus gaan ze gewoon door. Of men na zo'n poging de eerste 1000 dagen nog naar de mike grijpt betwijfel ik echter ten zeerste.

REKORD NIEUWE STIJL

Dit was bovendien de eerste van een rekordpoging nieuwe stijl. De NCF die de tokkelrekords begeleidt heeft namelijk nieuwe reglementen gemaakt. Er is het een en ander veranderd met de pauzes na 48 uur en de voorwaarden voor deelname. Doordat men nu 200 uur moet tokkelen wordt het beslist gevaarlijk. Er moeten verklaringen komen van arts en minimaal aantal begeleiders dat ze konstant zullen toezien op het welzijn en de gezondheid van een rekord-«breker».
Dit om ongevallen te voorkomen. Een goed initiatief, want zolang tokkelen is beslist niet niks.

MINI GESTOPT OP DOKTERSADVIES

In het Brabantse Made, niet ver van Breda, is een station op doktersadvies gestopt met een tokkelrekord. Zijn bloeddruk was zo hoog opgelopen dat verder tokkelen niet meer verantwoord was.
Een grote teleurstelling natuurlijk voor station «Mini», maar beter teleurgesteld dan de gezondheid kapot maken. Voor deze tokkelpoging had men speciaal de mini van station «Mini» in een café gereden. Vanuit de wagen werden alle verbindingen gemaakt. Gezien de grootte van een Mini, beslist niet de meest ideale plaats om te tokkelen.
Deze aktie werd ook gehouden voor de gehandikapten in Nederland. Ondanks de voortijdige afloop werd een totaal bedrag van maar liefst 70.000 gulden bijeengebracht. Ook de importeur van British Leyland schonk een aanzienlijk bedrag omdat ze het een leuk reklame-idee vonden. Zo zie je maar hoe een mislukte poging toch een groot sukses kan zijn.

Het certificaat dat elk station ontving dat een tokkel maakte met Billy Turf

CBers ZWAAIEN DE SKEPTER IN BLANKENBERGE

Kersverse Prins Karnaval dankt zijn verkiezing aan de CBers

Toeval of niet, maar Blankenberge heeft net als Hemiksem een kersverse Prins Karnaval, die op de koop toe ook nog een fervente CBer blijkt te zijn. Maurice de 1ste, alias «Elvis One», is truckchauffeur van beroep en kan gerust met Edmond de 1ste uit Hemiksem hand in hand door het leven gaan. Reeds 18 jaar lang schuimt hij de Europese wegen af, en sinds een paar jaar heeft hij er een nieuwe, onafscheidelijke vriend bijgekregen, het bakske.
Een Blankenbergse vriend die al dertien jaar de band rondfietst, moest inderdaad op niet veel overredingskracht beroep doen om «Elvis One» de nodige apparatuur te laten aanschaffen. Nu is CB een ware passie voor hem, en het is dan ook niet verwonderlijk dat hij dankzij zijn vele tokkel-kontakten de Prins Karnaval werd van 1981.

HOFNAR VAN DE PRINS

Blankenberge kan gerust vergeleken worden met Aalst, de karnavalstad bij uitstek. De kuststad feest er immers duchtig op los, en iedere inwoner heeft wel wat te maken met de organisatie van allerhande festiviteiten. Zelfs een hele resem stijve Engelse burgers hebben er een paar vakantiedagen voor over om het gebeuren te kunnen meemaken.

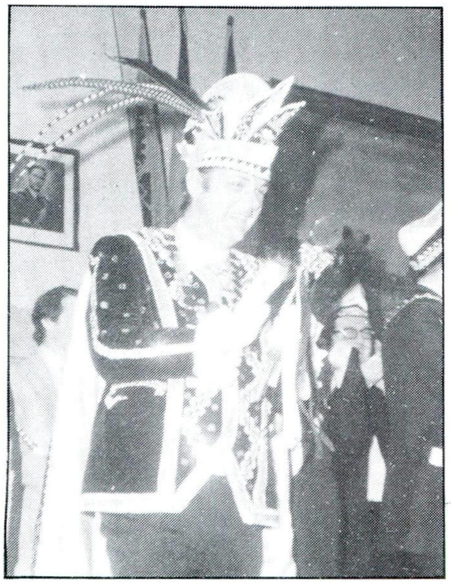

Maurice de 1ste in vol ornaat

Het zegegebaar van Maurice de 1ste

Maurice de 1ste aanvaardde een paar jaar geleden het peterschap van de toenmalige prins. Hij hielp hem aankleden, holde van links naar rechts, stond hem met raad en daad bij en zorgde ervoor dat alle manifestaties vlekkeloos verliepen. Je kan het zowat vergelijken met de taak van een hofnar die zijn ziel uit zijn lijf werkt omdat de koning toch maar niks te kort zou komen. Het viel best mee voor «Elvis One» en dit jaar zag hij de kans schoon om zelf eens kandidaat te zijn voor de Prins Karnaval-verkiezingen.
De Blankenbergse CB-vriendenklub stond als één man achter hem, en een nooit geziene verkiezingsstoet zorgde in de straten voor het nodige tumult. Wel vijftig wagens, allemaal voorzien van een CB-antenne, maakten iedereen duidelijk dat hij alleen, Maurice de 1ste, en niemand anders Prins Karnaval zou worden. Zij kregen nog gelijk ook. Het prinsenbal kende een overrompelend sukses, en «Elvis One» had het inderdaad klaar gespeeld om de meeste inkomkaarten te verkopen. Zijn entoesiaste volgelingen deden de rest. Zowat iedereen, jong en oud, stemde de truckchauffeur tot nieuwe Prins Karnaval van Blankenberge. De vreugde van de CBers kende natuurlijk geen grenzen. De rest van de avond werd er zoveel plezier gemaakt dat iedereen pas laat in de morgen onder de dekens kroop. Maurice de 1ste verging het natuurlijk geen haar beter en zijn trouwe CB-vrienden hebben hem een aantal dagen gemist op de band. Tegen de tijd dat de katers verdwenen waren, was «Elvis One» bereid «Stand-By» meer vertellen over zijn 27 MHz-ervaringen.

Geflankeerd door zijn ere-prins en hofdame

Samen met zijn hofmaarschalk

● ***Heeft men aan de kust nooit last van drukkers?***

Wij komen weinig in kontakt met de andere kuststreken, maar in Blankenberge hebben we daar helemaal geen hinder van. Iedereen kent iedereen, en het tokkelen is in Blankenberge een waar paradijs. Onze CBers begrijpen veel beter de huidige situatie, want indien we in de lucht willen blijven, moeten wij gedisciplineerd te werk gaan. In onze stad zal dat niet het minste probleem opleveren. Ik ben er wel van op de hoogte dat er in het binnenland grote moeilijkheden bestaan, maar hebben de CBers dat niet zelf gezocht?

● ***Hoe ging men hier te werk in de piratentijd?***

De illegale periode zal in ons landje wel voor Jan en alleman het zelfde geweest zijn. Jagende witte muizen overal, alhoewel men hier niet mag klagen over het optreden van de overheid. Mobiele stations werden wel op de korrel genomen, maar de basis-bakskes werden met rust gelaten. Ik moet er wel bij vertellen dat wij de regels van het spel eerbiedigen: nooit moduleren tijdens T.V.-time, zeer korte tokkels enz. Grappenmakers die het al te bont maakten op de 11-meterband, werden vlug tot de orde geroepen, of werden vereerd met een persoonlijk bezoekje.

● ***De naam «Elvis One» is zeker geen toeval...***

En dat zal wel juist zijn ook, ik ben een hevige fan van de grootste rock & rollzanger aller tijden. Ik geloof niet dat er één L.P. van Elvis Presley in mijn verzameling ontbreekt, en mijn skipnaam was dan ook vlug gekozen. Die muziek stamt uit mijn jeugd, en wanneer ik de weg op trek, neem ik altijd een verzameling kassettes van de King mee.

● ***Bestaat er nog veel kommunikatie onder de truckers?***

Meer dan ooit, iedere truckdriver heeft nu wel een bakske in zijn stuurkabine. Vervelen doe ik mij dus nooit meer. Als je de grens oversteekt, is het wel opletten geblazen. Vooral in Frankrijk is het gevaarlijk. Sinds de heren van de doeane weten dat de 27 MHz bij ons is toegelaten, zijn er al veel CBers in de val gelopen. Meestal wordt het bakje bewaard aan de kontrolepost, en kan je het opnieuw oppikken als je het land verlaat. Maar voor ons truckers ligt het wel anders. Wij verlaten maar zelden het land langs dezelfde weg, wat in onze job voor de hand ligt. Je gaat met een lading naar de Azurenkust, terwijl je dan doorbolt naar Italië om langs Duitsland terug te keren. Zo zie je maar dat wij het vernuftig en zeer geslepen aan boord moeten leggen om ons niet te laten klissen. Gelukkig heeft een grote truck zoveel onbekende hoekjes, dat het doodgemakkelijk is om het CB-toestel veilig weg te bergen. Natuurlijk vinden wij dat er een Europese regeling zou moeten komen, want wat gaat dat worden in de zomer, met al die vakantiegangers?

TOERISTISCHE DIENSTVERLENING

Maurice de 1ste wist ons nog te vertellen dat de Blankenbergse CB-klub met een geweldig initiatief voor de pinnen komt. In het seizoen zullen konstant CB-ploegen ter beschikking staan van de toeristen. Vaak dient de 11-meterband als informatiebank.
CBers die met vakantie zijn, vragen dikwijls waar ze die of die kamping kunnen vinden, waar het centrum is, of er in de buurt een goed restaurant te vinden is, of waar ze kunnen overnachten.
De Blankenbergse CBers willen er dit jaar werk van maken. Het kan de badstad alleen maar ten goede komen.
Men wil zelfs in samenwerking met de overheid een nachtelijke CB-ploeg in het leven roepen. CBers die konstant een oogje in het zeil houden in de binnenstad, want dikwijls zijn het dronken jongelui die voor de nodige amok zorgen, waarbij dan uitstalramen sneuvelen of geparkeerde auto's worden beschadigd.

Maurice de 1ste schouwt zijn «troepen»

IN NAAM VAN DE WET

Alain COLLIER

NOODOPROEPEN ZIJN HEILIG

Het gekrakeel onder de CBers blijft maar aanhouden. Nu eens omdat iemand de buurt heeft «platgedrukt», dan weer omdat een ander zich beledigend over de band heeft uitgelaten. Kleinigheden waaruit vervelende wrijvingen voortspruiten. Niet alleen individueel botert het niet te best, ook in klubverband staan de CBers met getrokken zwaarden tegenover elkaar: de honderden groeperingen raken het maar niet eens. Iedere 11 meterband-amateur weet onderhand dat een eensgezinde politiek gevoerd voor en door alle bestaande verenigingen een utopie is, maar, nu uiteindelijk een vertegenwoordiger op nationaal vlak naar voor moet treden, het een must is dat alle cibisten aan hetzelfde touw trekken. De wetgever heeft bij de legalisatie van de CB in een bijzondere clausule, de oprichting van een «Nationale Raad der 27 MHz» bevolen. Om deze raad, samen te roepen als gelijkwaardige gesprekspartner van de Minister van RTT, is al een en ander te doen geweest. Eerst verhinderden kommunautaire problemen de geboorte, dan weer was er een kwestie van vertegenwoordiging evenredig met de grootte van de groepering. Nochtans schijnt men op ministerieel vlak te willen doorgaan en deze raad zo snel mogelijk laten samenkomen. Het belang van zo'n instelling kan niet weggecijferd worden: de cibist met zijn grieven en voorstellen aan de ene zijde en de Minister met zijn wetgevende en uitvoerende macht aan de andere zijde van de vergadertafel. Het is slechts daar — en nergens anders — dat op een wettelijke manier de belangen van onze hobbyisten een beslag krijgen. In demokratisch diskussieverband bouwen beide gesprekspartners aan een positieve CB-toekomst. De anomalieën, van de originele basiswet daterend van 30 juli 1979 en de wensen van de CBers kunnen harmonieus samengesmolten worden. Het resultaat, hoe miniem ook, is steeds ten voordele van de 27 MHz, want haar eigen vertegenwoordigers hebben immers rechtstreeks mogen meewerken aan de nieuwe onderrichtingen.

OPEN KANS

Het is de wet zelf die deze ideale open kans heeft gereglementeerd. Waarom vatten de 11 meterband-liefhebbers deze gelegenheid dan niet met beide handen? Op papier schijnt het allemaal te kloppen als een bus, doch de realiteit bergt blijkbaar een aantal onoverkomelijke hindernissen. Juist bij de vertegenwoordiging knelt het schoentje het meest. Zelfs indien de taalproblemen uiteindelijk een oplossing vinden, dan nog zijn er moeilijk ministeriële gesprekspartners te vinden. Zijn er dan geen begerige kandidaten? Integendeel, er zijn er teveel! In onze huidige CB-wereld is het zo dat geen overkoepelend orgaan mag zeggen in naam te werken van het merendeel der CB-amateurs. De onderlinge verdeeldheid is werkelijk te groot en de verschillen moeilijk weg te werken. Elke vereniging, onafgezien van haar ledenaantal, eist het voorrecht op te moeten zetelen in de bedoelde raad. U merkt meteen het kernprobleem.

Laat ons even fiktief aannemen dat ieder van die groepen een afgevaardigde zou mogen sturen. De diskussietafel zou wel uitzonderlijke afmetingen moeten hebben en uiteindelijk zouden zovele verschillende meningen naar voor worden gebracht dat nog geen oplossing uit de bus zou vallen. Dit straatje zonder eind heeft als direkt gevolg dat na méér dan één jaar «vrije» CB nog geen Nationale raad het levenslicht heeft gezien. Ieder staat met zijn eisen en voorstellen in de kou, eenvoudigweg omdat geen instelling ze kan of mag behandelen. Met alle gevolgen vandien! Velen willen zelfs terugkeren naar de piratentijd omdat «het toch niets gekort is».

PRAKTISCHE VERSCHILLEN

Waar liggen de grootste onderlinge verschillen? Luistert men aandachtig naar de diverse spreekbuizen, dan kan men vaststellen dat grosso modo de meningen overeenstemmen. Allen willen zich «positief» opstellen en zich afzetten tegen «negatieve» invloeden. Dus, de algemene kontekst is gemeenschappelijk door het merendeel van de «verenigde» cibisten aanvaard, doch de praktische eisen verschillen. Voornamelijk in het aanwijzen van dit of dat kanaal als nood-, oproep- of «verkeerskanaal» blijkt iedere klub vastgeroest te zijn aan zijn nummertjes. Geen sprake van hiervan af te stappen.

Elkeen verdedigt met, al dan niet, waardevolle argumenten zijn keuze. De doorsnee tokkelaar voelt de nood aan het vrijhouden van een aantal kanalen voor menslievende doeleinden, vrij sterk aan. In de kommunikatieve praktijk kan, gezien de nu reeds oversaturatie van de toegelaten kanaaltjes, anders geen hulpverlening gebeuren. Nochtans is dit laatste aspekt door alle amateurs erkend als de belangrijkste humane taak eigen aan de 27 MHz. Houdt de wet bepaalde kanalen vrij voor zeker gebruik? Neen, met geen woord wordt deze materie aangesneden. Vandaar dat alle interpretaties de goedkeuring kunnen wegdragen.

MISPLAATSTE «GRAPPEN»

IN NAAM VAN DE WET

De wetgever heeft niettemin de waarde van de CB op dit vlak zeker niet ondergewaardeerd. Hij heeft zelfs bepaalde handelingen in die zin gevrijwaard, hetgeen onvermijdelijk met zich inhoudt dat inbreuken gesanktioneerd worden met de vastgelegde tarieven. Wetende dat de 11 meter band aan noodoproepen en hulpseiningen veel sneller dan om het even welk middel een goed gevolg kan verzekeren, heeft de wet van 30 juli 1979 in artikel 4 «valse of bedrieglijke alarm-, spoed- of noodseinen, of noodoproepen uitzenden of trachten uit te zenden» strafbaar gesteld met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van tweehonderd tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen. Voor de geldboeten moeten de opgesomde getallen vermenigvuldigd worden met 40, dit is de gerechtelijke index. Verwonderlijk is wel in deze wettelijke klausule, dat zelfs de poging een inbreuk betekent. Dus gewoon «trachten valse of bedrieglijke noodseinen door te sturen», maken de uitzender strafrechtelijk vervolgbaar. Het bewijs van deze misdrijven zal gewoonlijk geleverd moeten worden door een opnametape van de uitgezonden berichten. Deze band zal dan door de gerechtelijke autoriteiten worden in beslag genomen.

Vele cibisten vergrijpen zich wel eens aan deze dwingende wetsbepalingen. Niet enkel uit onwetendheid, doch ook als «mop» bedoeld of «in minder nuchtere toestanden». Enige maanden geleden heeft de Rijkswacht bij verscheidene radioamateurs huiszoekingen verricht nadat een CBer een gesimuleerd vliegtuigongeval de eter had ingezonden.

Dergelijke cibisten zijn er zich blijkbaar niet van bewust welke enorme ravage zulke nep-berichten teweeg brengen. Gans het officiëel hulpradarwerk treedt op basis van de fiktieve oproep in werking. Kollega CBers doen ook een duit in het zakje en uiteindelijk schept de zender van het foute bericht een logische reaktie bij de plaatselijke bevolking. Onnodig hier aan toe te voegen dat de CB in zijn geheel niet met soortgelijke aktiviteiten gebaat is.

Langs de ene kant tracht men tot een operationele samenwerking te komen met de officiële hulpinstanties, voornamelijk om dit hulpverlenend aspekt in de 27 MHz kommunikatie uit te buiten, en anderzijds wordt juist dit punt onnodig door het slijk gehaald. Zeker in de overgangsperiode waarin de CB zich nu bevindt, wordt deze vorm van radiotransmissie met bedrieglijke en valse oproepen te zwaar ondermijnd.

Zoals U hebt kunnen lezen heeft dus de wetgever deze misplaatste «grappen» getaxeerd met ernstige straffen, doch dit laat niet af dat de keuze voor dit of dat noodkanaal toch een definitieve beslissing moet krijgen.

Collier Alain

DXen in verschillende talen

Voor de DXers komt het er op aan een paar vreemde talen machtig te zijn. Het is wel zo dat bij het DXen het Engels het meest gebruikte kommunikatiemiddel is. Maar in Europa en ook daar buiten kent niet iedereen deze taal. CBers die bijvoorbeeld met Spanje of Italië in kontakt komen, worden meestal alleen in het Spaans of Italiaans geantwoord. Evenmin gemakkelijk voor mensen die alleen het Nederlands onder de knie hebben.
Wij hebben speciaal voor de DX-liefhebbers de meest gebruikte zinnen vertaald in het Engels, het Frans, het Spaans, het Duits en het Italiaans. Laat ons maar beginnen met de gebruikelijke oproep: «CQ, CQ, kanaal 11, dit is station X, dat oproept en luistert ...

- **In het engels**

CQ, CQ, 11 metres, this is the belgium station X calling CQ. 11 and standing by.

- **In het frans**

Appel général à tous de la station Belge. Ici la station Belge X, qui lance appel band 11 mètres, et passe à l'écoute avec grand plaisir.

- **In het spaans**

LLamada general, atención todos, CQ 11 metros, ésta es la estación de la belgica X, Llamando CQ. 11 y pasando a la escucha general de la banda.

- **In het italiaans**

Chiamata general, CQ 11 metri, questa é la stazione de la belgica X, che chiama CQ. 11 metri e ascolta. Avanti cambio.

1. Goede morgen - goede middag - goede avond - goede nacht

Good morning	Good afternoon	Good evening	Good night
Bonjour	Bonjour	Bonsoir	Bonne nuit
Buenos dias	Buenos dias	Buenos tardes	Buenos noches
Guten Morgen	Guten Tag	Guten Abend	Guten Nacht
Buon mattino	Buon giorno	Buona sera	Buona notte

2. Bedankt voor uw oproep

Thanks for your call.
Merci beaucoup pour votre appel.
Muchas gracias por su llamada.
Ich danke Ihnen für den Anruf.
Tante grazie per la vostra chiamata.

3. Duizend maal bedankt voor dit Q.S.O.

Thank you very much for this QSO.
Je vous remercie mille fois pour ce QSO.
Le doy mis gracias por este QSO.
Vielen Dank für dieses QSO.
Vi ringrazio moltissimo di questo QSO.

4. Dit eerste Q.S.O. met u, verheugt mij zeer.

I am very pleased to have our first QSO.
Je suis bien content de ce premier QSO.
Estoy muy satisfecho de este nuestro primer QSO.
Ich bin über unser erstes QSO sehr erfreut.
Sono molto contento di questo nostro primo QSO.

5. Het verheugt mij zeer, u nogmaals te ontmoeten.

It is very nice to meet you again, old chap (old man).
Je suis enchanté de vous rencontrer de nouveau, mon cher ami.
Tengo un gran placer en encontrarle, de nuevo amigo mio.
Es freut mich sehr, Sie wiederzutreffen.
Sono molto lieto di ripetere il collegamento con voi, amico mio.

6. Ik hoop u de volgende keer, in betere kondities nog eens te kunnen kontakteren.

I hope to meet you again in the near future under better conditions.
J'espère vous rencontrer de nouveau dans des conditions meilleures.
Espero encontrarle a usted otra vez en mejores condiciones.
Hoffentlich werden wir uns unter besseren Bedingungen wiedertreffen.
Spero di ritrovarvi lu aproccima volta in migliori condizioni.

7. Kan u mij een rapport van ontvangst geven?

What is my report, please? How are you getting me?
Quel est mon contrôle? Dites-moi mon contrôle, s.v.p.
Cual es mi control? Digame por favor mi control.
Wie können Sie mich empfangen? Bitte, geben Sie mir meinen Rapport.
Qual'è il mio controllo: Prego passatemi il controllo.

8. Wat is uw Q.T.H.?

What is your QTH?
Quel est votre QTH?
Cual es su QTH? Dónde está su QTH?
Welches ist Ihr QTH?
Qual'è il vostro QTH?

9. Mijn naam is ...

My name is ...
Mon nom est ...
Mi nombre es ...
Mein Name ist ...
Il mio nome è ...

10. Het is mijn eerste Q.S.O. met ...

This is my first British QSO.
Ceci est mon premier QSO avec la France.
Esto es mi primer QSO con Espana.
Dies ist mein erstes DL-QSO.
Questo è il mio primo QSO con l'Italia.

11. Een ogenblikje a.u.b.

One moment, please.
Un moment, s'il vous plaît.
Espere un memento.
Bitte warten Sie einen Augenblick.
Aspettate un momento.

12. Q.R.X. ik zal uw kanaal nagaan.

Q.R.X., I will check your channel.
Q.R.X., je vais vérifier votre fréquence.
Q.R.X., controlarè su frecuencia.
Q.R.X., ich werde Ihren Kanl (Ihre Frequenz) prüfen.
Q.R.X., controllero la vostra frequenza.

13. Ik geef u de mikro terug.

I will give the mike back to you again.
Je vous repasse le micro.
Vuelvo a darle de nuevo el microfono.
Ich gebe Ihnen nun das Mikrophon wieder zurück.
Vi ripasso il micro.

14. Spreek langzaam a.u.b.

Speak slowly, please!
Parlez lentement, s'il vous plait!
Tenga la bondad de hablar desparcio
Bitte, sprechen Sie langsam!
Prego, parlate lentamente!

15. Ik spreek zeer weinig ...

I speak very little English.
Je parle un peu le Français.
Hablo solmente un peco Espanol.
Ich spreche nur ein wenig Deutsch.
Parlo soltano un poco l'italiano.

CB-wereld verloor Surinaamse vriend

EUROPA ZAL «JAGUAR» NIET MEER HOREN

Een heleboel DXers uit België en Nederland zullen zich vast en zeker «Jaguar I S - 072» uit Suriname herinneren. Zijn echte naam was Frank Troenoredjo en hij had bij ons een boel goede vrienden. Een aantal mensen van bij ons had immers regelmatig kontakt met hem langs het bakje. Maar het was de laatste tijd zeer stil geworden rond deze simpatieke kerel. Iedereen vroeg zich af wat er gebeurd was, tot het trieste nieuws bekend werd. De voorzitter van de Surinaamse Internationale Radio Groep (S.I.R.G.) liet weten dat Frank overleden was op 7 januari '81, amper 20 jaar oud ...

Frank Troenoredjo, alias «Jaguar IS-072».

VERKEERSONGEVAL

Ongeveer drie jaar geleden werd Frank het slachtoffer van een zwaar auto-ongeval, waarbij zijn beide benen verlamd geraakten. Sindsdien was hij opgenomen in het Akademisch ziekenhuis van Paramaribo. Een van de weinige hobby's waaraan hij nog aktief kon deelnemen was de CB.

Speciaal voor hem monteerde men een antenne op het dak van het ziekenhuis, en werd het bakske naast zijn bed geïnstalleerd. Zo verloor hij toch niet helemaal het kontakt met de buitenwereld.

Helaas moest hij na verloop van tijd ook zijn toestel inleveren op verzoek van de overheid, want de 27 MHz was en is in Suriname nog steeds verboden. Toch wist hij heelwat vrienden te maken, die hem zelfs regelmatig kwamen opzoeken in het ziekenhuis. Daarna wierp hij zich met hart en ziel op het DXen. Zo werd hij geliefd bij heel wat Belgische en Nederlandse CBers, want praktisch elke dag moduleerde hij met een Europees station. Hij verrichtte enorm veel werk voor zijn klub, en dankzij hem kon men veel kontakten leggen met internationale Swapklubs.

Klubgenoten bewijzen hun vriend en kollega de laatste eer.

Gladys Kenson met de krans in de vorm van een bakske.

Familie en vrienden verenigd rond de doodskist van «Jaguar».

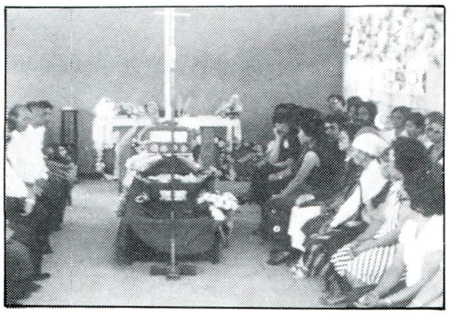

EERBETOON

De leden van de «S.I.R.G.» hebben hem een aparte begrafenis bezorgd. Men had een bloemenkrans laten maken in de vorm van een bakske, en zijn graftombe is een getrouwe kopie van zijn QSL-kaart. Een massa vrienden was komen opdagen voor de plechtigheid. In een ontroerende maar serene sfeer werd hij naar zijn laatste rustplaats gedragen. Terwijl er momenteel in zijn land besprekingen aan de gang zijn tussen de S.I.R.G. en de direktie van Telesur (de lokale RTT) over het al dan niet vrijmaken van de 11-meterband, werd een laatste hulde gebracht aan deze entoesiaste CBer.

De S.I.R.G., waarvan Frank een voorbeeldig lid was, is gebaseerd op een niet kommerciële grondslag en heeft als doel het bevorderen van een nog betere verstandhouding tussen naties en landen, alsmede het uitwisselen van gegevens op kultureel en taalkundig gebied. Voor de Europeese CBers bestaat er in België een kontaktadres: Sektie België, 24 S-004 Dirk, postbus 5, te 2450 Tielen.

Men kan ook rechtstreeks schrijven naar: S.I.R.G., postbus 1325, te Paramaribo, Suriname (Zuid-Amerika).

HOE WERKT EEN CB-TOESTEL?

De meeste CBers en zeker de beginnelingen zijn geen specialisten in elektronika. Het gebeurt meer en meer dat wij op de redaktie brieven ontvangen met vragen over de meest elementaire CB-beginselen. Het leek ons dan ook nuttig eens op een eenvoudige manier uit te leggen hoe een CB-toestel eigenlijk werkt.

Banden, kanalen en frekwenties

Er is Citizen Band, het open kanaal en frekwentie. Dit laatste gaat tot 27 MHz. Als daar nog modulatie bijkomt, dan wordt het allemaal nogal ingewikkeld.
Het heeft eigenlijk niet zoveel belang hoe al die dingen heten en wat ze betekenen, maar de meeste mensen willen dat jargon kennen.
Laten we met de term **frekwentie** beginnen. Deze naam wordt gegeven aan het aantal trillingen per sekonde gerealiseerd door een draaggolf als deze wordt uitgezonden door een antenne. De reikwijdte of het spektrum van deze trillingen kan variëren van enkele duizenden per sekonde tot vele duizenden miljoenen per sekonde die dan gebruikt worden voor radiouitzendingen. Voor een eigen privé-radioinstallatie kiest men meestal ongeveer 27 miljoen trillingen per sekonde of 27 MHz.
Het Britse open kanaal werkt op ongeveer 928 MHz. Dit lijkt erg hoog te liggen en is te situeren in de zeer hoge frekwenties (V.H.F.), maar is toch relatief klein als je het vergelijkt met sommige radars die werken tot op 2 honderdduizend miljoen of tweehonderd gigahertz (200 GHz). Je vergeet misschien beter al deze onmogelijk reusachtige cijfers. Een groep van deze frekwenties, zoals deze tussen 27 en 28 MHz, wordt een **band** genoemd en is dus een deeltje uit dit gehele spektrum. Dit wordt ook Citizen Band genoemd. Je hebt misschien al amateurs horen praten over de 144 MHz band, wat betekent 144-146 MHz. Je hoort echter meer over golfband praten dan over frekwentiebanden.
Een **golflengte** is, (fig. 1) zoals de naam zelf reeds zegt, de lengte of de afstand die een uitgezonden golf aflegt gedurende de tijd van 1 trilling. Golven die uitgezonden worden door zenders met een kracht van 144 MHz leggen gedurende 1 trilling 2 meter af. Daarom wordt de 144 MHz-band ook wel de 2 meter-band genoemd. Een 27 MHz golf legt 11 m af gedurende 1 trilling en dit deel van het spektrum wordt de **11 m band** genoemd. CBers gebruiken echter die naam niet zo vaak.
Een **kanaal** is niets anders dan een kommunikatiekanaal, dat werkt met een band rond een bepaalde frekwentie. Als een C.B.-toestel 40 frekwenties heeft die kunnen gebruikt worden dan heet men het een 40-kanalen installatie.

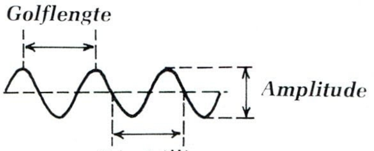

Modulatie

Wanneer CBers praten over A.M., S.S.B. en F.M. dan hebben ze het over de wijze waarop informatie vervoerd wordt door de uitgezonden golven. Als alleen de draaggolf uitgezonden wordt (fig. 2a) dan hoor je niets. Het menselijk gehoor stopt op ongeveer 20.000 geluidstrillingen per sekonde. Koptelefoons en luidsprekers kunnen een beetje hoger gaan. Vermits dit 1.350 maal trager is dan de 27 MHz uitzendingen zijn deze laatste zeker niet op te vangen. Ze kunnen wel gehoord worden dankzij een techniek die «heterodyning» genoemd wordt. Maar wie wil er maar één enkele toon horen?
Als de zender echter in- en uitgeschakeld zou worden dan kan er wel informatie doorgegeven worden. Als je dit vaak achter elkaar doet volgens een vooraf overeengekomen patroon (fig. 2b) dan heb je morse.
Het spreken is echter niet een serie van aan en uit maar een aaneenschakeling van toename of redukties van de omvang of amplitude van de spreekgolf (fig. 2c). De amplitude van de uitzending wordt veranderd of gemoduleerd door de golfvorm van het spreken. Men heeft dat dan ook de naam van **amplitude-modulatie** of A.M. genoemd. Dit is een zeer-gewone manier om informatie over te brengen en men gebruikt ze in de media en de lange golf zenders. Als een draaggolf op deze wijze gemoduleerd wordt dan is er niet langer die ene frekwentie aanwezig. Boven en beneden die draaggolf worden er nog andere frekwenties gevormd (fig. 3). Deze worden **zijbanden** genoemd.
Al de informatie of het gesproken woord wordt via deze zijbanden uitgezonden. De bovenste zijband is identiek aan die beneden, maar dan in spiegelbeeld. Vermits slechts één zijband nodig is om informatie over te brengen, moet er ook maar één uitgezonden worden. Dit gebeurt dan ook met enkelzijbandinstallaties (S.S.B. = single-sideband). De energie die anders in die overbodige zijband zou gegaan zijn, wordt nu opgespaard en kan voor de andere gebruikt worden.
De golfdrager is evenmin nodig vermits iedere zijband op zichzelf kan uitgezonden worden. Op die manier kan er nog meer energie gespaard worden. Maar hier nog meer, omdat in A.M. de golfdrager de meeste energie opslorpt. Het enige probleem bij een gewone A.M.-ontvanger is dat deze ontvanger niets kan maken van een S.S.B.-uitzending. De golfdrager die ontbreekt moet bij de ontvanger terug toegevoegd worden. Op die manier kan het gewone opsporingsproces plaatsgrijpen. Als de toegevoegde golfdrager niet exakt dezelfde frekwentie heeft als de originele golfdrager dan klinkt het voortgebrachte geluid ofwel op Donald Duck ofwel op een grafstem. Daarom moet er zeer precies afgestemd worden, soms met een «clarifier control».
Frekwentie modulatie (F.M.) (fig. 4) is de modulatie die gebruikt wordt om de frekwentie van de golfdrager te veranderen en niet de amplitude. Vermits een amplitudeverandering weinig effekt heeft op een signaal van een F.M.-systeem worden storingen tot een minimum herleid. Een ontvanger moet een speciaal type detector hebben voor een F.M.-uitzending. Het open kanaal zal F.M. gebruiken.

Gemoduleerde en niet-gemoduleerde golven.

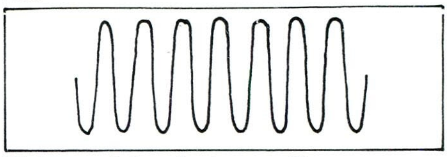

Niet-gemoduleerde draaggolf

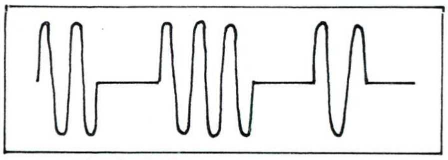

In- en uitschakelen

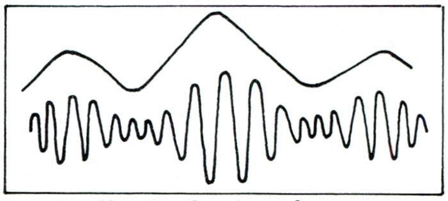

Spreekgolf met mikrosignaal

Afstemmen

Je mag al dat ronddraaien met knoppen vergeten. Als je naar Capitol Radio zoekt op de F.M.-band dan heb je 20 MHz speling. Het open kanaal heeft hiervoor slechts 1 MHz en op die manier mag je je niet teveel vergissen. In plaats van het met de hand te doen zal de maker van het

toestel het apparaat voor jou afstellen. Als instrument gebruikt hij kwartskristal of verschillende kristallen. Het enige dat je moet doen is op enkele knoppen drukken of een schakelaar omdraaien en de frekwentiesynthesizer binnenin maakt de nodige bokkensprongen om op de juiste frekwentie af te stemmen. Om de stem helder en juist te laten klinken is er een helderheidskontroleknop om de automatisch verkregen afstemming een beetje bij te stellen, maar niet zoveel dat je het kanaal zou kwijtraken.

Zender

Om uit te zenden heb je een **golfdrager** nodig die je kan gaan moduleren als je de mikrofoon gaat gebruiken. De hoeveelheid energie die een antenne uitzendt kan ongeveer 25 W bedragen. Dit lijkt niet zoveel als je dit vergelijkt met de gewone elektrische spullen die je thuis gebruikt, maar bij 900 MHz is dat toch tamelijk veel. Er is reeds eerder gezegd dat het afstemmen en de stabiliteit van de golfdrager nogal belangrijk is. Aldus hebben we hier twee onverzoenlijke vereisten. Energie maakt hitte vrij en dit is niet erg handig als je de frekwentie stabiel wil houden. Daarom zullen de ontwerpers niet onmiddellijk die 928 MHz met de hoogste energie opwekken. Dit kan je zien in het schema (fig. 5). Al die handige frekwentieopwekkers zoals oscillators, frequency synthesizers en andere werken met erg weinig energie zodat er niet teveel hitte vrijkomt. Wanneer de juiste frekwentie bereikt is dan kan de energie verhoogd worden door middel van versterkers en de sterke golfdrager die daardoor ontstaat kan via een antenne uitgezonden worden. Voordat de golfdrager de antenne bereikt heeft, moet hij echter gemoduleerd worden en dit gebeurt d.m.v. een **modulator.** Dit is een stroomketen waarbij de gesproken golfvorm van de mikrofoon en zijn versterking (het signaal van de mike op zichzelf is niet sterk genoeg) de golfdrager verandert of moduleert in overeenkomst met de woorden die in de mikro gesproken worden. Het resultaat van dit alles is een sterke golfdrager, waarbij de amplitude gemoduleerd wordt door het praten van mensen die zichzelf Blue Knight, Cheeky Beaky of Bold Eagle noemen.

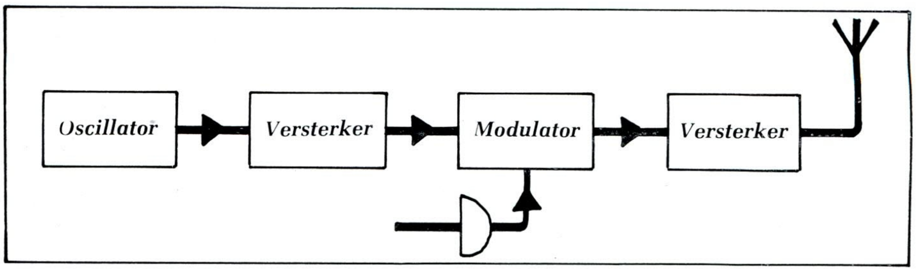

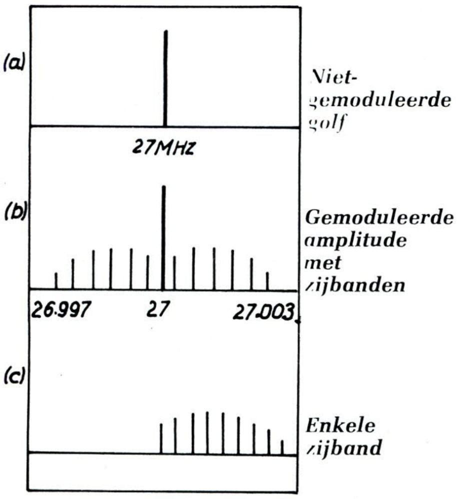

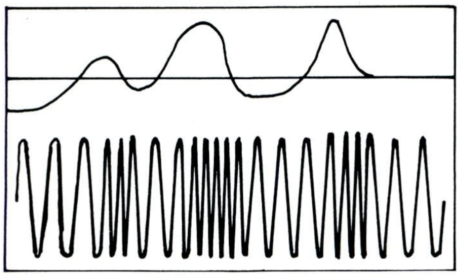

Gemoduleerde frekwentie met mikrosignaal

Ontvanger

Dan zend je je gemoduleerde amplitudesignaal uit in de vorm van een vraag naar antwoord. Als je dat hebt gedaan ga je achterover zitten en wacht je op een antwoord. Om een antwoord te kunnen ontvangen heb je natuurlijk een ontvanger nodig. De stroomspanning die een signaal moet hebben om ontvangen te kunnen worden kan eerder gering zijn. Veronderstel dat de ontvanger ± 1100 m verwijderd is van de zender en dat de frekwentie die gebruikt wordt 27 MHz is: vergeet niet dat we hebben gezegd dat de golflengte van een 27 MHz golf 11 m is. Deel 0,12 door het aantal golflengtes tussen de twee antennes (100). Trek dan de vierkantswortel uit het bekomen resultaat.
Het antwoord, ongeveer 1,4 miljoenste, is de voltagesterkte van de ontvangstantenne vergeleken met de sterkte van de antenne van de zender. Deze komplekse wiskundige berekening is voor half-golf dipolen in open lucht, maar het duidt de orde van de dingen aan: in feite zal het signaal dat ontvangen wordt heel wat minder zijn dan in de berekening. Een ontvanger moet daarom het ontvangen signaal gaan versterken. Verschillende **transistors** zorgen daarvoor en elk van deze moet afgestemd worden (afstemmen houdt in dat een stroomketen opgewekt wordt waaraan slechts één frekwentie beantwoordt en waarbij alle andere genegeerd worden). Daarom moet het signaal dat 6 maal versterkt wordt (door de 6 transistors) ook 6 maal (voor elke transistor) afgestemd worden. Dit is niet zo gemakkelijk, maar bij de eerste radio's werd dit op deze manier gedaan. Een oplossing hiervoor werd gevonden in de vorm van een stroomketen die ook wel supersonic heterodyne of superhet genoemd wordt (fig. 6).
De eerste stap in het versterken wordt de radio-frequency amplifier (r.f. amplifier) genoemd. Deze **r.f. amplifier** kan afgestemd worden op het signaal of verbreed worden tot de hele band. Daarachter komt de mixer. Dit instrument kombineert hetgeen uit de r.f. amplifier komt met wat uit de oscillator komt en samen ontstaat er een nieuw signaal dat lijkt op het versterkte antennesignaal maar het heeft een lagere frekwentie. Daarna komt een reeks van vast afgestelde versterkers die het signaal nog meer versterken. Het voordeel van dit allemaal is dat dat de verschillende versterkers niet telkens opnieuw moeten afgesteld worden voor signalen met verschillende frekwenties. Eén aanpassing met de **oscillator,** ook wel plaatselijke oscillator genoemd, stemt het hele systeem af op een signaal met een verschillende frekwentie en uit de mixer komt steeds een signaal met een identieke frekwentie, dat dan naar de i.f. versterkers kan gaan.
De i.f.'s kunnen zo ontworpen zijn dat ze optimaal versterken zonder dat er moet gelet worden op verschillende afstellingen; enkel 1 afstelling is nodig. Dit gebeurt dan door de oscillator. Na de i.f.'s komt de **detector** die de golfvorm van het spreken uit het signaal haalt. Deze golfvorm was door de modulator van de zender omgezet in het signaal. Er zijn vele verschillende manieren om een signaal op te sporen. In feite is de naam verkeerd omdat er niets opgespoord wordt. De detector verwijdert alleen de overtollige drager van de spraakgolf (fig. 7). Als nu de golfvorm van het spreken opgespoord is kunnen we die zo sterk maken dat hij door de luidspreker kan komen. Vermits spraak tot het vlak van de audio frekwenties behoort worden de versterkers die hiervoor gebruikt worden audio-lagen genoemd.
Zo, we zijn er dus. Je wekt een draaggolf op, moduleert deze d.m.v. het spreeksignaal van de mike, versterkt het en verzendt het. Iemand anders pikt het signaal op, versterkt het zwakke signaal, mengt het met een oscillator signaal, versterkt het, spoort het op, versterkt het opnieuw en gebruikt het resultaat om een luidspreker in werking te stellen. Het lijkt dus nogal eenvoudig.

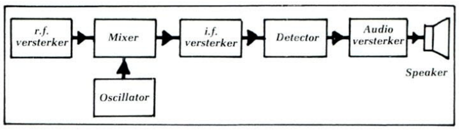

Superhet-ontvanger.

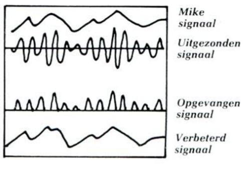

BEPAAL ZELF WANNEER JE GEPAKT WORDT DOOR DE ETERPOLITIE

Dankzij de unieke vragenlijst van Stand By is het mogelijk om uiterst nauwkeurig te bepalen wanneer de speciale «eterbrigade» bij jou aan de deur staat!
Het is erg eenvoudig: Lees elke vraag goed door en schrijf het nummer van de vraag en de letter van het antwoord op.
Na de vragen komen er punten voor de antwoorden. Kijk hoeveel punten je verzameld hebt en lees daarna bij de beoordeling in welke kategorie je thuis hoort.
Veel sukses met het invullen van de antwoorden!

1. Heb je een geldige vergunning om op CB te werken?
   a. Ja
   b. Nee
2. Hoeveel uur per dag kom je uit vanaf je basislokatie?
   a. 1 uur of minder
   b. 2 uur
   c. 3 uur
   d. 4 uur of meer
3. Waarom gebruik je op de eerste plaats je bakkie?
   (Eén antwoord is maar mogelijk!)
   a. hobby
   b. zaken
   c. persoonlijk
   d. sport, rekreatie, hulp ed.
   e. overigen
4. Gebruik je een stationsnaam?
   a. altijd
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
5. Gebruik je basis of mobiel een linear?
   a. ja
   b. nee
6. Skip, DX je wel eens?
   a. altijd, als het kan
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
7. Klets je wel eens op kanaal 9?
   a. altijd
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
8. Hoe kom je het meeste uit?
   a. basis
   b. mobiel
9. Geef je een privéadres over de bak?
   a. ja
   b. nee
10. Hoe lang tokkel je gemiddeld met een station?
   a. 1 minuut
   b. 5 minuten
   c. 10 minuten
   d. 15 minuten en meer
11. Gebruik je meer dan 22 toegestane kanalen?
   a. altijd
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
12. Als je tokkelt, mijdt je dan de drukke kanalen?
   a. altijd
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
13. Gooi je wel eens een draaggolf in de lucht, zonder een doel?
   a. dikwijls
   b. soms
   c. nauwelijks
   d. nooit
14. Fluit, zing of draai je wel eens muziek en/of knijp je weleens iemand weg?
   a. ja
   b. nee
15. Heb je wel eens een mondelinge of schriftelijke waarschuwing gehad van de PTT/RTT?
   a. ja
   b. nee
16. Zitten er in je basislokatie veel knijpers, gallers ed.?
   a. het stikt ervan
   b. veel
   c. af en toe galt er iemand
   d. iedereen doet normaal
17. Is er de laatste drie maanden nog iemand gelicht in je lokatie?
   a. ja
   b. nee
18. Als je QSL-kaarten verstuurt schrijf je dan je eigen naam en adres erop?
   a. ja
   b. nee
19. Vind je de opsporingsdiensten en de PTT/RTT in het algemeen je vijand?
   a. altijd
   b. geen mening
   c. is onuitstaanbaar
   d. doet goed werk
20. Zijn er problemen met je basisantenne, bij gemeente of woningbouw vereniging?
   a. ja
   b. nee
   c. nog niet, maar ik verwacht het wel.

Dat waren de vragen, hebt U alle vragen goed naar waarheid beantwoord dan kunt U nu gaan tellen. Iedereen begint met 0 punten. Staat je gekozen antwoord niet bij de punten dan heb je voor die vraag nul punten. Staat je gekozen letter er wel bij dan schrijf je het aantal punten op. Als je alle 20 de vragen nagelopen bent, kun je ze optellen.

DE PUNTEN

Puntenwaardering: achtereenvolgens komen het nummer van de vraag, een of meer letters van het antwoord en achter elke letter het aantal punten dat U daarvoor moet rekenen.
1. B-5; 2. A-1, B-2, C-3, D-5; 3. A-5; 4. A-5, B-4, C-3; 5. A-5; 6. A-5, B-4, C-3; 7. A-5, B-4, C-3; 8. A-5, B-2;9. A-5; 10. C-4, D-5; 11. A-5, B-4, C-3; 12. B-2, C-4, D-5; 13. A-5, B-4, C-3; 14. A-5; 15. A-5; 16. A-5, B-4, C-2; 17. A-5; 18. A-5; 19. A-5, B-2, C-3; 20. A-5, C-3.

HET RESULTAAT

U weet nu wat het totaal van Uw skore is. Hieronder volgt dan Uw uitslag. Kijk bij de groep waarin Uw puntenskore ligt en U weet dan hoe Uw kansen liggen op een konfrontatie met de radiokontroledienst.

1- 10	Waarschijnlijk ben je een prutser die nooit uitkomt om een tokkel te maken.
11- 29	De gemiddelde CBer, erg veilige skore.
30- 39	De eterbrigade zal je wel je gang laten gaan.
40- 49	Je hebt 50% kans om gepakt te worden, je kunt je nog beteren, het is nog niet te laat.
50- 59	Je maakt een idioot van jezelf, je denkt dat ze je nooit zullen pakken. Probeer eens een échte CBer te worden.
60- 69	Als je wist wat voor boete je krijgt als ze je pakken zul je wel anders piepen. Nog maar enkele dagen om je boeltje op te ruimen.
70-74	Je bent een duveltje, Amuseer je nog maar even.
75- 79	5 tegen 1 dat ze komen, ga zo door.
80- 89	Je bent een type waar de rcd verliefd op is. Een netel in de burgerband. Je maakt de beste publiciteit voor de rcd. Je verhaal komt ongetwijfeld VET in de krant.
90-100	Doe jij de deur maar vast open, ik hoor de bel al.

CBers

LIJDEN EERSTE NEDERLAAG SINDS DE LEGALISATIE...!

Ze hebben elkaar jaren in de haren gezeten, ze hebben voor kat en hond gespeeld, ze maakten elkaar het leven zuur, ze hebben elkaar verwijten naar het hoofd geslingerd, oh ja, over wie hebben we het?

De «witte muizen» van de Antwerpse brigade en CB-Rupel speelden onlangs een partijtje voetbal in een opperbeste stemming. Jan Bels, coach van CB-Rupel, en luitenant Collier, leider van de rijkswachtploeg, wilden met dat sportief treffen aan de buitenwereld tonen dat zij tegenwoordig in de beste verstandhouding met elkaar leven.

Zelfs voorzitter Stan Geens van de BNL 27 wilde het sportieve treffen niet missen, en Rik Coppens, eens nationale trots van voetbalminnend België, kwam de aftrap geven. De «witte muizen» waren voor deze gelegenheid in een wit voetbalplunje gestoken, en namen in de eerste helft resoluut het initiatief, wat uitmondde in een paar doelpunten. Coach Jan Bels beet haast zijn pijp stuk, maar na de gebruikelijke koffie- en appelsienenrust, schitterden zijn ogen als brandende kaarsjes. «Nu gaan mijn jongens resoluut in de aanval», vertrouwde hij ons toe. «Wij rollen de muizenverdediging op als een stuk krantenpapier.»
Hij kreeg aanvankelijk nog gelijk ook. De CBers hadden zeker en vast een «stoof» achter de bal geplaatst, want het leder rolde steeds in de richting van het rijkswachtersdoel. Schoten als kanonballen en de moedige CBers kwamen terug tot 3-4. Maar hoe hard ze ook «drukten» en hoe luider coach Jan schreeuwde, de gelijkmaker kwam niet op het skorebord. Na de wedstrijd werd vriend en vijand getrakteerd op koffie en broodjes. De verbroedering was kompleet.

1. *Zoals het echte profs past, CB-Rupel in afzondering.*
2. *De voltallige CB-ploeg.*
3. *De coachen, Luitenant Collier en Jan Bels, ruilen het klubembleem.*
4. *Stan Geens, Rik Coppens, Jan Bels, Raymond Bovy, de respektievelijke kapiteins en Luitenant Collier een paar minuten voor de aftrap.*
5. *Na de wedstrijd ontgoocheling alom bij CB-Rupel.*
6. *De rijkswachters waren bijzonder blij met het behaalde resultaat.*
7. *Na de sportieve wedstrijd de verbroedering tussen pot en pint, broodjes en gebak.*

4

1

5

2

6

3

7

IN DE TOKKELAAR

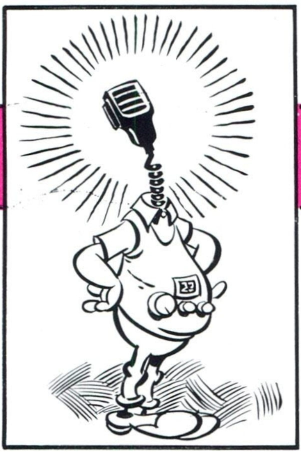

Kursus storingen

In ons nummer 5 van februari kon je op blz. 29 een artikel lezen onder de titel «CBers uit Ekeren en omstreken terug op de schoolbanken». Het juiste adres voor kontaktopname is evenwel: Gilbert De Ruisseaux, Konijneberg 60, 2070 Ekeren - tel. 031/42.65.51.

Problemen? Een goede raad!

Zouden we er niet beter aan doen, met de problemen in de CB-keuken trachten te leren leven? De 11 meter is nou eenmaal de weerspiegeling van onze maatschappij, waar ook niet iedereen zich aan de spelregels houdt. Ook de mankementen in het dagelijkse leven worden via de roddelkranten dik in de verf gezet. Dit zal ook voor de burgerband altijd zo blijven. De enige raad die ik de echte CBer kan geven is: doe net of je neus bloedt, en ga niet op eventuele provokaties in. De uitlokker wordt het snel moe en druipt vanzelf af. Spijtig genoeg is de mikrofoon, waar niemand je achter kan zien zitten, een gedroomde uitlaatklep voor bepaalde gefrustreerde individuen. Negeer ze gewoonweg en het plezier is er voor hen af.

Midland - Hasselt.

Power reducer in zelfbouw

De bestaande CB-zendertjes mogen tot 1 januari 1983 gebruikt worden, maar dan uitsluitend op een HALVE watt. Doe-het-zelvers kunnen hun 5 watt-bakje zelf terugschroeven naar die halve watt. Deze oplossing vindt weliswaar geen genade in de ogen van de Regie, maar heeft als voordeel dat je niet in de ingewanden van zo'n zendertje hoeft te wroeten en de storingen toch sterk beperkt worden. Het schema werd geleverd door Bambi-X en in de praktijk werd bewezen dat de SWR niet stijgt (in tegenstelling tot véél andere modellen). Het geheel wordt ingebouwd in een metalen kastje, dat aan beide uiteinden voorzien is van een coaxiale plug. De mantel van de coaxiaal wordt aan het metalen kastje verbonden. Benodigdheden: 3 koolweerstanden van 33 ohm en 2 diodes 1 N 4148 (die tegengesteld geschakeld worden).

Mobiele rekords

Zouden jullie me wat meer kunnen meedelen over rekordpogingen? Je leest wel dikwijls over rekords, maar nooit over mobiele rekords. Bestaat hier een reglement voor. Is dit rekord al vastgelegd?

CB-station Knudde - Wijnegem.

N.v.d.r. — Voor zover de redaktie bekend is, bestaat zo'n rekord nog niet. Een bedenking: het is al vrij moeilijk «vaste» rekords te vestigen en te verbeteren. Voor mobiele zenders moet dit een nog grotere opgave zijn. Overleg eerst toch maar eens goed waaraan je begint, voordat je van start gaat!

Gehandikapte haalt het niet

Op 25 januari jl. heeft station Noé het rekord van onze vriend Turbo 4 uit Komen, nl. 116 uur, trachten te verbeteren. Ondanks de aanmoedigingen van de CBers uit de streek, die bestendig aanwezig waren om hem te steunen, heeft hij met 80 uur moeten opgeven. Wat wel merkwaardig is: onze vriend Noé is gehandikapt. En dat mocht in dit Internationale Jaar van de Gehandikapten dan ook wel even onderlijnd worden. De prestatie werd overigens officiëel door gerechtsdeurwaarder Manteau opgetekend.

R. Vandamme - Moeskroen.

Kerstkado

De Platte Luizen van Berlare hebben een gehandikapt meisje uit de streek, Lady Motto, de kerstdag van haar leven bezorgd. Via een omhaling bij de CBers van de wijken Heide en Vennepark kregen ze zoveel geld bij elkaar, dat hun «ladyke» niet alleen een volledige installatie, maar ook de vergunningsaanvraag en de taks voor een gans jaar kado kreeg. Ook de resterende 800 fr. werden haar overhandigd om eventuele latere onkosten te kunnen betalen.
Op kerstdag werd dit alles aan een verbaasde doch blijde Lady Motto overhandigd. 's Anderendaags zijn we de antenne gaan plaatsen. Helaas was onze Lady dringend in het ziekenhuis opgenomen. Pas einde januari mocht ze voor een paar dagen naar huis, en ze heeft dan ook voor het eerst met haar toestel kunnen werken. Langs deze weg willen wij ook alle mensen bedanken die door hun milde gift tot dit unieke kerstfeest hebben bijgedragen.

CB - Tito-Fox - Berlare.

Oproep: een kaartje voor Eric

Op mijn CB-tje in Stand By nr. 2 heb ik — mijn skipnaam is Goofy — een reaktie gekregen uit Nederland van ... Goofy! Tussen ons beiden is er sindsdien heel wat geschreven. Wij zijn namelijk ook even oud: 23 jaar. In Zaandam heeft Goofy een goede vriend leren kennen, namelijk Mobiele Eenheid. Zijn naam is Eric, hij is 13 en zit de ganse dag in zijn rolstoel bij zijn 27 Mc-bakje.
Nu komt mijn oproep voor gans België. Willen jullie eens een QSL-kaartje naar Eric in Zaandam sturen, of een briefje met wat nieuws in je lokatie. Je krijgt beslist antwoord. Het adres van Eric is: P.O.Box 521 - 1500 EM Zaandam - Zaanstad (NL). Laat eens zien dat wij Belgische CBers een goed hart hebben!

Goofy - P.B. 54 - 8900 Ieper.

N.v.d.r. — Hallo Goofy! Proficiat voor je initiatief in dit Jaar van de Gehandikapte. De redaktie sluit bij je aktie aan en heeft Eric alle verschenen nummers van Stand By toegestuurd.

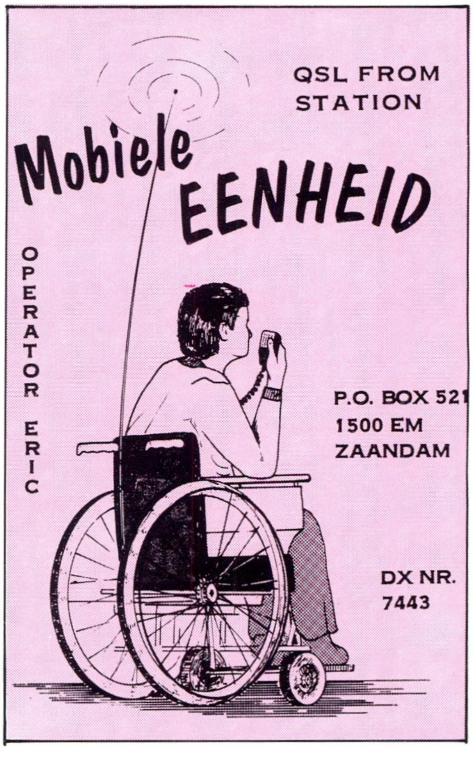

100% QSL MET PIETER BREDA

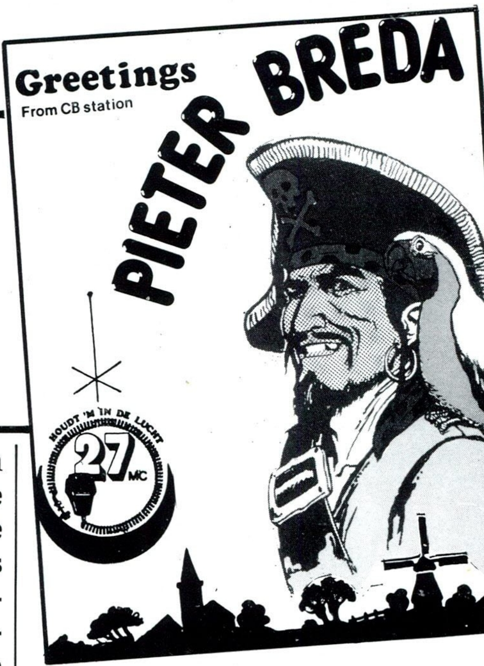

De kopij voor Stand By moet altijd geruime tijd voor de datum van verschijning bij de drukker zijn. Dat krijg je met grote bladen, er is erg veel werk aan om zo'n blad goed in elkaar te zetten, dan te drukken, in meerdere kleuren en dan nog eens verspreiden door half Europa. Vandaar dat we pas twee maanden na een publikatie op de reakties kunnen reageren. Inmiddels is het februari nummer nu al uit en de eerste reakties op m'n artikel «100% QSL met Pieter Breda» stromen binnen. Iedereen alvast hartelijk dank voor de kaarten en brieven. Deze keer de eerste twee bekroonde QSL-kaarten. Nu de artikelen eenmaal lopen wordt het allemaal wat makkelijker en kan het ook wat vlotter. Blijf dus kaarten sturen en brieven, iedereen krijgt gegarandeerd een kaartje van mij retour.

«MAGICO» QSL van de maand

Deze maand is er de mogelijkheid voor de griezels onder de CBers om station Magico te worden. En niet alleen om Magico te worden, maar ook 500 gratis «Magico» kaarten te verdienen. Wat je ervoor moet doen is inmiddels bij iedereen wel bekend, maar voor de nieuwkomers, schrijven we het nog eenmaal.
Stuur een brief aan de ontwerper van «Magico», de CBer Pieter Breda (Postbus 6900 4802 HW Breda) en vertel waarom nu jij die griezel van een Magico wil worden. Doe dit zo origineel of in dit geval zo griezelig mogelijk.
De beste inzender krijgt van Pieter Breda het ontwerp en 500 kaarten. Helemaal gratis voor niks.
Wacht niet te lang met schrijven, want anders kom je misschien te laat. Stuur op die brief en wordt de CB-griezel «Magico».

Bekroonde QSL

Elke maand worden door mij twee QSL-kaarten bekroond. Eén Nederlandse en één Belgische kaart. Uit de binnengekomen kaarten zoek ik er steeds twee uit die voor publikatie en bekroning in aanmerking komen. Een bekroonde QSL krijgt alweer een leuk CB-presentje thuisgestuurd.
Deze maand is de winnaar uit Nederland station «Tempo Doeloe» uit het Brabantse Waalwijk. De kaart is erg goed getekend. Alleen de gegevens als «operator» en «adres» zie ik persoonlijk liever iets strakker. Maar dat is ieders eigen smaak.
Uit België is de QSL bekroond van station

«Mauretus» die uit Borgerhout komt.
Het is een twee-kleuren-kaart, gedrukt in bruin en zwart en ziet er zondermeer goed uit. Een kaart die getuigt van klasse.
Dat waren de beide winnaars van deze maand. Heb JIJ je kaart nog niet gestuurd, wacht dan niet langer en stuur hem op om ook een bekroonde «Stand By»-QSL te worden.
Alle stations die een kaart sturen ontvangen een kaart retour van Pieter Breda. Stuur dus je kaart en wordt de trotse bezitter van de QSL van Pieter Breda.
73's and 51's van Pieter Breda.

QSL from station

" Stand By " QSL-kaartwinnaar van de maand

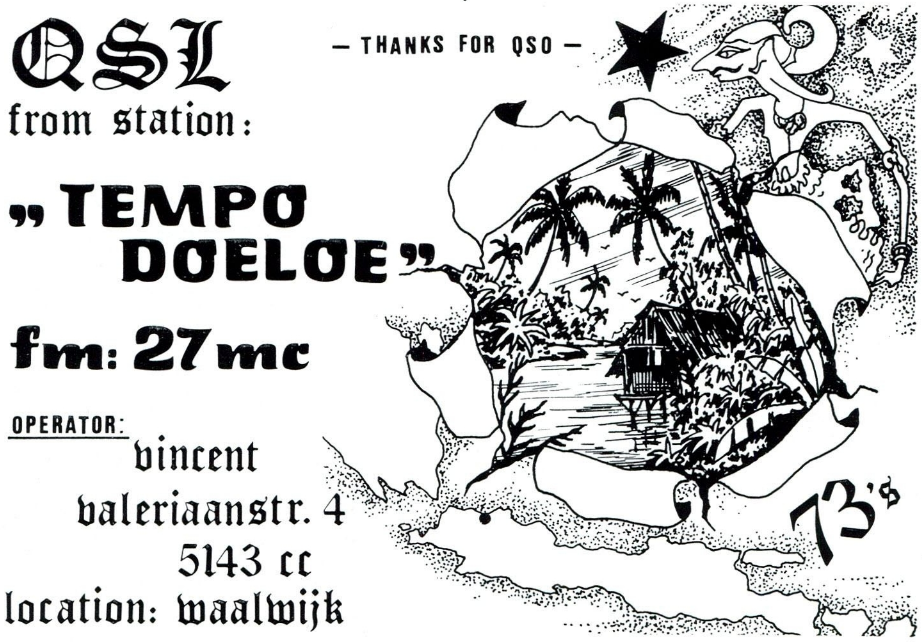

EEN KIJKJE IN HET ZENUWCENTRUM VAN DE «BNL 27»

Stan Geens is sinds jaar en dag voorzitter van de «BNL 27», de Belgische Nationale Liga voor de 27 MHz. Nochtans kwam hij louter toevallig in kontakt met het bakske. Jaren geleden kocht hij een walkie-talkie voor zijn zoon. Groot was zijn verbazing toen zijn zoontje op een dag een gesprek liet horen door het zendertje. Ze hoorden voor het eerst een CBer moduleren die gewoon op frekwentie zat. Sindsdien is zijn interesse voor de 11-meterband blijven groeien, en het duurde niet lang of Stan Geens ging met hart en ziel de belangen verdedigen van de toen nog verboden 11-meterband.

SOCIAAL KONTAKT HERONTDEKKEN

Alhoewel de overheid zeer skeptisch tegenover de nieuwe rage stond, kon men het CB-fenomeen niet meer tegenhouden, hoe hard ze het ook geprobeerd heeft.
Op verschillende bijeenkomsten stelde Stan Geens steeds weer vast dat het meestal arbeiders waren die de vergaderingen bijwoonden. Voor die mensen was het bakske de enige vorm van vrijetijdsbesteding en een heleboel personen herontdekten het sociaal kontakt op een nieuwe, originele manier. Ze konden vrij kennis maken met onbekenden, en nieuwe vrienden maken. Stan Geens vertelt een anekdote die hem nog steeds laat lachen en de typische sfeer van die tijd weergeeft.
«Op een meeting te Hoei vielen er plots 120 rijkswachters in gevechtskleding binnen. Een razzia betekende niets, vergeleken met deze aktie. Iedere persoon werd zorgvuldig gekontroleerd. Zelfs de houten wandbekleding van de zaal moest er aan geloven. Diezelfde dag had ook een algemeen optreden plaats van de witte muizen in Brabant, en maar liefst 40 bakskes werden in beslag genomen.»

MINISTERIELE REAKTIE

Toch bleef Stan Geens ijveren voor het vrijlaten van de 27 MHz. De rechten van de mens werden met de voeten getreden. Het Koninklijk besluit van 1930 zegt immers dat iedere Belg beschikt over een vrije meninguiting. Ondertussen was de «BNL 27» opgericht. In Wallonië kon men snel rekenen op 4000 leden, terwijl het in het Antwerpse ook aardig van de

Een kijkje in de komputerzaal.

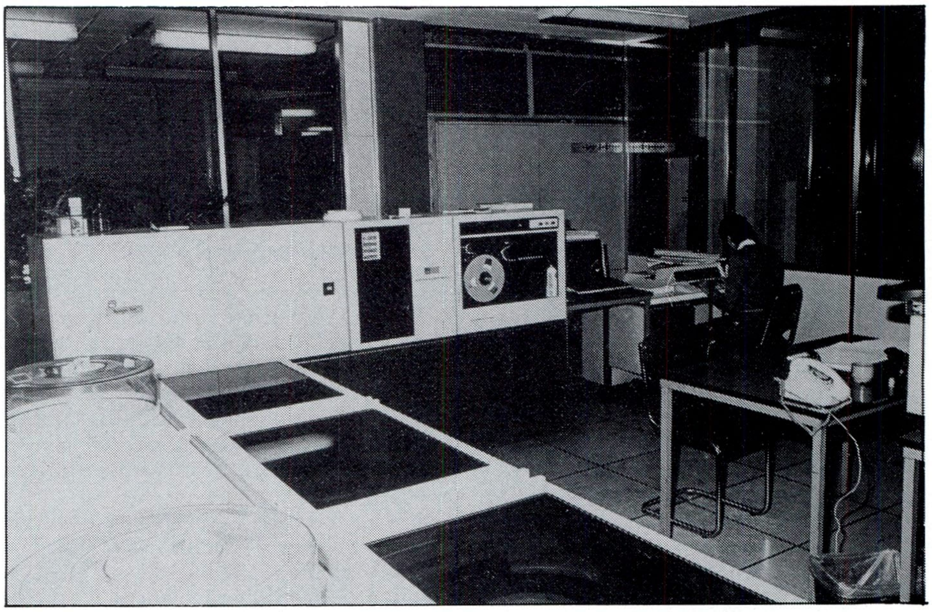

COMMUNICATION PRODUCTS FROM:

Communication Impex

Avenue de Cortenberg 101, BRUSSELS B-1040
BELGIUM
Telex: 64576 Tel.: 32-2-734.19.80

IMPORT — EXPORT — GROSS — WHOLESALE

PRESIDENT	PACE	ALCOM	PAGE-ALERT	J.D.	ALGON
SOMMERKAMP	ROYCE	MAJOR	MICROSET	STABO	S.B.E.
AVANTI	JAROX	SIRTEL	REGENCY	TURNER	ATARI
COMPUPHONE	ZETAGI	C.T.E.	MIDLAND	HYGAIN	MURA
PALOMAR	CO-AX.	MYTEL	ELECTRONICA	M.R.C.	A.E.-LTD.

\+ Voortverkopers + Handelaars raadpleeg ons!
VRAAG ONZE KATALOGUS!

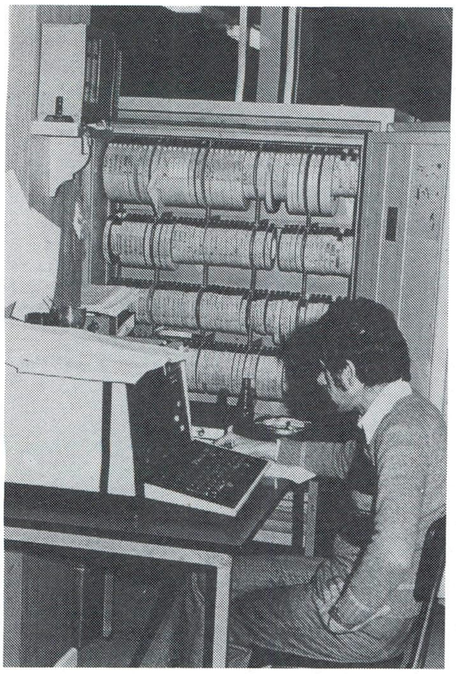

Mr. Bouvy Raymond, sekretaris van de klub, kijkt een paar gegevens na.

Voorzitter Stan Geens (rechtstaande) geeft de nodige instrukties.

grond kwam. In die tijd was Jan Bels, alias «Pedro» uit Hemiksem, de bezieler van heelwat manifestaties. Nu nog is hij één van de steunpilaren van de «BNL 27».
De Wetstraat schoot ook wakker. De toenmalige minister van PTT, de heer Defosset, ontbood voor de eerste maal een afvaardiging van CBers. Meer en meer senatoren en kamerleden begonnen het nut in te zien van de CB. De strijd was hard, de gevolgen zijn er trouwens nog merkbaar van. De advokaat van de klub, meester Carré, heeft immers nog steeds de handen vol met allerhande gerechtsprocedures tegen de toen illegale CBers. Een absurde situatie, als je bedenkt dat het nu ruim twee jaar geleden is, dat de burgerband is vrijgegeven.

MET HULP VAN KOMPUTER

De nieuwe leden waren bij de legalisatie haast niet meer bij te houden. Het groeide de «BNL 27» zowaar boven het hoofd. Een slordige 10.000 steekkaarten berg je zomaar niet in een kastje. Als je dan nog per aangesloten lid een afzonderlijk dossier moet aanleggen, is duidelijk dat het voor de bestuursleden een hele karwei is om alles netjes gerangschikt te houden. De oplossing kwam uit een totale onverwachte hoek. Een zakenrelatie van Stan Geens had een overbodige komputer ter beschikking. Hij stelde voor de administratieve rompslomp daarin op te bergen. Dat was natuurlijk de gedroomde oplossing voor de problemen van de «BNL 27».

HARD WERKEN

De basisleden hebben er heel wat weekends aan gewerkt om alles op punt te krijgen, maar de resultaten bleven niet uit.
Een brief schrijven naar de leden? Geen enkel probleem, even uittikken, op het voorziene knopje drukken, en klaar is Kees. Het vereiste aantal kopijen wordt in een mum van tijd door de komputer gedrukt. Een dossier opzoeken is ook geen werk meer. Binnen de paar sekonden komen alle gegevens netjes op een televisiescherm te voorschijn.
De ledenwerving, die vaak een heleboel schrijfwerk meebracht, kan nu in een handomdraai verwerkt worden.
Telefoonlijnen zijn er in overvloed, en CBers die met het ene of andere probleem geplaagd zitten, worden onmiddellijk geholpen. Elke zaterdag wordt er in de komputerafdeling te Brussel keihard gewerkt. De bestuursleden hadden het vooral druk tijdens de jaarwisseling, want leden komen en gaan. De koördinatie is in handen van de voorzitter zelf. Tenslotte is Stan Geens niet voor niets een komputerdeskundige. Hij zorgde ervoor dat zijn naaste medewerkers de knepen van het vak snel onder de knie kregen, waardoor alles meteen gesmeerd liep.

GOEDE SERVICE

Het hyper-modern materiaal stelt de «BNL 27» in staat haar leden een goede service te geven. Dat de klub wel degelijk op zijn pootjes staat bewijst alleszins het geweldige ledenaantal.
Organisatorisch en struktureel is hij één van de beste georganiseerde klubs van ons land. Met de snelle hulp van de komputer wordt alles zoveel gemakkelijker. En als je dan nog beschikt over een aantal gemotiveerde mensen, is het pas een plezier om met dergelijke basis aan de slag te gaan.

Telefoonlijnen genoeg. Er wordt als het kan onmiddellijk geholpen.

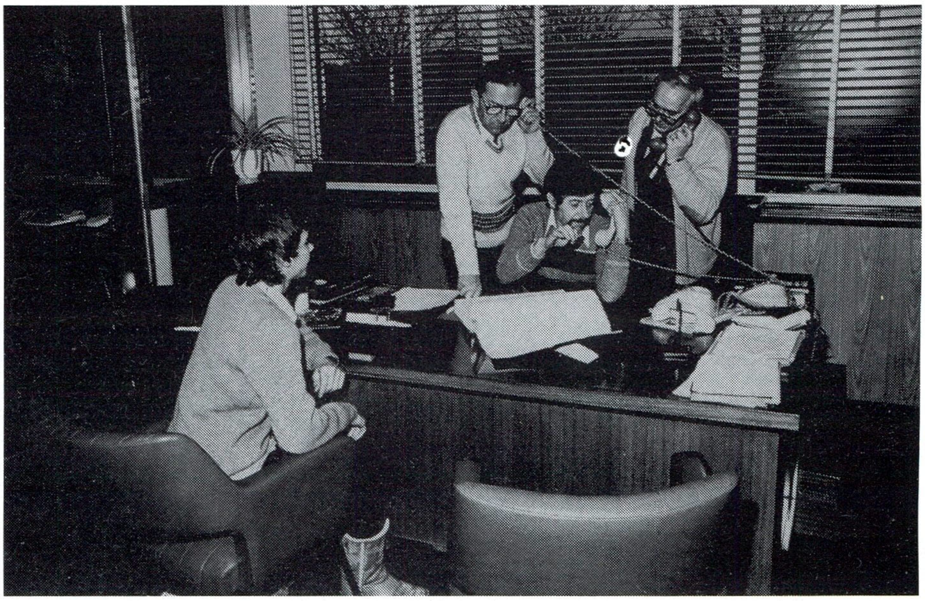

DOOR JEAN-LUC BOSTYN/RADIOVISIE

DE BEWOGEN STORY VAN DE RADIOPIRATEN "2"

Amerikanen gooien zich in piratenslag op noordzee

Na het korte maar hevige avontuur van de Skandinavische radiopiraten is de Noordzee stilaan op één groot illegaal radiostation gaan lijken. Vooral de radiogekke Britten geven er de toon aan. Alsof dat nog niet volstaat storten de Amerikanen zich nu ook in de Europese piratenslag...

MIJNENVEGER «BIG L»

In Miami (USA) wordt een voormalige mijnenveger, de «Galaxy» (bouwjaar 1945), uitgerust als zendstation. Als mijnenveger heeft de «Galaxy» al een indrukwekkend verleden op zijn naam staan. Meer dan vijfhonderd onschadelijk gemaakte mijnen, vier vijandelijke vliegtuigen naar de dieperik gestuurd en een paar honderd schipbreukelingen opgepikt...
Eind 1964 was het schip aangekocht door de firma «Radio Sales Ltd», waarvan Philip Birch managing direkteur is en Michael Stones promotion manager. Het nieuwe zendschip vaart via Puerto Rico en Lissabon naar de Thamesmonding. Door een slechte berekening ankert de «Galaxy» echter binnen de territoriale wateren. Caroline-direkteur Ronan O'Rahilly verwittigt de direktie, waarna een nieuwe ligplaats wordt gekozen, op nauwelijks één mijl van het Caroline-South schip, de mv Mi Amigo.
Het station gaat op 23 december 1964 officieel van start als «Radio London» (roepnaam is «Big L», wat Radio Luxemburg in 1977 zou overnemen), op 266 m.
«Radio London» begrijpt dat het niet het

Radio London

zoveelste station in het al ellenlange rijtje kan worden en pakt daarom de zaken meteen erg grondig aan. Er wordt niet op een penny gekeken om de meest populaire deejays bij andere stations weg te kopen. De presentatie is zo Amerikaans als wat. Uitdrukkingen als de «Fab 40» (de hitparade), «Climbers» (stijgers in de hitparade), «Revived 45«s» (oldies) en «Hitpicks (tip voor de top) worden algauw door tien miljoen luisteraars, dagelijks gehoord.
Radio London is niet alleen een nieuw station, het introduceert ook een nieuw professioneel geluid. Meteen een ernstige bedreiging voor Radio Caroline, die op dat ogenblik nog altijd aan de top van alle pop-polls prijkt. Doch Wonderful Radio London» heeft niet alleen de vlotte plaatpraters en de mooiste jingles, «Big L» heeft achter de schermen een geweldige public relationsdienst uitgebouwd. Het station weet immers wat er via de pers te bereiken valt. De media, ook in de Benelux waar Radio London enkele miljoenen luisteraars heeft, worden gewoon met nieuws overspoeld. Iedere dag opnieuw mogen er fans aan boord van de «Galaxy» komen om rustig de studio's en het hele boordgebeuren te bekijken. Op minder dan geen tijd wordt «Radio London» dan ook hét van hét!

VAN DE KIPPENKWEKERIJ NAAR DE RADIOBIZ

In maart 1965 wordt «Red Sands Tower»,

RADIO TOWER-236 m.w.

van waarop het jaar voordien «Radio Invicta» gestopt was, opnieuw van de nodige mannetjes en apparatuur voorzien. K.I.N.G. of King Radio Introduceert zich op de 236 m. Het station verschilt in wezen niet zoveel van het ter ziele gegane «Invicta». Het zendt niet alleen vanaf hetzelfde oorlogsfort, maar het wordt ook opgezet door twee vroegere Invicta-medewerkers, samen met nieuwkomer Mike Raven, de latere Gary Glitter.
Het station zendt de gehele dag marsen en «middle of the road»-muziek uit. Frank Sinatra, Dean Martin en Doris Day zijn schering en inslag.
Adverteerders blijken echter niet geïnteresseerd in King Radio en het station telt amper 20.000 luisteraars. De redenering van de direktie, dat door het draaien van dergelijke muziek vooral dames op hun zender zullen afstemmen, waardoor firma's van deze typische huismoederprodukten wel gretig advertentie-tijd zullen gaan kopen, lijkt niet te kloppen.
Het hele zaakje wordt aan een zekere Ted Allbeury verkocht. Een 48-jarige ex-kolonel van de Britse Inlichtingendienst, die zijn kippenkwekerij vaarwel gewuifd heeft om zich in de radio-business te storten. Hij vertegenwoordigt de firma «Estuary Radio Ltd».
De kosten om het fort volledig opnieuw in te richten worden op tien miljoen BF (667.000 gld) geschat.
Om de nare herinnering aan «King» uit te wissen wordt dit gloednieuwe station

De «Galaxy» van Radio London.

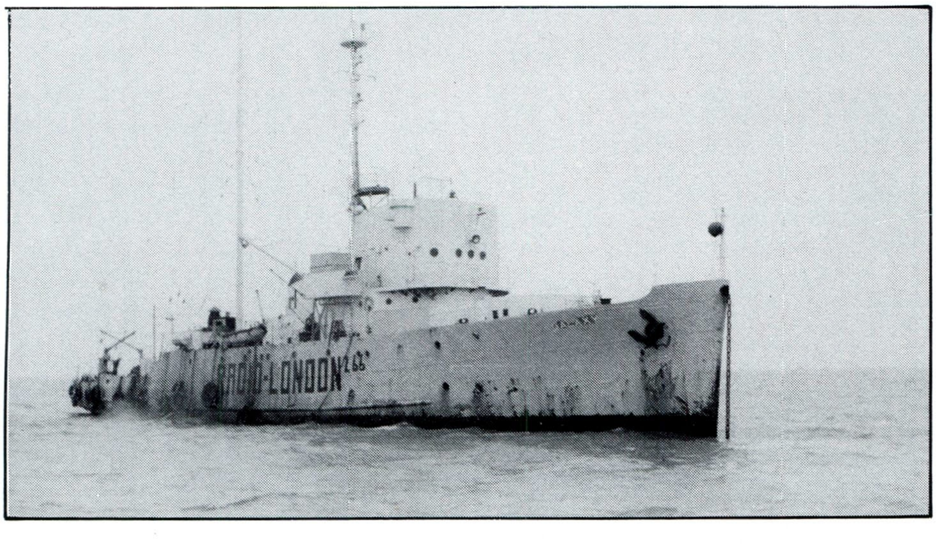

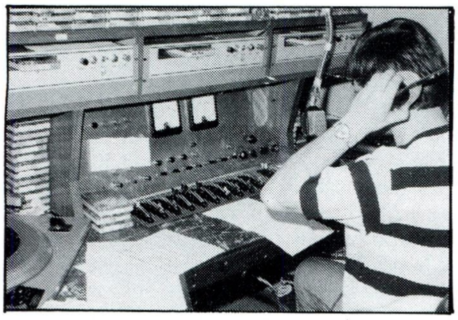

Hoofdstudio van Radio London.

«Radio 390» gedoopt, naar de golflengte waarop het uitzendt. Vanaf 25 september is het station officieel in de eter.
«Radio 390» wordt spoedig het meest geliefde «easy listening» muziekstation. Dagelijks stemmen zo'n vijf miljoen luisteraars in geheel West-Europa af.
Het sukses van de fortpiraat «Radio 390» is olie op het vuur voor andere kandidaat-fortbezetters. Roy Bates, een voormalig visser, komt net op tijd om het «Knock John Fort», 18 mijl uit de Engelse kust, ter hoogte van Southend (Essex) te bezetten. Het ex-Navy platform, dat op twee betonnen poten in de Thames-monding staat, wordt van een amateuristische studio voorzien en een vooroorlogse zender van het Amerikaans leger.
Op 27 oktober komt het station dat zichzelf «Radio Essex» noemt in de lucht op

RADIO ESSEX IS MY STATION 24 HOURS A DAY **222** METRES

222 m., met de kracht van slechts één kW. Deze piraat wordt daarmee de eerste lokale zeezender.
Meteen is het jaar 1965 zo goed als voorbij. Het gaat de grote zeezenders voor de wind. De draagbare radio's van miljoenen muziek-lovers, die voortdurend richting Noordzee staan, zijn daarvan het muzikale bewijs.
Intussen heeft een organisatie die zich «Vision Products» noemt met wat spaargeld een zwakke zender geïnstalleerd op «Sunk Head Fort», nog maar es een voormalige Navy-konstruktie. Het ligt in de bedoeling om niet alleen radio-programma's te verzorgen, doch ook televisie-uitzendingen, vandaar de toepasselijke naam van «Radio and TV Tower». Maar de ontvangst is te zwak en de noodzakelijke adverteerders komen niet. Tower Radio wordt dan ook voor het laatst gehoord op 12 mei 1966 ...

De studio van «Radio Essex».

De Britse regering heeft er intussen schoon genoeg van dat al haar ex-verdedigingsforten door radio- en zelfs TV-makers bezet worden. Daarom wordt besloten om het intussen weer verlaten «Sunk Head Fort» op te blazen. Dit om eventuele toekomstige piraten voor te zijn.

RADIO VOOR MANNEN MET EEN ROKJE

Terwijl de Tower-story zich in het zuiden van het Verenigd Koninkrijk afspeelt, heeft in het noorden iets gelijkaardigs plaats. Tommy Shields, een typische Schot, heeft net als zoveel anderen het radiobloed lopen waar het niet gaan kan. Als Schot voelt hij zich bovendien erg gediskrimineerd. Want zeezenders als London, Caroline en 390 zijn typisch Britse aangelegenheden. Een voormalig Iers lichtschip wordt als onontbeerlijk element in het T. Shields-projekt opgekocht, de «Comet». Na enkele uitvaartproblemen wordt «Radio Scotland», hoe kon het station ook anders heten, op

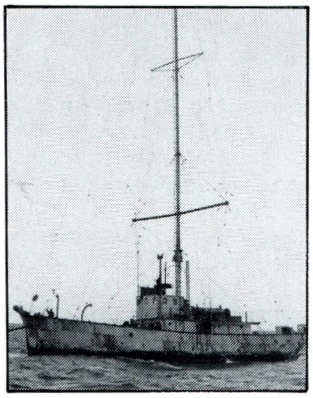

De «Comet» van Radio Scotland.

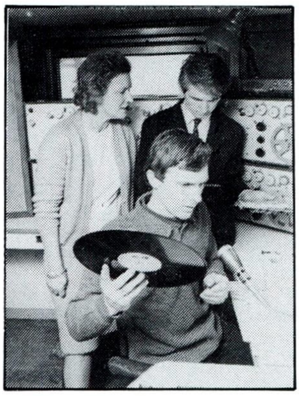

Britt Wadner en Ronan O'Rahilly samen met een deejay aan boord van de «Cheetah II».

RADIO SCOTLAND
SWINGS TO YOU ON **242** METRES

31 december 1965 verankerd in de Firth of Forth. Het station is tamelijk goed te ontvangen in de Schotse hoofdstad Edingburgh en wordt daar vreselijk populair. Later ankert de «Comet» voor de kust van Ballywater in Noord-Ierland. De uitzendingen worden hervat onder de naam «Radio Scotland en Ireland», daarnaast wordt ook de naam «Radio 242», naar de golflengte, gebruikt. De ontvangst over geheel Schotland is nu zwak en de Ierse overheid begint moeilijk te doen. Daarom wordt de zendschuit terug naar zijn oorspronkelijke ligplaats gebracht. Op 8 mei is Radio Scotland, «the Scottisch Sound Sensation», in zijn eentje terug. Opnieuw met de call: «Swinging to you on 242...».

RAMPEN VERMEDEN

Ondanks het grote aantal Engelse zeezenders, met een enorme keuzemogelijkheid dus voor de luisteraar, blijven de meeste mensen toch afstemmen op Radio London en Caroline. Hun populariteit is ongekend groot! De beide stations zijn dan ook voortdurend in een stevige konkurrentieslag gewikkeld. Ook het lot ziet beide konkurrenten als een soort rivaliserend broederpaar. Op 12 januari 1966 ontsnapt de «mv Galaxy» ternauwernood

Roy Bates en echtgenote voor het Knock John Fort van «Radio Essex».

De «Laissez Faire» van Radio's England, Britain, 227, 355 en Dolfijn.

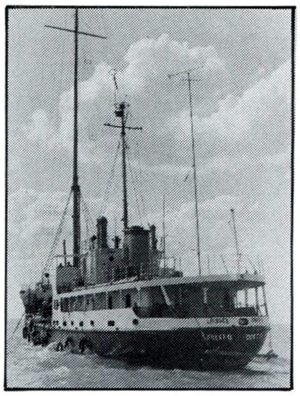

aan een ramp als het schip dreigt te kapseizen in een wervelende storm. Het zendschip was die ochtend van zijn ankers geslagen en rolde en stampte naar de gevaarlijke kustrotsen toe. Slechts met een bovenmenselijke inspanning van de kustwacht slaagt men erin het schip veilig naar zijn gewone ankerplaats te slepen. Precies één week later is de Noordzee opnieuw een kolkende heksenketel. Speelbal van de ontstuimige golven is dit keer «Radio Caroline

«Sunk Head Fort» van Radio Tower en Tower Television.

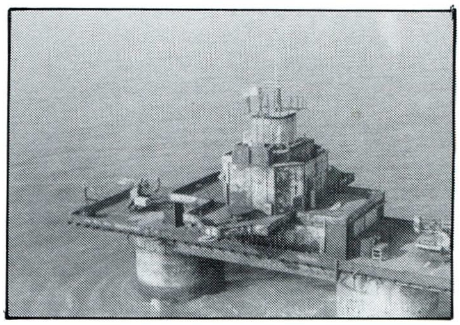

South». 's Avonds breken de ankerkettingen van de «mv Mi Amigo», waardoor de schuit met een flinke vaart naar de kust drijft. De kustwacht houdt de zaak scherp in het oog en probeert de niets vermoedende bemanning, die zit televisie te kijken, per radio te verwittigen. Zonder het minste sukses. Een inderhaast uitgevaren reddingboot van de kustwacht moet onverrichterzake terugkeren door het hevige noodweer. Een enorme golf had de redders zowat overspoeld. Als de «Offshore I», het bevoorradingsschip van «Radio Caroline», er wel in slaagt het zendschip te bereiken is het al te laat. De «mv Mi Amigo» is nog slechts een paar honderd meter van de kust verwijderd. Pas dan is het voor de Caroline-bemanning duidelijk dat er iets mis is. Het zendschip strand op de enige plek waar geen rotsen of golfbrekers uitsteken. Slechts een paar meter naar links of naar rechts en het zendschip zou volledig in de vernieling gegaan zijn. Het zendschip is niettemin toch flink beschadigd. Er zit niets anders op dan het naar de haven van Zaandam te slepen. Radio Caroline South is uit de lucht! Ronan O'Rahilly is echter niet van plan om lijdzaam te gaan toezien en denkt aan een noodoperatie...»

ONDERSCHEIDINGEN VOOR HELDENMOED

Britt Wadner, eigenares van de intussen gestopte «Radio Syd» (voor de Zweedse kust), biedt spontaan haar grondig nagekeken en volledig hersteld zendschip aan, om tijdelijk de taak van «Caroline South» over te nemen. Op 31 januari gaat de «Cheetah II» voor anker, net buiten Harwich. En op 12 februari beginnen de eerste uitzendingen reeds.

Maar ook vanaf de Zweedse muziekboot verlopen de Caroline-uitzendingen niet onafgebroken, ingevolge zendermoeilijkheden. Het zendschip moet zelfs de haven binnengesleept worden omdat het water maakt.

Op 1 april is de «Cheetah II» terug en op 5 april keert ook de «mv Mi Amigo» terug uit Zaandam. Van de gedwongen herstellingsperiode werd gebruik gemaakt om een nieuwe 50 kW-zender in te bouwen (die zender wordt nu nog steeds gebruikt door Radio Caroline). Na nog heel wat moeilijkheden met antenne en zender is «Radio Caroline South» vanaf haar eigen zendschip terug met de «Sound of the nation». De 199 m wordt vaarwel gezegd voor de betere 259 m! Hierdoor zijn nu twee Caroline South's in de ether. Vanaf de «mv Mi Amigo» en vanaf de «Cheetah II». Er worden ekstra deejays aangerukt om de dubbele programma's te kunnen verwerken. Uiteindelijk worden de afzonderlijke programma's vanaf de Cheetah gestopt.

De vrijwilligers van de kustwacht, die de «Mi Amigo»-bemanning gedurende de drift geholpen hadden, werden intussen onderscheiden. Het was hun eerste redding geweest in 60 jaar!

ONBETAALDE CHAMPAGNE-FUIF

Zelfs de stranding van het Caroline-zendschip en het bijna kapseizen van de «mv Galaxy» kan meer kandidaat-radiomakers niet afschrikken. Op 20 april 1966 is het in London weer zover. Een internationaal team van Britten, Amerikanen en Canadezen heeft zich verenigd onder de naam «Peir-Vick Ltd». Een organisatie die maar liefst twee radiostations vanaf hetzelfde zendschip zal gaan uitbaten. Het schip dat hiervoor moet gaan dienen is de «Olga Patricia». Een tijdlang heeft het schip alleen maar lijken getransporteerd van Amerikaanse militairen die in Korea gesneuveld waren. Nu wordt het in Miami uitgerust met twee zenders en twee ultra moderne studio's die zo'n 3.000.000 BF. (200.000 gld) het stuk kosten. Het schip krijgt de Hondurese vlag in de mast en een stel Amerikaanse aspirant deejays worden opgetrommeld om tijdens het oversteken van de Atlantische oceaan het vak te leren! «Britain Radio» en «Radio England» zijn geboren!; Het eerste station zal op een gematigd publiek mikken, lichte muziek voor huisvrouwen en automobilisten. «Radio England» zal met popmuziek tieners en twens moeten aantrekken. Op 19 juni starten de officiële programma's. Om al die aktiviteiten te vieren wordt in het Londonse Hilton Hotel een reuze-partij gehouden waarop zeshonderd gasten zijn uitgenodigd die kunnen genieten van 1.000 flessen champagne! De rekening hierover bedraagt vierduizend pond! Op 12 augustus 1972, dus zes jaar later, zou een rechtbank het nog niet betaalde bedrag vorderen! De eigenlijke uitzendingen verlopen minder vlot dan de spektakulaire party. «Swinging Radio Engeland» slaat niet in bij de konventionele Britten. Het is té Amerikaans. Op 4 november houdt het station er dan ook mee op.

RADIO DOLFIJN EEN SUPER-FLOP

De eigenaars die niet om een idee verlegen zitten, hebben algauw hun oog laten vallen op de andere kant van de Noordzee. Daar ligt het nog nauwelijks ontgonnen Nederland, waarvoor alleen Radio Veronica ligt uit te zenden. Een goeie week later weerklinkt op de 227 m. plotseling het geluid van «Radio Dolfijn». Een nieuwe Nederlandstalige station met deejays als Tom Collins, Lex Harding, Jos van Vliet en John van Doren (die later bekend zou worden als de zanger David Alexander Winter). De 23-jarige programma-leider Jack Curtis heeft al evenmin sukses met zijn «Radio Dolfijn» en slaagt er dan ook niet in om met z'n Flipper-Radio van het ... water te komen. Tot overmaat van ramp verliest het zendschip de helft van zijn hoge zendmast in een zware storm. De «Laissez Faire, zoals het zendschip omgedoopt was, moet de haven van Zaandam binnenlopen.

De eigenaars beseffen dat er dringend wat gedaan moet worden, willen ze ooit nog winst maken en sleutelen daarom een nieuwe leiding in elkaar. John Withers (ex-vertolker van een soort James Bond-rollen), Tony Windsor (London-deejay en broer van de eerste) en Ted Allbeury (direkteur van Radio 390, maar nu weggegaan na een ruzie) zullen de zaak gaan leiden. Al die wijzigingen zijn in een doodse stilte gebeurd en als het station terug begint uit te zenden, heet het «Radio 227». Al zijn de programma's dan beter en zit er vaart in, toch is de konkurrentie moordend en op 2 juli 1967 worden de «227»-deejays duidelijk gemaakt dat het station nog diezelfde dag zal verdwijnen! Dertien dagen later volgt «Radio 355», de inmiddels omgedoopte «Britain Radio», dit trieste voorbeeld. Het immens opgezette projekt is een enorme mislukking geworden en gaat de annalen in als de grootste financiële flop uit de zeezendergeschiedenis. Twee stations minder in de lucht betekent in 1967 echter geen ramp, want nog steeds is volgend rijtje Britse zeezenders druk in de weer: Radio Caroline North en Radio Caroline South, Radio London, Radio City, Radio 390, Radio Essex (dat nu eigenlijk omgedoopt werd tot Britains Better Music Station) en Radio Scotland.

De Ocean 7 van Radio 270.

RADIO 270 DE LAATSTE BRIT

Dat de Britten het radio-noorden niet helemaal kwijt raken middenin de zestiger jaren is uitsluitend te danken aan het feit dat, als er weer geruchten zijn om nog maar een zeezender tussen de andere te persen, de organisatoren er altijd een uitgebreide perskonferentie op na houden. Zelfs nog voordat hun drijvend station een eerste geluid heeft uitgezonden ...

De luisterdichtheid naar zeezenders laat de verbeelding van verschillende zakenlui nog steeds zwaar op hol slaan. Reeds in november 1965 steekt een groep Noordengelse zakenlui de hoofden bij elkaar. Het is nauwelijks nodig om naar hun bedoeling te raden... Het opzetten van een nieuwe kommersiële zeezender. Het station wordt gefinancierd door zo'n vijftigtal aandeelhouders. Onder hen zijn grossiers, landbouwers, slagers, een visser en uit de showwereld, orkestleider Cyril Stapleton. Hoofdaandeelhouder is

Lees verder blz. 38

VRUCHTBARE TOKKELMAAND IN LIMBURG: DRIE REKORDS IN FEBRUARI!

**Een rekord is er om gebroken te worden en er zal ook altijd wel ergens iemand te vinden zijn die nog beter wil doen.
De maand februari is voor Limburg een ongewone tokkelmaand geworden: in Diepenbeek, daarna in Genk en tenslotte in Tongeren werd het wereldrekord CB-zenden verbeterd. Daarvoor zijn gedurende een veertiental dagen tientallen CBers dag en nacht stand by moeten blijven. En zoals onze Tongerse kampioen na afloop vertelde: ook deze vrienden van de 27 MHz verdienen gelukwensen, want ook zij delen in de eretitel van de rekordhouder.**

HARRY IVEN IN DIEPENBEEK: 152 UUR

Dat het wereldrekord op naam van een Amerikaan staat met 151 uur, wist Harry Iven of Road Runner al langer. Al lachende had hij al eens gezegd, dat hij zoiets ook wel zou kunnen. Toen zijn vrienden hem op zijn woord namen, begon het ernstig te worden. Voor de organisatie werd de «C.B. de Mijnstreek Gehandikaptenzorg» bereid gevonden, en meer bepaald vier minder valiede mijnwerkers, Bruine Beer, Havannah, Minerva en Papa Zoeloe. Harry, die eigenlijk in Genk-Bokrijk aan de Matenstraat 22 woont, begon nochtans zijn poging in 'Het Stichelken' in Diepenbeek op donderdag 5 februari om 8 u. 's morgens. Woensdag 11 februari, een paàr uur voor het einde, kreeg Harry nog een geweldige inzinking, zodat men in Diepenbeek en Genk dacht dat het feest niet zou doorgaan.
Maar Road Runner beet op de tanden en haalde de 152 uur. In die tijd kreeg hij 6152 breaks, wat een gemiddelde van 40 stationnetjes per uur betekent. Een van zijn trouwste, tevens zijn oudste breker was Peetje — Jef Lenaers — uit Diepenbeek, die op 6 april zijn gouden bruiloft viert. Een stille wenk voor de CBers uit de streek...
Bij het feest waren Burgemeester Voets van Diepenbeek en Kultuurschepen Stijn Vangeneugden van Genk aanwezig. Er waren uiteraard bloemen, taart en een prachtige beker vanwege de organiserende klub 'CB de Mijnstreek'.

ROGER VERHUIZEN IN GENK: 154 UUR

De Genkse CB-klub Sprit had nog maar voor kort met Guy Petitjean en 117,5 uur het nationaal rekord binnen, of een ander klublid, Roger Verhuizen, ging aan het bakske zitten om de wereldtitel in de wacht te slepen. De rekordpoging ging door in het Posthof Da Pina in Kolderbos-Genk. Chirokko begon op vrijdag 13 februari om 8 u. 's morgens en kwam donderdag 19 februari om 18 u. aan zijn rekord van 154 uren.
Ook daar waren naast de honderden supporters bij het feest aanwezig: de Genker Schepenen Daenen en Vangeneugden, die hem vanwege het stadsbestuur een geschenk overhandigden.
Beide rekordpogingen werden gehouden volgens het (Belgisch) sisteem: per volledig uur kreeg de kandidaat 10 minuten rusttijd, welke niet mochten worden samengevoegd. Er moest met minstens tien stations per uur getokkeld worden. Kontrole werd uitgevoerd door een gerechtsdeurwaarder en een dokter, en uiteraard door een bestuurslid van de organiserende vereniging, die trouwens een logboek met alle verbindingen diende bij te houden. Maar deze rekords waren nog niet koud, of een rekordhouder in rekords uit Tongeren ging aan het bakske zitten...

HENRI ERLICH IN TONGEREN: 190 UUR!

Precies op dezelfde dag als Roger Verhuizen begon Berbke aan zijn wereldrekordpoging: vrijdag 13 februari om 22 u.
Maar deze poging liep wel volgens de Nederlandse reglementering, die we voor een paar maanden in Stand By afdrukten. Per uur worden slechts 5 minuten rust genomen. De andere 5 worden opgespaard tot één uur, dat na het 12e tokkeluur wordt gebruikt. Bovendien mag na elk 47e uur één supplementair uur rust worden genomen, maar dit wordt van de rekordtijd afgetrokken. Onze RTT kent overigens geen reglement inzake rekordpogingen. Alleen dient rekening te worden gehouden met de algemene wetsbepalingen: een goedgekeurd bakje, de 22 kanalen en 0,5 watt.
Berbke is overigens niet aan zijn eerste stunt toe. Vijfmaal brak hij het rekord paalzitten, dat nu nog altijd op zijn naam staat met 170 uur.
De organisatie in Tongeren lag in handen van Johnny Walter, Malibu en Bosuil, die voor honderd en één zaken beroep mochten doen op Virus. Voor de gelegenheid hadden ze zaal Ambassador afgehuurd, een enorme ruimte, waarin de goed afgesloten kabine met de zend- en ontvangstinstallatie, met het kontroleteam en met Berbke. Er was tevens gezorgd voor een versterking naar de zaal toe, zodat de bezoekende CB-vrienden de breaks konden meevolgen.
In de nacht van dinsdag 17 kreeg de dappere CBer een zware inzinking: bloeddruk en polsslag gingen omlaag. Men dacht er toen zelfs aan een ogenblik te stoppen. Maar dankzij de goede verzorging en de vitamientjes van de bestendig aanwezige Tongerse Rode Kruisers, kwam Berbke er weer bovenop. Toen zaterdagavond om 23 u. na 5.776 breaks de 190 uur bereikt werden, barstte het feest los. Voor gezellige sfeer zorgden Discobar Uncle Sam (CB-station Anak uit Zichen-Zussen-Bolder), de majoretten van het Trommelkorps Ambiorix en de

verkoop per Amerikaans opbod van een aantal relikwieën — plukjes haar van Berbke en zijn trouwe vrienden —. Ook de baard van Johnny Walker en Bonanza moest er aan geloven. En natuurlijk waren er de vele geschenken en bekers voor de nieuwe wereldkampioen.

DE LIMBURGSE WERELDKAMPIOEN

Berbke — de dialektnaam voor sijsje — of Henri Erlich is 35, gehuwd met Lady Anjer en vader van drie schattige kinderen, Johna (13), Alain (8) en Marie-Jeanne (4). Johan werd onlangs nog laureaat van de Prijs voor de Eerlijke Vinder in Tongeren: van het stadsbestuur kreeg hij een erediploma en een tinnen schotel. Van de Tongerse vroede vaderen was er die zaterdagavond niemand aanwezig: vermoedelijk waren ze allemaal (?) aanwezig op het bal van Prins Karnaval, en in het verre vooruitzicht van verkiezingen is dat natuurlijk interessanter.
Wij vroegen Berbke naar zijn indruk.
Berbke: «Het was zwaarder dan ik aanvankelijk dacht. Ik ben vooral moe in de

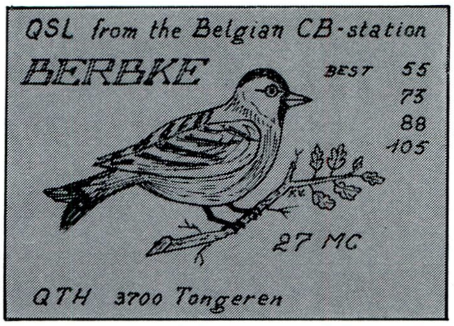

benen, maar natuurlijk zeer tevreden. De eerste tijd begin ik er echter niet meer aan. En dit moet je zeker schrijven: zonder de CBers, en ik denk meer bepaald aan de stations die s's nachts stand by bleven, had ik het niet gehaald. Deze mensen zijn evenzeer kampioen geworden.»
Ook Lady Anjer wilde nog wat kwijt: «Dag en nacht ben ik bij mijn man gebleven, maar ik kon tussendoor toch nog een beetje rusten. Hij heeft het gehaald dankzij de uitstekende verzorging. Of hij er opnieuw aan begint, moet hijzelf weten. Maar paalzitten mag hij van mij niet meer: als hij dat nog eens durft, schiet ik hem van de paal af.»
En als het nu eens een rekordpoging CB-zenden op een paal was? In elk geval is Lady Himalaja, een van de trouwe Rode Kruis-verzorgsters van Berbke, van plan, het rekord vrouwelijk tokkelen te breken. Ze heeft aan Berbke een goede trainer gehad, zegt ze.
Een rekord is er om gebroken te worden, schreven wij boven. Naast de voor- en tegenstanders ervan, zijn er ook nog de kontesterende CBers, zij die op een of ander punt wat menen te moeten aanmerken. Gerechtsdeurwaarder P. Janssen: «Dit soort reakties krijg je na elk rekord, van welke aard ook. Maar ik kan je verzekeren, dat in deze drie gevallen door mijzelf en mijn medewerkers een degelijke kontrole werd uitgeoefend. Mijzelf kennen de organisatoren wel. Maar als mijn helpers in zo'n café of zaal binnenkomen, weet echt niemand wie ze zijn en waarvoor ze komen. Ik mag zeggen, dat alles volmaakt volgens de regels is verlopen. Ik zou in het tegenovergestelde geval zeker geen proces-verbaal durven opmaken.»

PIRATEN VOOR DE RECHTBANK!

Waar zijn de tijden van weleer? Toen een razzia nog een jacht naar bakjes was, toen een CBer nog als een krimineel rondliep en toen een peilwagen van de RTT nog paniek zaaide in de harten van de tokkelende mikehanteerders. De ouderen onder de 11 meter band-amateurs herinneren zich nog zeer goed deze heroïsche dagen. De jongeren proeven deze piratensfeer enkel in de aangebrande en sterk overdreven verhaaltjes van de «anciens».

ZWAARD VAN DAMOCLES

Aan de basis van deze gerechtelijke vervolgingen lag de ouwe wetgeving van 14 mei 1930, waarin elk feit met enig verband tot de Citizen Band in een illegaal daglicht werd geplaatst. Het beruchte artikel 2 stelde onomwonden dat het plaatsen, gebruiken of doen werken van enig zend- of ontvangsttoestel gekoppeld was aan een ministeriële vergunning. Wilde iemand, binnen de grenzen van het Rijk, aan radioamateurisme gaan doen, diende hij bij de Regie van Telegrafie en Telefonie een voorafgaande machtiging te bekomen. Voor de 27 MHz daarentegen werden in het geheel geen vergunningen afgeleverd. De cibisten die toch voor hun hobby wilden uitkomen en ten gevolge van een onverwachte kontrole «tegen de lamp liepen», werden met de wettelijke sankties, gewoonlijk enkel geldboetes, gestraft. Gelijktijdig vonniste de rechter de verbeurdverklaring van de aangeslagen goederen. De betrapte CBer was zijn kostelijke apparatuur kwijt en kreeg er nog een fikse boete bovenop.
Bij elk toevallig kontakt met de politiediensten hingen deze gevolgen als het zwaard van Damocles boven het bezorgde hoofd van de illegalen.
Ten gevolge van de door de eigen CB-kringen opgezette beweging en door sensibilisering van de bevoegde instanties, werd hier in 1979 verandering ingebracht. Met de wet van 30 juli 1979, in het Belgisch Staatsblad verschenen op 30 augustus 1979, eindigde de onwettelijkheid van de CB: de aanpassing was van zo'n aard dat er geen sprake kon zijn van een «vrijgeven» van de burgerband, doch eerder van een invoering van een reglementering terzake. De grote innovatie voor de CB-liefhebbers lag hem in het feit dat vanaf de uitvoeringsdatum waarop de wet van kracht werd (1 november 1979) de geïnteresseerden hun hobby op een volledig legale manier konden uitoefenen. Het volstond in het bezit te zijn van een machtiging om met een gerust geweten de «mike» te mogen indrukken. Nochtans werd het onzalige verleden niet in één trek weggesponst.
Een groot aantal CB-fanaten hadden hun materiaal zien in beslagnemen en wachtten op de uitslagen van het gerechtelijk vooronderzoek. De nieuwe wet op de radioberichtgeving was wel van kracht, doch de dossiers van in de illegale pregeschiedenis waren nog niet afgesloten en dienden nog een antwoord te krijgen van de rechter.

SPONS EROVER

Maar voor de wachtenden is er goed nieuws op til. In een persmededeling op 12 februari 1981 konden we met een glimlach om de mond lezen dat de vervolgingen tegen de CBers stopgezet worden. Steeds volgens de krantenberichten hebben de heren DE CROO en POMA hun wetsvoorstel tot opschorting van de vervolgingen ingespannen tegen burgerbandamateurs voor 1 november 1979, ingetrokken, nadat de Minister van Justitie hen de verzekering had gegeven dat de Procureurs-Generaal aan de Procureur des Konings van hun ambtsgebied in die zin richtlijnen hadden verstrekt. Hierin werd hen verzocht de zaken te seponeren waarvoor door het parket een onderzoek was ingesteld vóór 1 november 1979 ten laste van CBers, op voorwaarde echter dat de betrokkenen hun toestand regulariseerden door voorlegging van hetzij een bewijs van betaling aan de RTT van het recht van 500 fr., hetzij van een latere ministeriële vergunning.
Op voorwaarde dus dat vervolgde CBers zich in regel stellen met de huidige van kracht zijnde wetsregels, zullen hun «oude zonden» vergeven en vergeten worden. Spons erover! Een tegemoetkoming van de gerechtelijke autoriteiten, die heel wat CBers met vreugde zal stemmen.

Collier Alain

THE «MECCA» FOR CB IN EUROPE

DE EERSTE ZELFBEDIENINGSZAAK VOOR CB MET MEER DAN 600 M² STOCK

RAMA RM-02

RTT goedgekeurd onder het nummer RTT/B27-0020
met ROGER BEEP en SELECT CALL PLUG ingebouwd

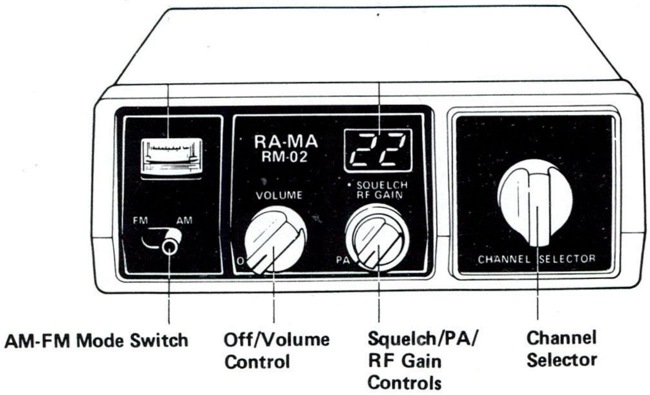

3.990,-

Het selektief systeem RAMA-SC-12, laat toe stations selektief op te roepen of ontvangen te worden, met discriminatie van alle andere stations op dezelfde frekwentie

ELAK

EEN AFDELING VAN DE N.V. DOBBY YAMADA SERRA
Fabriekstraat 27-31 - 1000 Brussel - Tel. 02/512 23 32
(tussen de Ninoofsepoort en het Beursgebouw)

OPEN ALLE DAGEN VAN 9 TOT 18 UUR *OP ZATERDAG VAN 9 TOT 16 UUR*

DE MEEST FASCINERENDE HOBBY!

DE GANSE WERELD LIGT IN UW BEREIK MET DE

KENWOOD R-1000 communicatie ontvanger

— Continu Tuning van 200 KHz to 30 MHz (zonder gaten)
— Digitale uitlezing van de frekwentie
— Digitale tijds- en alarmklok

De meest biedende ontvanger voor zijn prijs

Tijdelijke speciale aanbieding 17.950,- fr. BTW inb.

HEB JE EEN TOESTEL VAN 5 OF 10 WATT?
BRENG JE APPARATUUR IN OVEREENSTEMMING MET DE «0,5 WATT»-NORM
VOOR HET TE LAAT IS!

RAMA
POWER REDUCER

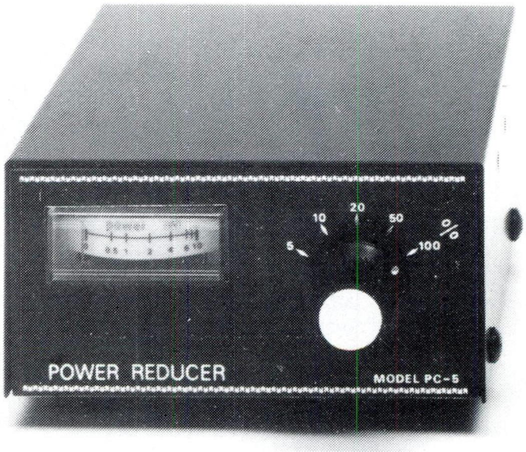

PC-5 Power Reducer: vermindert de kracht van je zendtoestel in 5 verschillende standen en tot 0.5 Watt. Dankzij de ingebouwde HF VOX vermindert hij geenszins de gevoeligheid van de ontvangst. In serie te plaatsen in de antenneleiding

1.295,-

PC-3: Idem zoals voor PC-5 maar met 3 standen en zonder Watt-meter.

795,-

4 ZEER VERWACHTE NIEUWIGHEDEN

SWR-WATTMETERS MET INGEBOUWDE FREKWENTIETELLERS

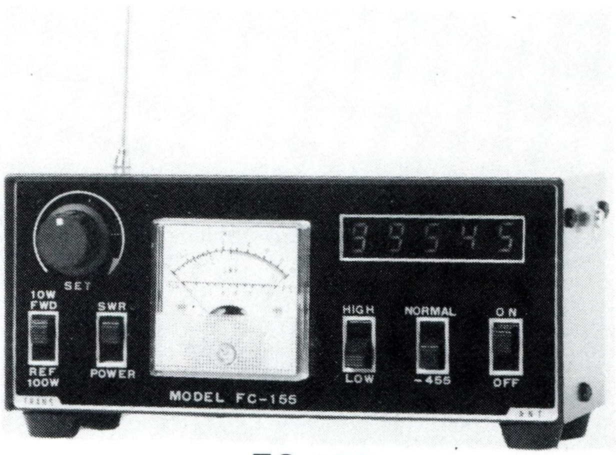

FC-2500

— Frekwentiemeter: van 1 KHz tot 250 MHz
— Input: van 20 mV tot 20 V RMS

FC 155

van 1 KHz tot 50 MHz
van 20 mV tot 20 V RMS

— **Automatische verschuiving:** van —455 KHz— laat toe de ontvangstfrekwentie te meten zonder het omschakelen van de verbindingssnoeren.

— Wattmeter: 3 schalen; 0-1W/0-10W/0-100W

— Versie A = 0-1 W en 0-10 W
— Versie B = 0-10 W en 0-100 W

— Veldsterkte- en SWR-meter zijn ingebouwd
— Modulometer: 0-100%

5.495,-

3.650,-

MINI-FREKWENTIE METER FC-1,

met automatische verschuiving van —455 KHz, welke eveneens toelaat, de ontvangstfrekwentie te meten.

— Range: van 1 KHz tot 55 MHz
— Gevoeligheid: van 20 mV tot 20 V RMS (max. 8 Watt)
— Voeding: 12 V DC
— Afmetingen: 137 x 97 x 36 - 340 Gr.

2.795,-

ELAK

EEN AFDELING VAN DE N.V. DOBBY YAMADA SERRA
Fabriekstraat 27-31 - 1000 Brussel - Tel. 02/512.23.32
(tussen de Ninoofsepoort en het Beursgebouw)
open van 9 tot 18 uur. op zaterdag van 9 tot 16 uur

Ingevoerd door **ITC**,
Chrysantenstraat 17. 1020 Brussel. Tel. 02 479.12.73 - 478.09.58

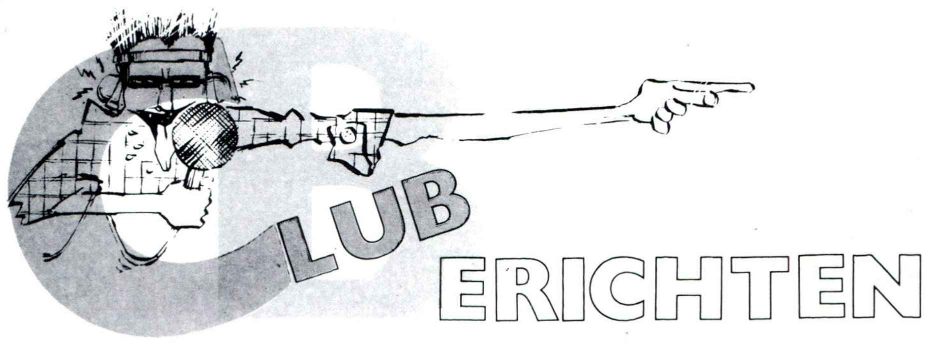

● **UNCLE JOE**

Uncle Joe's C.B. Club is de eerste CBklub van de druivenstreek. In ruil voor jullie laatste klubblad, laten wij U kennis maken met ons maandblad. Alle CBers van de druivenstreek of geïnteresseerden krijgen natuurlijk eveneens een proefnummer gratis. Bij toevoeging van een postzegel krijg je onze klub-zelfklever als geschenk. Ons adres: P.B. 30 - 1990 Hoeilaart.
Voor meer inlichtingen i.v.m. het lidmaatschap kan men op hetzelfde adres terecht. Het lidgeld voor 1981 is 300 fr. Een bijkomend lid betaalt echter slechts 150 fr., en geniet van dezelfde voordelen als het hoofdlid. De nog erg jonge klub telde einde 1980 bij de 120 leden!

● **GWCB - WOMMELGEM**

Op 11 april trekt de GWCB erop uit naar Duitsland. Doel is Salbau - Witten, waar een internationale QSL ruilbeurs wordt georganiseerd.
Er zijn nog een beperkt aantal plaatsen beschikbaar.
De prijs voor niet leden bedraagt 350 Fr. De prijs voor leden GWCB bedraagt 250 Fr.
Vertrek te 8 u. 's morgens en terug om ongeveer 23 u.
Inschrijven kan in het lokaal van GWCB, Café Eendracht, Dasstraat 36, 2220 Wommelgem.
Voorts organiseert GWCB volgende aktiviteiten:
Dinsdagavond: Sport (lopen of powertraining voor niet getrainde CBers)
Donderdagavond: Zwemmen
Zaterdagvoormiddag: Sport.
Vanaf april Kampioenschap - Klub - vossenjachten - oefenvossenjachten.
Voorts staat er nog deze zomer een reisje naar Fantasialand (Brüll) op het programma.
Voor nadere inlichtingen: Lokaal GWCB, Café De Eendracht.
Schriftelijk kontakt adres: Postbus 24, 2220 Wommelgem (met vermelding in de linkerbovenhoek van 6969).

● **N.V.V.R.A. 27 MHz - OOSTENDE (2)**

De Heer Minister van PTT deed onlangs een dringende oproep aan alle CBers, waarin hij vraagt, dat alle werkdossiers betreffende de CB-problematiek met betrekking op de «B27 - RAAD» dringend dienen opgemaakt. Het Neutraal Verbond Vrije Radio Amateurs 27 MHz, heeft reeds zijn kandidatuur ingediend om als volwaardige gesprekspartner opgenomen te worden. Werkdossiers worden eerstdaags aan het Ministerie van PTT overgemaakt. De vragen en voorstellen voor het bekomen van meer frekwenties en een hoger vermogen, gaan gepaard met diverse aanbiedingen en onder bepaalde voorwaarden. Het doel van het «NVVRA 27 MHz» is uitsluitend: DE BELANGEN TE BEHARTIGEN VAN ALLE CBers. Wij wensen goede relaties te hebben met de Radio Amateurs (O.N's) alsmede met de diensten van de R.T.T., geen overkoepelend orgaan of leidende funktie in de CB-wereld na te streven. Volledig neutraal te blijven van alle CB-clubs, met eerbied voor hun betrachting en werking. Wie lief heeft en tevens bewust is voor wat hij in het verleden bekomen heeft, wie wenst te behouden wat hij nu bezit en dit in de toekomst wil zien uitbreiden, zal zich nu wel bewust moeten zijn, dat het NVVRA 27 MHz VOLLEDIG ACHTER ALLE CBers staat. Bijgevolg richten wij een dringende oproep tot alle CB-ers over het gehele Vlaamse landsgedeelte, om in kontakt te komen met dit neutraal verbond. Op eenvoudige aanvraag zal U een «NVVRA 27 MHz» formulier overgemaakt worden betreffende de «B 27-RAAD». De eerste openbare CB-INFO-VERGADERING is voorzien in het eerste trimester van 1981. Daarop zijn trouwens alle CBers hartelijk welkom. Deze vergadering is volledig neutraal en er wordt geen onderscheid gemaakt tussen het al dan niet lid zijn van een CB-club. Er wordt geen lidgeld gevraagd en de toegang is volledig kosteloos. Alle leden worden schriftelijk uitgenodigd en zullen een verslag van deze vergadering toegestuurd krijgen, samen met een CB-INFO-BULLETIN. Gezien deze inschrijving alsmede de informatiebulletins VOLLEDIG KOSTELOOS zijn, gelieve een postzegel voor portkosten bij te voegen. ADRES; NVVRA 27 MHz, Postbus 149, 8400 Oostende. Het bestuur: AD-013 Belfort. AB-104 Tiyuana One. AT-628 Blue Max. BM-010 Rombouts en BC-079 Fakkel.

● **C.A.R.A. 27 - BRUSSEL**

Onze klub zou zich een laboratorium willen aanschaffen, gezien het stijgend aantal leden. Ons budget is echter te klein om nieuw materiaal aan te kopen. Wij zien uit naar okkasie-apparatuur. Wie kan ons helpen? Je kan ons bereiken op P.O.B. 10 te 1090 Brussel of telefonisch 02/428.07.76.
Op 4 april a.s. gaat ons Lentebal door om 20u.30 in lokaal Terminus, R. Stijnsstraat 105, 1080 Brussel, en op 9 mei onze grote toeristische Rallye met vertrek om 8u.30 aan ons lokaal Zwarte Vijverstraat 2 (Gentse steenweg). Iedereen is welkom!

● **CB - BEVEREN**

Hieronder publiceren wij de jaarkalender van de vossejachten:

April
05 - Moonraker 5, start 15.00 u.: Volkshuis, Berlare.
12 - Play Boy, start 15.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.
17 - C.B. Beveren, start 21.00 u.: Beveren.
19 - Mikevreters, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.
24 - Bankvijs, start 21.00 u.: Volkshuis, Berlare.

Mei
03 - Moonraker 5, start 15.00 u.
10 - Mikevreters, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.
17 - Play Boy, start 15.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.
22 - Bankvijs, start 21.00 u.: Volkshuis, Berlare.
29 - C.B. Beveren, start 21.00 u.: Beveren.

Juni
06 - Moonraker 5, start 15.00 u.
14 - Play Boy, start 15.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.
19 - Bankvijs, start 21.00 u., Volkshuis, Berlare.
21 - Mikevreters, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.
26 - C.B. Beveren, start 21.00 u.: Beveren.

Juli
07 - Moonraker 5, start 21.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.
11 - C.B. Beveren, start 14.30 u.: Beveren.

Augustus
21 - C.B. Beveren, start 21.00 u.: Beveren.
28 - Bankvijs, start 21.00 u.: Volkshuis, Berlare.

September
13 - Moonraker 5, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.
25 - C.B. Beveren, start 21.00 u.: Beveren.

Oktober
04 - Moonraker 5, start 15.00 u.: Volkshuis, Berlare.
11 - Play Boy, start 15.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.
17 - C.B. Beveren, start 14.30 u.: Beveren.
18 - Mikevreters, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.

November
08 - Moonraker 5, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.
15 - Play Boy, start 15.00 u.: Bar Play Boy, Overmere Donk.

December
13 - Moonraker 5, start 15.00 u.: Gildenhuis, Wichelen.

P.S. De vossejachten van C.B. Beveren in april, juli en oktober worden voor C.B. Beveren ingericht door Viktor Echo en Rabbit II.
De publikatie van deze kalender valt buiten de verantwoordelijkheid van de redaktie. De groetjes vanwege C.B. Beveren, Rabbit II. Liefhebbers, uitknippen en bijhouden alsjeblieft.

COMMUNICATION PRODUCTS FROM:

Communication Impex

Al de gehomologeerde «Sommerkamps» zijn in voorraad

Avenue de Cortenberg 101
BRUSSELS B-1040
BELGIUM
Telex: 64576
Tel.: 32-2-734.19.80

JAMMING EN ANTI-JAMMING OM DE POLITIEK

RUSLAND BESCHIKTE OVER 3.000 STOORZENDERS!

Je had je eraan kunnen verwachten. De onrust in Polen was nauwelijks bekend, of de BBC meldde, dat hun Russische programma's door Moskou gestoord werden.
Precies hetzelfde gebeurde met «The Voice of America», die op zes frekwenties naar Rusland zendt, en met de korte-golfzender van de «Deutsche Welle». Storen van niet op prijs gestelde programma's, of zoals het in de Engelse taal wordt gezegd: jamming, is een traditie bij de Russen en zelfs in Oost-Duitsland.
«Jamming» is ondertussen in de internationale radiotaal gemeengoed geworden en staat voor het gewilde storen van uitzendingen van nieuwsberichten.
Technisch is het zeer eenvoudig. Men behoeft slechts een zender die in dezelfde frekwentie als de te storen zender uitzendt.
De eerste «jamming» uit de radiogeschiedenis was zeker niet gewild. In de vroege twintiger jaren konden de meeste radioprogramma's in de wereld slechts gestoord beluisterd worden. Ze zweefden toevallig over elkaar heen. Toen begon het gevecht om de frekwenties. Meer en meer trachtte men de zwakkere zenders uit de band te verdringen.
Maar eerst in de dertiger jaren werd «jamming» als politiek wapen ingeschakeld. De regering van Dollfuss in Oostenrijk beet hierbij de spits af. Zij wilde door storzenden verhinderen, dat de Oostenrijkers de anti-Oostenrijkse berichten van de Duitse radio konden beluisteren.
In Wereldoorlog II werd «jamming» nagenoeg door alle oorlogvoerende landen gebruikt. Het Duitse Rundfunkarchiv in Frankfurt bezit nog opnamen van Duitse programma's uit deze tijd. In de spreekpauzen hoor je een spookstem roepen: «Allemaal leugens». Ook de Duitsers stoorden er lustig op los, en o.m. de BBC-

programma's, die de ouderen onder ons wellicht met het oor tegen de luidspreker van het oude radiotoestel mee beluisterd hebben.
Maar een top bereikte de «jamming» pas na het einde van W.O. II in de koude oorlog tussen Oost en West. In februari 1948 besloot het Russische Politbureau de westelijke radio-uitzendingen massief te storen, om een volmaakte censuur te bekomen.
Tot 1950 hadden de Russen bij de 500 stoorzenders in gebruik, enkel en alleen om «The Voice of America» en de BBC te storen! De andere Oostlanden sloten zich bij de grote Sowjetbroer aan, zodat na één jaar praktisch alle nieuwsberichten van het Westen naar Zuid-oost-Europa gestoord waren.
Officiële cijfers zijn er niet. Je kan alleen maar een schatting doen: in 1956 moeten er in het Sovjetblok ongeveer 3000 stoorzenders zijn geweest!
In hetzelfde jaar werd het stoorkonsert zelf gestoord. De Polen stopten er onder Gomulka mee tot aan de onlusten in 1970. Toen ze dan weer wilden beginnen «jammen», waren de zenders nergens meer te vinden! Het gevolg was, dat de Poolse Radio zelf moest ingeschakeld worden.
Met de ondertekening van het Kernwapenverdrag in 1963 was er ondertussen wat verademing gekomen: de programma's uit het Westen werden niet meer gestoord. Maar bij de inval van de Sowjets in Tsjecho-Slowakije in 1968 begon het spelletje weer.
Vanaf 1973 kunnen de uitzendingen van «The Voice of America», de BBC en de «Deutsche Welle» in het Oostblok bijna ongehinderd beluisterd worden. Dit is echter nog niet het geval met «Radio Free Europe» en «Radio Liberty».
Wettelijk is alles door artikel 7 van de Slotakte van Helsinki geregeld. Het garandeert de vrijheid van informatie en meningsuiting over alle grenzen heen. Maar wat interesseert dit de Sovjets? Zij verantwoorden hun «jammen» aldus: de nieuwsberichten van de Westelijke radiostations zijn een inmenging in de binnenlandse politiek van de Sovjetunie. En ze storen ongestoord verder.
«Jamming» is nu niet alleen meer bij radio-uitzendingen, maar ook bij televisie mogelijk. Overleg wordt al jaren met de DDR gepleegd, omdat men daar de Westduitse televisieprogramma's van het kleine scherm tracht te bannen. Totnogtoe is men daar niet in geslaagd en wel om twee redenen. Eerstens is het storen van een televisieprogramma wegens de grote bandbreedte (een TV-kanaal is zo breed als bijna 100 UKW-radiokanalen) een technisch zeer kostelijke aangelegenheid. Een televisiestoorzender zou bij de 80 miljoen fr. kosten. Tweede reden is, dat het gevaar niet denkbeeldig is, dat men met zo'n stoorzender ook de eigen programma's stoort.
De kans dat de westelijke radiozenders het «jammen» door het Oostblok met anti-jamming zouden doorbreken is zeer klein. De «Deutsche Welle» heeft al enkele truuks uitgeprobeerd:

- men zag af van regelmatige muziekprogramma's om de stoorzenders geen gelegenheid te geven met storen te beginnen;
- men zond de nieuwsberichten op veel grotere sterkte uit en beperkte de berichten tot enkele korte slagzinnen, zodat de luisteraar toch iets zou kunnen opvangen;
- men verzorgde extra programma's van een halfuur tegelijkertijd op vier verschillende frekwenties, maar dat hadden de stoorders al vlug door;
- met meer uitzendingen via de sterke 500 Kw-zender van Wertachtal tracht men door de mist van de stoorders heen te geraken.

Uiteindelijk doet dit alles denken aan het spel van kat en muis. Een laatste voorbeeldje daarvan: de techniekers van de «Deutsche Welle» probeerden net voor de uitzending van frekwentie te veranderen en zagen zelfs van de Russische aankondiging af. Het duurde precies een kwartier, maar toen hadden de stoorzenders de goede golflengte gevonden!

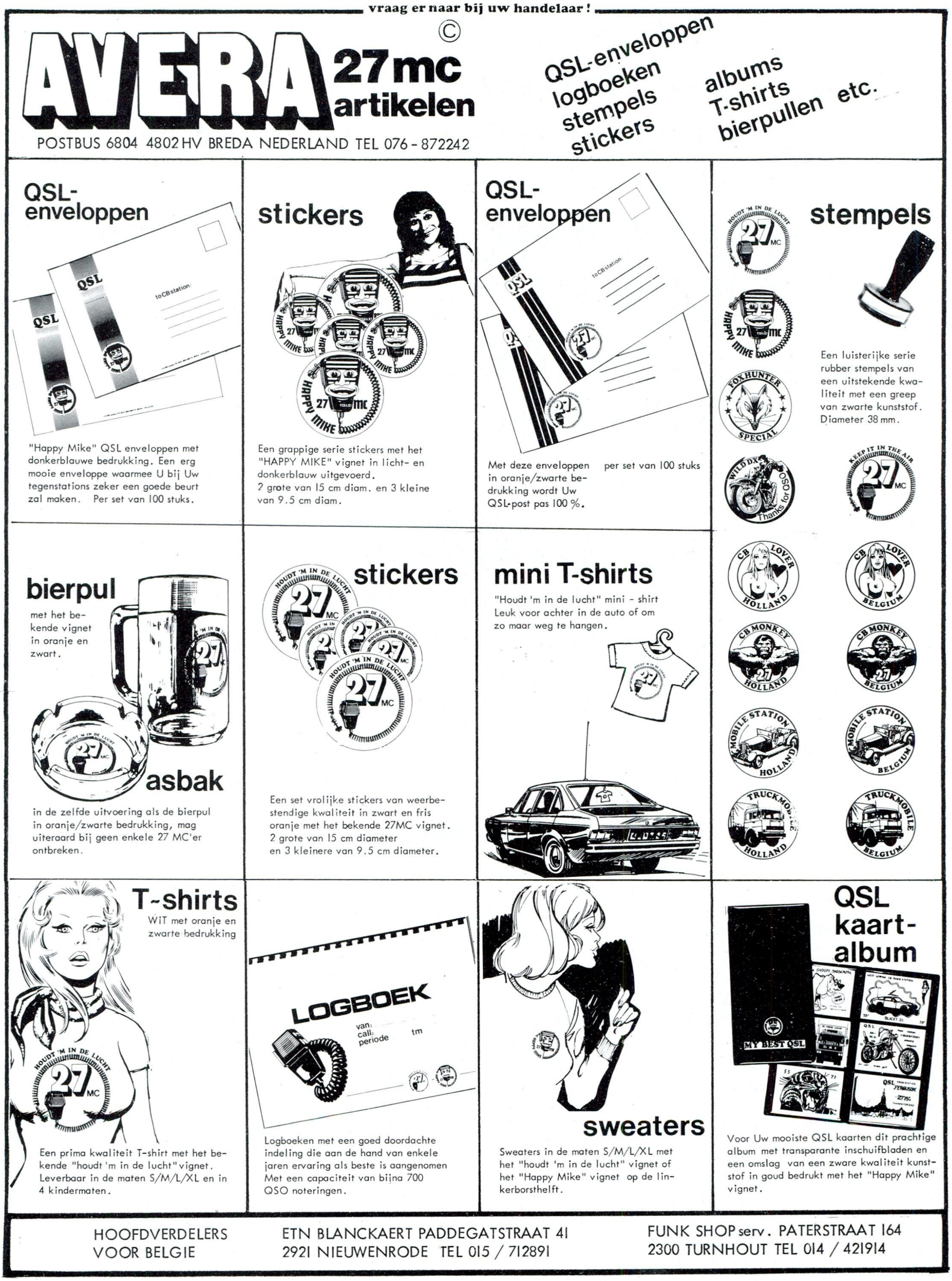

vraag er naar bij uw handelaar !
AVERA ©
27 mc artikelen
POSTBUS 6804 4802 HV BREDA NEDERLAND TEL 076 - 872242
QSL-enveloppen
logboeken
stempels
stickers
albums
T-shirts
bierpullen etc.
QSL-enveloppen
"Happy Mike" QSL enveloppen met donkerblauwe bedrukking. Een erg mooie enveloppe waarmee U bij Uw tegenstations zeker een goede beurt zal maken. Per set van 100 stuks.
stickers
Een grappige serie stickers met het "HAPPY MIKE" vignet in licht- en donkerblauw uitgevoerd.
2 grote van 15 cm diam. en 3 kleine van 9.5 cm diam.
QSL-enveloppen
Met deze enveloppen in oranje/zwarte bedrukking wordt Uw QSL-post pas 100 %.
per set van 100 stuks
stempels
Een luisterijke serie rubber stempels van een uitstekende kwaliteit met een greep van zwarte kunststof. Diameter 38 mm.
FOXHUNTER SPECIAL
WILD DX Thanks for QSO
KEEP IT IN THE AIR 27 MC
CB LOVER HOLLAND
CB LOVER BELGIUM
CB MONKEY 27 HOLLAND
CB MONKEY 27 BELGIUM
MOBILE STATION HOLLAND
MOBILE STATION BELGIUM
TRUCKMOBILE HOLLAND
TRUCKMOBILE BELGIUM
bierpul
met het bekende vignet in oranje en zwart.
asbak
in de zelfde uitvoering als de bierpul in oranje/zwarte bedrukking, mag uiteraard bij geen enkele 27 MC'er ontbreken.
stickers
HOUDT 'M IN DE LUCHT 27 MC
Een set vrolijke stickers van weerbestendige kwaliteit in zwart en fris oranje met het bekende 27MC vignet.
2 grote van 15 cm diameter en 3 kleinere van 9.5 cm diameter.
mini T-shirts
"Houdt 'm in de lucht" mini - shirt
Leuk voor achter in de auto of om zo maar weg te hangen.
T-shirts
WiT met oranje en zwarte bedrukking
HOUDT 'M IN DE LUCHT 27 MC
Een prima kwaliteit T-shirt met het bekende "houdt 'm in de lucht" vignet. Leverbaar in de maten S/M/L/XL en in 4 kindermaten.
LOGBOEK
van:
call:
periode tm
Logboeken met een goed doordachte indeling die aan de hand van enkele jaren ervaring als beste is aangenomen Met een capaciteit van bijna 700 QSO noteringen.
sweaters
Sweaters in de maten S/M/L/XL met het "houdt 'm in de lucht" vignet of het "Happy Mike" vignet op de linkerborsthelft.
QSL kaart-album
MY BEST QSL
Voor Uw mooiste QSL kaarten dit prachtige album met transparante inschuifbladen en een omslag van een zware kwaliteit kunststof in goud bedrukt met het "Happy Mike" vignet.
HOOFDVERDELERS VOOR BELGIE
ETN BLANCKAERT PADDEGATSTRAAT 41
2921 NIEUWENRODE TEL 015 / 712891
FUNK SHOP serv. PATERSTRAAT 164
2300 TURNHOUT TEL 014 / 421914

Even een Break

«Ze is net even naar de wasserette»

«Ik heb hem gesmeekt mij alleen nog maar te ZEGGEN dat hij van mij houdt...»

«Kan ik er aan doen dat ik gemakkelijker geld uitgeef dan jij er verdient?»

«Hij is mijn man, maar maak je maar geen zorgen, ik ben een gediplomeerde verpleegster»

«OK, OK, je kunt voor mijn part «Dallas» opzetten»

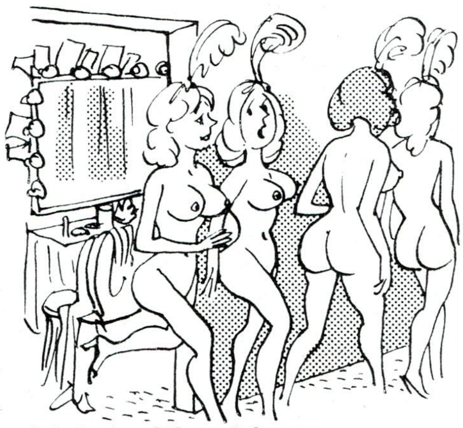

«Ik heb eigenlijk nooit begrepen waarom men dit een kleedkamer heet»

Het is opvallend hoe pasgeborenen soms op aapjes gelijken»

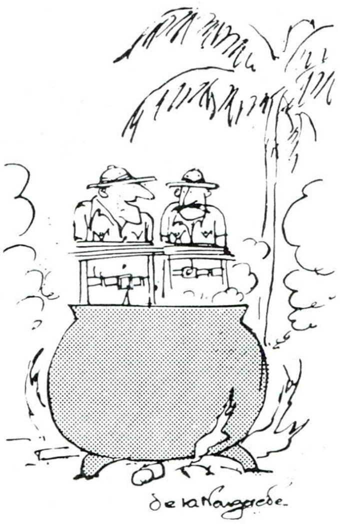

«We mogen nog van geluk spreken, ze hadden ons evengoed op een braadpan kunnen leggen»

CB hulpdienst te Vorselaar

Zopas is de radio Hulpdienst Nijlen van start gegaan in één van de vijf sektoren van het distrikt Nijlen, nl. te Vorselaar. Deze radio Hulpdienst is opgericht onder peterschap van de Belgian Citizen Band Association vzw met een gebied waarbij gehoren de gemeenten Lier, Zandhoven, Lille, Herentals, Oevel, Westerlo, Booischot, Heist-op-den-Berg, Koningshooikt. Heel het distrikt Nijlen werd verdeeld in vijf sektoren en het is de sektor Vorselaar die op 1 maart is begonnen met de vrijwillige radio hulpdienst. Hiervan kan iedereen genieten, die in nood is, voorlopig van vrijdagavond 17 u. tot maandagmorgen 8 u.

Men moet momenteel nog inkrimpen kwa tijd, omdat het aantal vrijwilligers-CBers nog te klein in aantal is.

De Belgian Citizen Band Association doet een oproep tot alle CBers om vrijwillig aan te sluiten. Zij krijgen dan een uur toegewezen na onderlinge afspraak en zijn dan verantwoordelijk voor de radio hulpdienst. Wie meer informatie wil, schrijft gewoon een brief naar Postbus 7 te 2260 Nijlen en wie echt al kandidaat is, mag twee pasfoto's meesturen. De CBers willen bewijzen dat zij nog iets meer kunnen dan gewoon storingen veroorzaken.

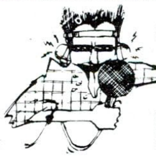

CLUB-BERICHTEN

● KLUBBERICHT

Op vrijdag 27 maart, te 20.00 u. stipt, heeft er in Olympia sporthalle te Antwerpen, Jan Van Gendtstraat, een informatieve vergadering plaats voor alle CB-klubs van het arrondissement Antwerpen. Elke klub mag 2 vertegenwoordigers afvaardigen en heeft tot doel de Nationale B 27 afgevaardigden voor te stellen, en hun werkwijze bekend te maken.

● BESTE CBERS EN RUILVRIENDEN

Op 28.03.1981 richt radio Hulp Noodwacht Federatie I, regio St. Truiden en omgeving een internationale CB meeting in. Van 10.00 uur internationale ruildag inkom gratis. Vanaf 20.00 uur truckers en CB bal door D.J. Jossi, pret verzekerd.
Baan Hasselt, Alken, Kortenbos, St. Truiden en te Kortenbos aan de kerk afslaan, richting Zepperen. Ingang tegenover bouwmaterialen Baldewijns. Parking voorzien. Binnenloodsing via oproepkanaal 11. Houd allen deze datum vrij.

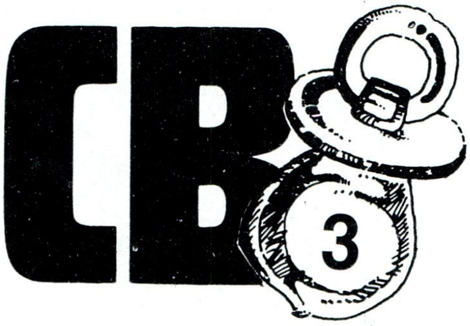

voor beginners

DE TOS METER

De TOS-meter dient om de hoogte van een stationaire golf te meten, m.a.w. de sterkte die door de zender wordt uitgezonden voordat ze door de antenne in de atmosfeer wordt verspreid.
Het ideaal, maar dit is praktisch niet haalbaar, zou een resultaat van 1 op 1 zijn. Dit zou betekenen dat de totale sterkte van de zender naar en over de antenne wordt uitgezonden.
Een hoger cijfer betekent dat een gedeelte van de sterkte niet door de antenne wordt opgenomen en dus verloren gaat. Dit deel vloeit dan terug naar de zender en kan deze bij een verhouding 3/1 zelfs beschadigen.
Een te hoge verhouding betekent eveneens dat de sterkte die niet door de antenne wordt opgenomen, hetzij door de zender, hetzij door de antennekabel wordt uitgestraald. In dit laatste geval ontstaan sterkere harmonische golven en bijgevolg QRM TVI-RFI en andere storingen. Praktisch is een verhouding tussen 1/1 en 1,5/1 het toegelaten maximum. Onze mening is dat men zulke verhouding voor een mobiele zender kan aanvaarden, maar dat voor een vaste zender de laagst mogelijke verhouding moet gezocht worden. In het geval dat een regeling aan de antenne niet mogelijk is, moet een matching box worden gebruikt. Hierover verder meer.
Een TOS van 1/1 is dus praktisch onmogelijk. Helaas, zouden wij zeggen. Nochtans zullen de meeste TOS-meters uit de handel deze verhouding wél aangeven.
De reden hiervan is vrij eenvoudig. Deze apparaten zijn vrij goedkoop, ze ontleden maar een gedeelte van de zendsterkte, en zijn dus niet voldoende gevoelig om een korrekte stand aan te geven.
Een goed meetapparaat kost ook zeer duur en is momenteel in ons land praktisch niet te krijgen, behalve dan bij enkele profi's. Zijn prijs ligt bij de 10.000 Bfr. Hierbij mag wel worden aangemerkt dat deze apparaten vrij volledig zijn.
Sommige CBers beweren dat ze een verhouding beneden de 1/1 vaststellen, bijvoorbeeld 0,5/1. Dit is een ongerijmdheid en is het resultaat van een zeer vruchtbare verbeeldingskracht en het gebrek aan kennis ter zake. Dit soort verhouding is inderdaad helemaal onmogelijk, om de eenvoudige reden dat je niet meer dan het maximum aan resultaat kan krijgen, nl. 100 . of 1/1.
Vermoedelijk is het apparaat niet goed afgesteld, en geeft het in ruststand, zonder enige verbinding, al een stand onder het minimum 1 aan.
In de tabel hieronder vind je de door de antenne uitgestraalde sterkte in funktie van de gemeten TOS:

1/1	=	100 .
1,05/1	=	99,93 .
1,1/1	=	99,78 .
1,2/1	=	99 .
1,5/1	=	96 .
2,1/1	=	88 .
2,5/1	=	82 .
3/1	=	75 .

Je merkt dadelijk dat een TOS van 1,2/1, gemeten met een degelijk toestel, zeker aanvaardbaar is. In feite is het dit resultaat, dat bekomen wordt op een keurig opgestelde apparatuur.
Zelfs een verhouding 1,5/1 is nog goed, op voorwaarde dat de antenne volledig vrij staat opgesteld. De 4% die verloren gaan zijn praktisch te verwaarlozen, als het om QRM gaat.
Het probleem is echter, dat zo'n verhouding gemeten wordt met een TOS-meter van het gewone type, die dus een veel minder precieze uitslag aangeeft. Een TOS van 1,5/1 zou dus wel in feite 2/1 of nog meer kunnen zijn. Reden te meer om een zo laag mogelijke TOS na te streven. Voorzichtig dus!
Dit is bovendien nog meer waar, omdat de regels voor het opstellen van de antenne meestal niet zo nauwkeurig worden geëerbiedigd. Dat gebeurt om zeer diverse redenen: verborgen antennes op het dak van de QRA die niet volledig vrij staan opgesteld met 4% verlies aan sterkte zijn dan ook oorzaak van veel storingen op radio, televisie en in de nevenkanalen.

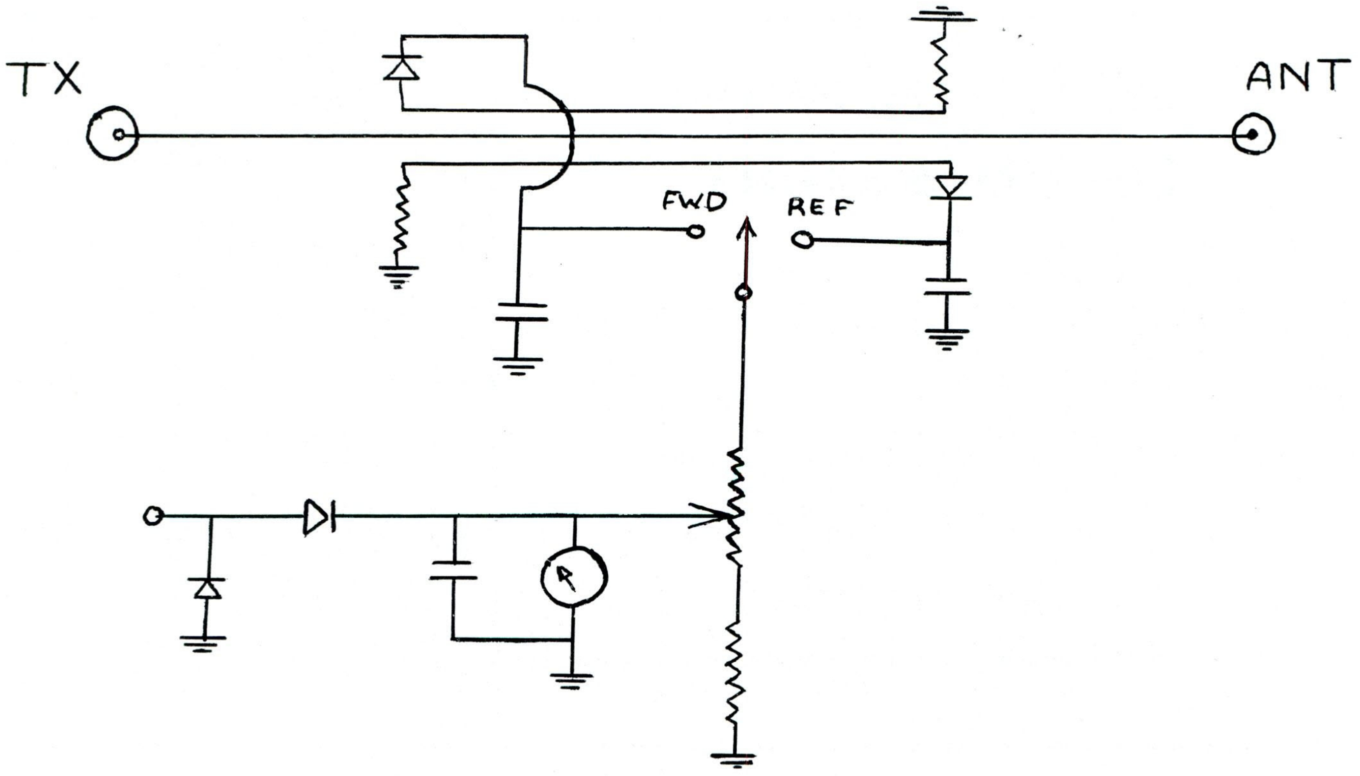

Er dient ook opgemerkt te worden dat sommige TOS-meters een wattmeter bevatten, die toelaat de uitgangssterkte van de Tx te meten. Deze zou helemaal konform moeten zijn met de konstruktienormen, die in de gebruiksaanwijzing staan opgegeven. Kleine afwijkingen zijn uiteraard van geen belang.
Toch even je aandacht! Als je Tx bv. voorzien is om 4 watt te geven, en je leest er 5 of 6 op je wattmeter, dan betekent dit, dat je Tx meer sterkte geeft om het verlies tussen de antenne-uitgang en de antenne op te vangen. Hier zijn verschillende oorzaken mogelijk: een slechte TOS, slechte solderingen in de verbindingsamphenol, slechte verbinding in de amphenol.
Deze hogere spanning kan een zware beproeving betekenen voor de uitgang van de Tx. Een hogere kracht dient te worden ontwikkeld, wat het gevaar meebrengt dat alles 'springt'. Ook ontstaan QRM's in de elektronische elementen, vooral in de spoelen, die meestal een beetje te juist worden berekend.
Andere TOS-meters zijn voorzien van een modulometer, die zeer interessant kan zijn als men een voorversterkte mikro gebruikt, zelf oorzaak van storingen zoals elders wordt gezegd.
Een laatste belangrijk punt: vergeet nooit tussen de verschillende TOS-metingen bij het afstellen, je apparaat te kontroleren op zijn sterkte. Deze varieert namelijk naarmate je de ideale TOS bereikt.

TVI-RFI-FILTERS

Wat is eigenlijk TVI en RFI? Het zijn de Engelse afkortingen van Television Interferences en Radio Frequencies Interferences.
Het zijn met andere woorden interferenties, die televisie- en radio-uitzendingen storen, en vaak ook Hifi-ketens. Deze interferenties zijn veroorzaakt door de harmonische golven van de 27 Mhz-frekwentie en worden door ontvangsttoestellen, versterkers en andere ontvangers opgenomen. Harmonische golven zijn veelvouden van de gebruikte frekwentie, in ons geval dus 54, 81, 108, 135, 162,... MHz.
Opgemerkt dient te worden dat voor de FM deze harmonische golven tussen de 81 en 108 MHz bevat liggen. Vandaar dat ze interferenties kunnen scheppen ten gevolge van een of meerdere verkeerde handelingen bij de bouw of de bediening van de bak. Er dient opgemerkt te worden dat elke 27 MHz-zender altijd harmonische golven zal voortbrengen, hoe goed hij ook is gebouwd en hoe keurig hij ook wordt bediend. Maar, en dit is belangrijk, de kracht van deze harmonische golven is afhankelijk van een goede bouw en/of bediening.
Harmonische golven bestaan dus. Het zijn geniepige dingetjes en bovendien dadelijk bereid tot storen. Het is dus van het grootste belang:
a) ze niet te versterken, hetzij door een slechte antenne, hetzij door slechte verbindingen, een slechte TOS, een slechte voeding, een verkeerd gebruik van de voorversterker, of het gebruik van een lineaire versterker;
b) te trachten ze te verminderen door het permanent gebruiken van een speciale anti-TVI Low Pass-filter.
Er moet nogmaals opgemerkt worden dat harmonische golven in geen geval helemaal te vermijden zijn. Wel kan men ze dermate verminderen dat ze zonder enig ernstig gevaar zijn, behalve in de onmiddellijke omgeving van de zender, d.w.z. op enkele meters.
De goede TVI-filters zijn aldus geregeld dat ze de harmonische golven boven 54 MHz grotendeels verminderen. Je merkt dadelijk welk voordeel deze filter biedt. De filter moet altijd aan de uitgang van de zender en met een minimum aan kabel worden verbonden. Er bestaan aansluitingen die de rechtstreekse verbinding van de filter aan de Tx mogelijk maken (dubbele vrouwelijke amphenol).
Tenslotte dient nog opgemerkt te worden, dat het eerste Franse Televisienet in zwart-wit met de klank op een frekwentie zit die een harmonische golf van de 27 MHz erg benadert. Wat je ook doet, je zal altijd gevaar lopen het kleine scherm te storen van mensen die met een dakantenne TF1 bekijken. Wees dus erg voorzichtig. Wat de kleurenuitzendingen van TF1 betreft, daar wordt op UHF uitgezonden, wat dus minder kwetsbaar is.

MATCHING BOX OF ANTENNEKOPPELING

Laten we allereerst duidelijk stellen, dat dit toestel niet kan aangewend worden om de TOS te regelen.
Het wordt gebruikt om de uitgang van de Tx met de antenne te verbinden. Als bijvoorbeeld de uitgang van de zender op 50 Ohm werd berekend, maar de antenne en de antennekabel op 60 Ohm staan tengevolge een slechte aanduiding van de TOS, dan zal de Matching Box deze Ohm op hetzelfde peil brengen. De 60 Ohm en 50 Ohm zullen op een gemiddelde van 55 Ohm worden teruggebracht, maar in geen enkel geval zal de TOS hierdoor veranderen.
Als de TOS van de antenne bij de eerste meting, 1,6/1 is, dan zal hij zo blijven. Geen enkele Matching Box zal hieraan wat kunnen veranderen.
Waarom dient dan zo'n Matching Box, zal je vragen?
Heel eenvoudig om de impedanties van de Tx en de antenne gelijk te stellen. Mochten deze niet gelijk zijn, dan zouden ze eveneens harmonische golven veroorzaken, en zoals boven vermeld, geven deze geen al te beste resultaten voor de QRM TVI-RFI, en ontijdige storingen.
De Matching Box of antennekoppeling moet altijd bij het begin van de antennekabel worden aangesloten.
Het verlies aan sterkte ligt bij de 10%, maar wordt gekompenseerd met een betere kwaliteit van de radio.

In ons volgend nummer:
Verzwakkers - Voorversterkte mikro - Lineaire Versterkers - Voeding.

COMMUNICATION PRODUCTS FROM:

Communication Impex

Avenue de Cortenberg 101, BRUSSELS B-1040
BELGIUM

Telex: 64576

Tel.: 32-2-734.19.80

De enige rechtstreekse invoerder van de antennes

AVANTI

DE BEWOGEN STORY VAN DE RADIOPIRATEN «2»

Vervolg van blz. 26

ene Wilfred Proudfoot die ooit nog z'n kans waagde in de politiek als Labourkandidaat. Al deze zakenlui verenigen zich in de firma «Ellembar Investments Ltd» en zetten «Radio 270» op.
Op 26 februari 1966 begint in de Engelse haven Scarborough het ombouwen van de in Nederland aangekochte vissersboot «Ocean 7».

De deejays aan boord van de Ocean 7.

Totale kostprijs is slechts 75.000 pond. Ongewoon laag voor een zeezenderuitrusting! De struktuur van het station zit bijzonder ingewikkeld in elkaar. Het schip is geregistreerd in Puerto Cortes (Honduras). Verder is er een netwerk van Amerikaanse en Zuidamerikaanse firma's die onderling lenen, verhuren en aandelen hebben, zodat geen zinnig mens er nog wijs uit raakt. Dit en het feit dat er vele Australische deejays bij het station gaan werken wijzen erop dat de oprichters de nakende maatregelen van de Britse regering tegen zeezenders uit de weg willen gaan.
Het ombouwen van de vissersboot is uiterst vlug gegaan, de eerste testuitzending laat echter op zich wachten. Eerst moet er gewacht worden op vitale zenderonderdelen uit de U.S.A. Op 3 april slaat de «Ocean 7» op drift en verliest 34 m van haar zendmast in een flinke storm. Deze is immers vervaardigd uit zacht koper dat bij hevige wind doorbuigt ... Nauwelijks op zee geweest moet het zendschip dan ook weer naar Scarborough worden gesleept. Pas op 4 juni kan met een eerste testuitzending gestart worden op de 1115 kHz, 270 meter dus.
«Radio 270» moet meteen een flinke leerschool doorlopen want technisch zit deze gloednieuwe zeezender niet zo feilloos in elkaar. Om de haverklap is het station uit de lucht en het aanhoudende slechte juli-weer verplicht de kleine vissersboot opnieuw een haven aan te doen omdat het te gevaarlijk geworden is op zee ...
Kort daarop is «Radio 270» opnieuw in de lucht. Dit keer vier mijl uit de kust van Berlington omdat er hier duidelijk minder stormgevaar is dan voor Scarborough. Ze liggen meteen ook dichter bij hun aanvoerhaven.
Het station heeft z'n eerste lessen goed geleerd en «270» wordt aardig populair in Yorkshire, waar het lokaal voor bedoeld is. Bovendien is het signaal van de zender nu vrij sterk. Sommige Radio London luisteraars klagen zelfs dat ze hun favoriete station op 266 m niet meer kunnen horen. Radio 270 is meteen een ernstige konkurrent geworden voor Radio Caroline, London, City en 390.
Op 28 oktober staat de hele «Radio 270»-organisatie in rep en roer na het ontvangen van een anonieme brief, waarbij duidelijk gemaakt wordt dat er een bom bevestigd werd aan het zendschip. Gelukkig blijkt het om een misplaatste grap te gaan.
Op 3 november heeft het station opnieuw technische moeilijkheden. Het zendschip wordt nogmaals naar Scarborough gesleept. Na enkele dagen kunnen de uitzendingen opnieuw beginnen. Niettegenstaande blijven er problemen en Engelands jongste zeezender is dan ook regelmatig uit de lucht ...

ER KAN ER NIET ALTIJD EENTJE BIJ!

Engelsen gaan nogal vaak door als een flegmatisch volkje. Beleefd als geen ander, rustig, ordentelijk! Een gentlemangemeenschap dus!
Diezelfde Engelsen die verantwoordelijk zijn voor zeezenderradio doen deze omschrijving allesbehalve eer aan. Voor de Engelse kust is het in 1966 niet alleen een gevecht op leven en dood om een plaatsje in de eter maar vooral om de duur betaalde commercials en de daaruit voortvloeiende winsten!
Nauwelijks is «Radio 270» aan de slag of een zekere «Radio 365» is van plan om in de lucht te komen. «Radio Caesar» zou met testuitzendingen gehoord zijn en «Radio Channel» zou reeds voor Bexbill het anker uitgeworpen hebben. Ene «Radio Mayflower» nadert, net als «Radio Freedom», haar voltooing. Verder is «Radio Manchester» gepland als zusterstation van «Radio London»...
Aangemoedigd door al deze berichten maakt «Radio 390» bekend dat ze de «Cheeta II» van ex Radio Syd willen kopen ('t Zweedse schip ligt monddood voor de kust van Harwich) om voor Noord Engeland te gaan uitzenden als «Radio 390 North».
Bij al dit nieuw aangekondigde radiogeweld wil ook «Radio London» zelf in kompetitie blijven en het station schaft zich een gloednieuwe 75 KW-zender aan. Meteen wordt het station het krachtigste uit de reeks. Nu kan «Radio Caroline» uiteraard niet bij de pakken blijven zitten en er wordt aangekondigd dat de zendkracht van Caroline North», voor het Isle of Man, zal opgevoerd worden tot 50 kW.
Nieuwe stations, sterkere zenders... een situatie die duidelijk uit de hand begint te lopen. Meer dan twintig stations zouden niet voorafbepaalde frequenties gaan gebruiken. Storing van officiële uitzendingen in andere landen en zelfs onderling liggen voor de hand. Dit zou de zeezenders er weer toe aanzetten om hun zendsterkte op te drijven.
De vraag rijst waar deze kompetitie zou ophouden! Vijftig, zestig stations met een onoverzichtelijk resultaat? Een gevaar voor de scheepvaart die haar navigatie in het honderd zou zien lopen en moeilijkheden met de BBC die haar eigen programma's duchtig gestoord zou weten ...
Het is duidelijk dat de Britse PTT (General Post Office), zich genoodzaakt ziet wat aan de situatie te doen. De regering aarzelt niettemin want de populariteit van de popstations is immers ongekend groot! De dramatische gebeurtenissen die zich in juni 1966 zouden afspelen, versnellen meer dan wat ook de zeezenderdood ...
Om het gebeuren duidelijk te schetsen moeten we terug naar 1964.

RADIO CITY: WERK IN UITVOERING!

De Engelse popzanger Screaming Lord Sutch begon in dat jaar «Radio Sutch» vanop het oorlogsfort Shivering Sands. De lord werd echter algauw genoodzaakt om het hele zaakje te verkopen aan z'n manager Reginald Calvert. Die had wel

Reginald Calvert (met das) aan boord van een tender.

het nodige organisatie-talent en «Radio City» was geboren. Het station werd vrij vlug populair en maakte zo'n 17.000 pond winst per maand. Calvert, zakenman zoals het hoort begon toen te onderhandelen met de Caroline-organisatie om «Radio City» om te dopen in «Radio Caroline South». Het zendschip, de mv Mi Amigo dat de Caroline South-uitzendingen verzorgde zou dan naar het oosten van Engeland gebracht worden om verder te gaan als «Radio Caroline East». Om dit plan uit te voeren werd Reg Calvert een nieuwe 10 kW-zender beloofd. De Caroline zender bracht echter slechts een hoop ouwe troep, die eigendom was van Oliver Smedley, een lid van de Caroline-organisatie.
De ouwe troep werd niettemin in de zender geplaatst, die het toen helemaal niet meer deed. De Radio City technici zagen zich verplicht om de oude apparatuur weer in elkaar te zetten. De onderhandelingen met Caroline sprongen af ...
Toen kwam echter Radio London op de proppen met een overnamevoorstel. Plannen waren er om het station UKGM (United Kingdom Good Music) te beginnen. De onderhandelingen die geheim gehouden werden lekten echter te vroeg uit en Smedley liet Reg Clavert weten dat hij nog steeds 10.000 pond meest betalen voor de nieuwe zender. De diskussie laaide in hevigheid op want Calvert viel uiteraard nog liever dood dan de onder-

handelingen met Radio London toe te geven. Bovendien wilde hij niet betalen voor de ouwe troep ...
Daarop trommelt Smedley een aantal zware jongens bij elkaar en het zendfort van Radio City wordt ingepalmd. De kristallen worden uit de zender gehaald en Radio City is uit de lucht gekaapt ...
Eigenaar Reg Calvert begrijpt drommels goed wat er aan de hand is als Radio City zomaar uit de lucht gaat, stevent naar de politie, maar deze vertelt dat ze niet kan optreden omdat het misdrijf buiten territoriaal gebied gebeurd is. Het politiebesluit is zeker niet bevorderlijk voor Calverts zenuwen. Dol van woede laat hij zich naar het huis van Smedley voeren. Er ontstaat een geharrewar als Calvert erin wil en de sekretaresse van Smedley er hem weer probeert uit te werken. Op een bepaald moment bedreigt Calvert zelfs de vrouw met een loodzware buste. Op dat ogenblik verschijnt Oliver Smedley met een geweer in aanslag. Hij haalt de trekker over en treft Calvert dodelijk ...
De overval en de moord zijn voor de pers niet verborgen gebleven. Het nieuws haalt de frontpagina's. Op het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt nu aangedrongen op snelle en doeltreffende maatregelen. Minister van PTT. Anthony Wedgwood Benn, verklaart een wetsontwerp te zullen voorstellen.
Op 26 juni wordt de bezetting van het City-fort opgeheven. Het station komt opnieuw in de lucht. Dit keer geleid door de weduwe van de vermoorde radio-direkteur, Dorothy Calvert.

Mevrouw Dorothy Calvert, voor de kantoren van Radio City.

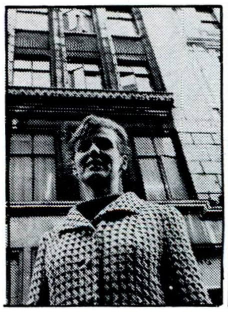

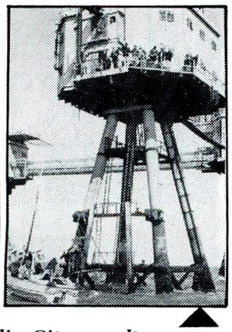

De bezetting van Radio City wordt opgegeven.

Op 18 juli verschijnt Oliver Smedley (exmajoor en oorlogsveteraan) voor de rechtbank, beschuldigd van moord. Na drie dagen wordt de zaak verwezen naar de rechtbank van Chelmsfort. Op 11 oktober verschijnt Smedley opnieuw. Hij pleit onschuldig en voert wettelijke zelfverdediging aan. De jury trekt zich niet eens terug om hem vrij te spreken ...
Alhoewel het Engelse zeezenderavontuur in 1966 pas aan z'n tweede verjaardag toe is, is het voor de vele miljoenen luisteraars niet meer denkbaar dat op een kwade dag die radio-vanop-zee wel eens stil zou kunnen worden. De populariteit van de negen Britse zeezenders is immers van een ongekende grootte. Toch zijn er op regeringsniveau verschillende personen een aanslag aan het voorbereiden op Radio London, Caroline en kollega's. Toen er in 1964 slechts een tweetal stations vanop zee uitzendingen verzorgden was er helemaal geen grote haast om op te treden tegen deze nieuwe vorm van radio maken. Bovendien zou het wegnemen van dit luisterplezier gevaarlijk kunnen zijn in de verkiezingssfeer die de Britse politiek tussen de lente van 1964 en die van 1966 beheerste. De steeds groter wordende zeezendervloot en de moord op Radio City-eigenaar Reginald Calvert, hebben echter een tip opgelicht van de romantische sluier die over deze stations hangt. Het blijkt een sluier te zijn geworden van bedrog, intrige, afpersing en moord!

DE GROTE SCHOONMAAK BEGINT!

Op 2 juli 1966 is de 53-jarige Edward Watson Short vrij verrassend minister van PTT geworden ten voordele van de eerder zwak uitvallende Wedgood Benn. De nieuwe minister sleept een hele reputatie achter zich aan en heeft niet de minste bedoeling om toegevingen te doen. Erg ver moet hij bovendien niet zoeken naar middelen om de zeezenders monddood te maken, want hij heeft een vrij goed voorbeeld aan Zweden waar een paar jaar eerder de regering afrekende met haar zwalpende stations. De Britse zeezenders die de holle bedreigingen van de vroegere minister van PTT al lang niet meer au serieux genomen hadden, schrikken niet weinig als ze bemerken dat Edward Watson Short het wel meent. «Radio 390» roept de hulp van haar luisteraars in en vraagt hen naar hun parlementsafgevaardigde te schrijven. Radio Caroline gaat zelf parlementariërs opzoeken. Radio 270 haalt een dergelijke figuur zelfs aan boord van de «Ocean 7» voor een toespraak! Alle akties blijken niettemin boter aan de bekende galg! Op 27 juli wordt de anti-zeezenderwet voorgesteld in het Lagerhuis. De volgende dag wordt hij gepubliceerd onder de naam «The Marine, Etc. Broadcasting (Offences) Bill». Iedere Brit die ook maar at te maken zal hebben met niet erkende radio-stations zal zich blootstellen aan vervolging. De enige personen die niet onder deze bepaling vallen zijn de luisteraars, want die mogen volgens een wet uit 1947 op de draadloze telegrafie toch al niet luisteren! Het verdikt is meteen de start van een nieuwe reeks akties die de bedreigde stations zelf opzetten om vooralsnog door de mazen van het net te glippen. Vrij vlug hebben ze door dat er een gat in de wet zit, want alleen Britten vallen eronder! Caroline, London, Scotland, Britain en England kondigen aan op de internationale toer te gaan: Amerikaanse deejays en kantoren in het buitenland.

DE EERSTE SLACHTOFFERS VALLEN

Als het nieuwe wetsvoorstel nu ook door het Hogerhuis aangenomen wordt, hebben de zeezenders nog zowat negen maanden tegoed.
De PTT wacht het van kracht worden van de Marine Offences Act echter niet af om een aantal stations het leven zuur te maken. Zowel «Radio 390» als «Radio City» en «Radio Essex» worden het slachtoffer van een loopje met de wet. De drie stations bereiken hun luisteraars vanop vroegere oorlogsforten, die gemiddeld zeven mijl buiten de kust en bijgevolg buiten territoriaal water liggen. Een verlichte PTT-geest komt op de gedachte om die territoriale limiet te meten vanaf een zandbank die bij laag tij boven de zeespiegel uitsteekt. De Britse Navy plaatst heel eenvoudig de Engelse vlag op de zandbank en de forten komen binnen territoriaal gebied te liggen. Meteen worden de drie fortstations uitgenodigd om voor de rechter te verschijnen wegens het onwettig gebruiken van een zender ...
Radio 390 is het eerst aan de beurt. Op 24 november komt de zaak voor te Canterbury. De debatten laaien hoog op en de zaak krijgt zelfs een tweede dag aangemeten. Het station wordt schuldig bevonden en veroordeeld tot de maximum straf van honderd pond. Op 25 november 1966, even voor elf uur, gaat «Radio 390» uit de lucht. Er wordt evenwel besloten met de mededeling dat het station in hoger beroep gaat om het vonnis van Canterbury te laten vernietigen.
Het wordt uiteindelijk december vooraleer de zaak in hoger beroep wordt behandeld. Dit keer wordt «390» vrijgesproken! Op 31 december, net voor middernacht is de zender opnieuw in de lucht.
De Engelse overheid die haar allereerste radio-slachtoffer weer uit handen heeft moeten geven blijft intussen heel ijverig zoeken naar nieuw bewijsmateriaal. Dit wordt ook gevonden en het ene proces na het andere volgt, waarbij «Radio 390» telkens netjes in beroep gaat. Intussen worden de uitzendingen gewoon verder gezet! Uiteindelijk besluit het hoogste gerechtshof op 28 juli 1967 dat de uitzendingen van Radio 390 strafbaar zijn. Deze beslissing wordt even na 17.00h door het station overgenomen. Deejay Edward Cole kondigt het definitieve einde van de zender aan en besluit het leven van «Radio 390» met het Engelse volkslied ...

Deejay Edward Cole van Radio 390 met het laatste programma.

Een domper op het luisterplezier van de 2,5 miljoen 390-aanhangers. Met tegenzin kunnen ze echter nog steeds de knop van hun radio omdraaien naar een aantal andere zeezenders. Het besef dat die er binnenkort ook niet meer zullen zijn begint desondanks toch steeds duidelijker te worden!

(wordt vervolgd)

NEDERLANDSE CBERS HEBBEN WEER NIEUWE AKTIE VOOR GEHANDIKAPTEN

Twee broers uit Kortenhoef (bij Hilversum), zelf entoesiaste CBers, zijn een aktie gestart voor de gehandikapten. De broers verkochten reeds zogenaamde «zwaaihulkies». Iedereen kent nog wel de bekende «zwaaihandjes» die je met een zuignap op de autoruit kon bevestigen.
De broers hebben hier een variante op een wel de «zwaai-HULK». Een groen poppetje dat in de auto of op de fiets staat te zwaaien.

ZWAAI-MIKE

Toen er een invalide jongen bij de broers in de winkel kwam om zo'n Hulkie, omdat hijzelf station «Hulk» was, begon er in de gedachten iets te broeien. Het idee van een «zwaaimikrofoon» was geboren.
Er werd een proefmodel gemaakt en de eerste reakties van de plaatselijke CBers waren erg goed. Besloten werd om voorlopig een bedrag van 5 cent (1 fr.) per zwaaimikrofoon uit te betalen aan het Rode Kruis die de bijeengebrachte stuivers dan kan gebruiken om bakkies aan gehandikapten te geven.
Mocht de mikrofoon een geweldige rage worden, dan kan er nog altijd een groter bedrag uitgetrokken worden, omdat de produktiekosten dan lager worden. Het geheel van de afdracht wordt gekontroleerd door een akkountant en een notaris. Zij zorgen ervoor dat het geld ook daadwerkelijk bij het Rode Kruis komt.
Inmiddels zijn er ook kontakten gelegd met het buitenland om daar ook «zwaaimikrofoons» te verkopen. Ook de stuivers hiervan komen terecht bij het Rode Kruis. Zo komt elke zwaaimike ten goede aan de gehandikapte medemens.
Een goede reden om ook zo'n ding te kopen en in de auto te hangen.
Bij de mikrofoon wordt een sticker geleverd met het opschrift:
«27 Mc Houdt 'm in de lucht» en/of «Happy Mike». Daardoor wordt het een leuk kleurig gezicht, die gele sticker op de bruine mike.
In Nederland gebeurt de verspreiding via de firma AVERA, een specialist op het gebied van CB-artikelen. Voor informatie over koop en wederverkoop kan men bellen (Nederland) 076-130424.

IMPULS

P.V.B.A.

GOED NIEUWS:
super prijzen!!!!

5/8 Golden Penetrator 2.650 Fr.!

5/8 Silver Penetrator 2.350 Fr.!

IMPULS,
Franklinstraat 80, 1040 Brussel - Tel.: 02/735.51.62

Bekroonde QSL-kunst

Danny, Merchtem ▼

QSL-kaarten zijn er voor elk wat wils. Keurig gedrukte en prachtig zelfgetekende, in zwart-wit of in de gekste kleuren.
De redaktie van Stand By heeft elke maand de grootste moeite om er een zestal uit te kiezen, want de meeste QSL-kaartjes die wij toekrijgen verdienen stuk voor stuk bekroond te worden.
Schiet dus niet op de redakteur van dienst, als je er deze maand (nog) niet bij bent. De allerbeste leggen we toch opzij om ook de volgende keren nog mee te laten spelen.
De winnaars van de maand krijgen een elpee of een ander Stand-By-kado in de komende dagen toegestuurd.
Maar heb je zelf je QSL-kaartje al aan Stand-By overgemaakt?
Ons adres is nog altijd: Luchthavenlei 7 - 2100 Deurne.

Vogels Eddy, Oud-Turnhout ▼

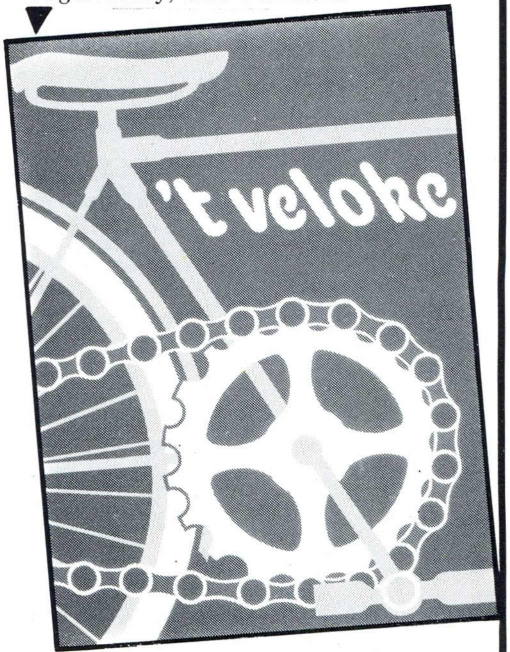

Virus, Tongeren ▼

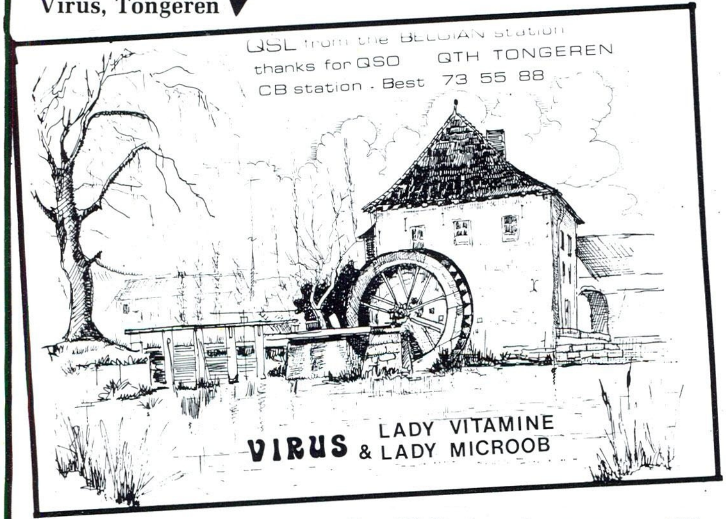

Franky De Loon, St. Niklaas ▼

Daniël Verbanck, Conjoux ▼

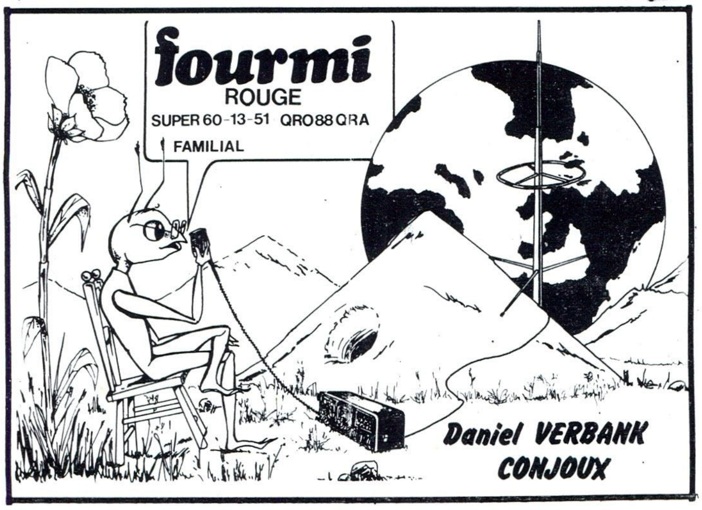

▼ Ronald, Groningen

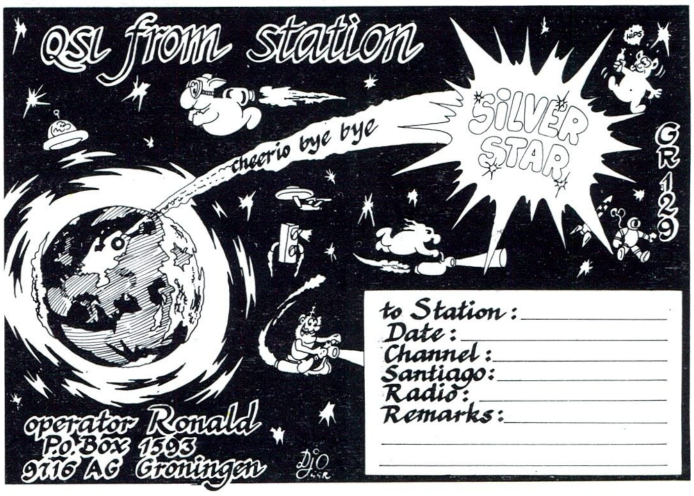

REKLAME OP POSTZEGELS

Op zijn 71e verjaardag werd Amerika's bekendste radio-amateur uit de politiek opnieuw in de Senaat verkozen. Barry Goldwater, K7UGA, kwam meteen met een ophefmakend voorstel. Waarom zou men geen reklame op postzegels toelaten? Waarom geen colaflesje in de plaats van de kop van George Washington? Het zou de Post in de States jaarlijks zowat 36 miljard Bfr. kunnen opleveren! Misschien een goede tip voor onze Minister van Ekonomische Zaken?

CHILI ROOFVOGELS STORTEN ZICH OP RADIO-INSTALLATIE

Meer dan twintigmaal hebben zich in Chili ganse zwermen grote roofvogels zich op een radio-installatie gestort, die modelvliegtuigjes gelanceerd had. De Kondors, die in de Andes bij de 10 kilo wegen en een vleugelbreedte van 3,6 meter bereiken, reageren klaarblijkelijk op de radiosignalen.

De Britse vogeldeskundige G.E. Fergusson zond radiosignalen vanuit een kooi de eter in. In de morgendeemstering vielen vier Kondors aan. «Ik vermoed dat bepaalde radiosignalen deze reuze vogels ergens pijn doen en dat ze zich gewoonweg daartegen verdedigen. De Kondors kwamen met enorme kracht en woedend op de kooi toegevlogen en bleven zich zo lang op de tralies storten, tot dat ze er bloedend bij neervielen!»
Amerikaanse Wetenschapsmensen hadden vroeger al vastgesteld dat trekvogels dikwijls door het radiosisteem van luchthavens geïrriteerd worden.

MUZIEK CASIER NANOVESTRAAT 153 — OPWIJK — 052/35.72.26

Prijzen b.t.w. inbegrepen - Levering doorheen gans België

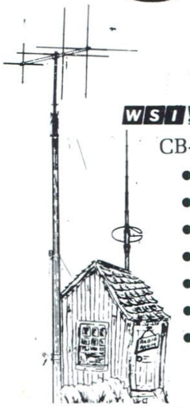

CB-antennes
- Y-quad beam
- Comet
- V-quad beam
- 3-6 elements
- Yagi CB
- V1
- Alpha V58

DAIWA voor professionelen

- SWR en powermeter + automatische antenne matcher 3,5 - 30 MHz
- Robuuste antennemotoren
- antenne-schakelaar tot 500 MHz tot 2,5 Kw

Beluister de ganse wereld met een General Coverage Receiver van KENWOOD - YEASU

van 0.15 - 30 MHz

Reeds vanaf 12.990,-

QSL kaarten CB

600 fr. voor 1000 normaal (gekleurd karton)
1100 fr. voor 1000 blinkend (gekleurd karton, extra dik)

Voor de voorkant dient U zelf een tekening of ontwerp binnen te brengen, goed zwart getekend op wit papier 10 × 15 cm. De achterkant wordt bedrukt volgens standaard model. Als de bestellingen moeten toegestuurd worden dient U 100 fr. extra bij te sluiten voor verzendingskosten.

2600 fr. voor 1000 full-color (extra dik)

Voor het drukken van een QSL-kaart full-color moet u binnen brengen:
A Een kleurenfoto van 10 × 15 cm met daarop uw tekst goed zwart geschreven, of nog beter met plakletters er op geplakt
of
B Een goed zwart getekend model op wit papier 10 × 15 cm wat U zelf kunt kleuren zoals u wilt.

QSL-Centrale, P.O. Box 6 2640 Kasterlee. Tel. 014-554997

Clubs 5% korting (minimum 8 kaarten tegelijk).

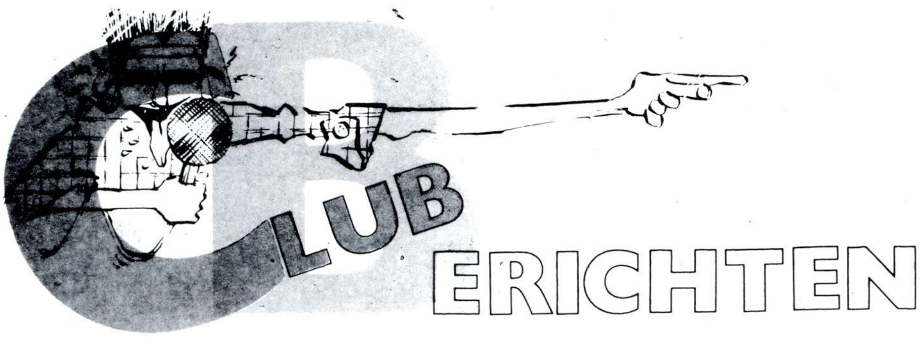

● KEMPISCHE CB-CLUBS
Tijdens een eerste kontaktavond op 17-1-1981 te Balen, werd er door CB-clubs uit 3 aanpalende gemeenten besloten te gaan samenwerken in de toekomst.
Het betreft hier de CBC uit balen, de LHCV uit Lommel en CBKW uit Mol.
In de toekomst zal regelmatig kontakt met elkaar gehouden worden voor het oplossen van gezamenlijke problemen, inrichten van festiviteiten, vossenjachten enz.
Verder hopen wij deze samenwerking uit te breiden met nog andere clubs.
Belangstellende clubs kunnen steeds terecht op een der volgende P.O. boxen:
P.O. box 41 3900 Lommel
P.O. box 42 2490 Balen
P.O. box 45 2400 Mol.
Ook nieuwe leden kunnen op deze P.O. boxen terecht.

● SPHINX CB-KLUB - HOEILAART
Deze klub heeft met de steun van Stand By en Electronic Shop, Tiensestraat, Leuven voor 1981 een grootse QSL-tekenwedstrijd gepland. Alle CBers, woonachtig in dit land, krijgen de kans hun eigen QSL-ontwerp in te sturen en daarmee een aantal niet onaardige prijzen in de wacht te slepen.
In de jury wellicht CB-persoonlijkheden zoals Jo Mobiel, Lou (en zijn Bananas?), Kris «Flying Dutchman» Leysen en enkele redaktieleden van «Stand-By». De wedstrijd start precies op 1 januari 1981 en van dan af kunnen alle artistieke CBers hun inzendingen sturen naar: PB 29 te 1990 Hoeilaart.

● UNCLE JOE'S CB-KLUB
Vrijdag 27 maart: Kwis.
Deze keer is de organisatie in handen van «Snoeck». Er zijn een paar speciale prijzen voorzien. Verzamelen om 23 u. op kanaal 11.
Vrijdag 3 april: Algemene vergadering.
Zoals steeds een prachtige tombola en een goeie ambiance. De vergadering heeft plaats in zaal Varia te Huldenberg. Verzamelen om 19 u., begin 20 u. **stipt.**
Vrijdag 17 april: Kwis.
Organisatie «Pepino». De gebruikelijke waardebons worden vervangen door prijzen. Verzamelen om 11 u. op kanaal 11.
Zondag 26 april: Wandeltocht.
Inlichtingen en inschrijvingen bij «Nomo» - tel. 02/687.53.00 of bij «Kerozein» tel. 02/653.38.30 of via P.O. Box 30 te 1990 Hoeilaart.

● CB THE MIKE 27 MHZ - BILZEN
Op 1 en 2 mei a.s. organiseert de CB-klub The Mike een Internationaal CB-treffen in Bilzen. Op 1 mei wordt vanaf 14 u. een gevarieerd programma aangeboden met deelname van de Broeveskènder, de internationaal bekende Bilzerse dansmariekens, the Pipers Band van Beverst en met een reuze-ballonwedstrijd. Om 20 u. is er een CB-bal in zaal De Ster met het orkest The Left Hands.
Voor 2 mei is een grote Vossejacht voorzien en om 20 u. in zaal De Ster een Kwisavond waaraan talrijke waardevolle prijzen zijn verbonden.
Voor meer inlichtingen kan men terecht op P.O. Box 36 te 3740 Bilzen.

CB THE MIKE 27 MHz
P.O. BOX 36 3740 BILZEN BELGIUM

● 0.9 FOX - P.B. 54 - 8900 IEPER
Eerste CB-T-dansant op zaterdag 18 april a.s. om 20 u. in Zaal Familiekring, Crescendostraat, Ieper. T.V.V. de Ieperse CB-kring 0.9. FOX Disco Angel. Inkom 50 BF.

● C.B.A. - CB-ANTWERPEN - P.O. BOX 16 - 2620 HEMIKSEM
Citizen Band Antwerpen moet nu eenmaal dingen anders doen. Inderdaad. In de toekomst wordt er geen lidgeld meer gevraagd!
Op het aktiviteitenlijstje van de C.B.A. staan o.m.:
— een lentebal en een herfstbal, beide ten voordele van de gehandikapte kinderen;
— maandelijkse info-avond;
— technische begeleiding;
— maandelijks tijdschrift;
— korting in winkels van CB-materiaal;
— ontspanningsaktiviteiten;
— QSL-kaarten langs de klub;
— gratis P.O.-box.
De C.B.A. vergadert iedere tweede vrijdag van de maand in zaal Crescendo, De Bosschaertstraat, Kiel, Antwerpen om 20 u.
Het sekretariaat wordt waargenomen door François Hereygers, Schijfwerpstraat 91, te 2020 Antwerpen.

● RADAR 27 - AALTER
Op 30 mei a.s. richt Radar 27 een tweede CB-dag in voor alle CBers in de QTH Lotenhulle. In zaal Hoger-Op te Lotenhulle is er vanaf 13.30 u. inschrijving voor de vossenjacht op twee vossen. Hieraan zijn waardevolle prijzen verbonden: een draagbaar TV-toestel, antennes voor CB, matcher, SWR-meter, radio, enz. De prijsuitreiking heeft onmiddellijk na de vossenjacht plaats. 's Avonds wordt iedereen verwacht op de CB-T-da,sa,t met de Joop Sutterland Drive-in-show, eveneens in zaal Hoger-Op. Tijdens dit bal is er een doorlopende omslagtombola. Voor informatie over Radar 27 of de CB-dag, kan men terecht op P.O. Box 4 - 9880 Aalter.

● BCBL - Zuid-Limburg
Drie vriendenkringen uit Zuid-Limburg zijn sinds geruime tijd duchtig aan het samenwerken. Het zijn: de Bokkenrijders uit Wellen, de Eburonen uit Tongeren, en de Karekieten Jekervallei. Bedoeling is te trachten de CBers zoveel mogelijk bij elkaar te houden en van de CB een positief iets te maken.
Voor de drie vriendenkringen wordt er ook één klubblad uitgegeven.

● VLCB - 8310 SINT-KRUIS
Hieronder volgen de data voor de visu's in 1981 - het is telkens op een vrijdag: 3 april, 1 mei, 5 juni, 3 juli, 7 augustus, 4 september, 2 oktober, 6 november en 4 december.
Alle leden houden van nu af die data vrij.
De visu's gaan door in het Norberts Hey Center te Sint-Kruis.

● QSL-SWAPKLUB THE 3 MUSKETEERS
Op 16 mei gaat een grote internationale QSL-ruilbeurs door te Mortsel, Liersesteenweg 314. Binnen- en buitenlandse CB-klubs en -vrienden zijn welkom van 10 tot 19 u. Inkom: 20 fr. Deelnemers worden binnengeloodsd op kanaal 4.

● BELGIUM DX QSL-KLUB THE RED KNIGHT
Vrijdagavond 3 april om 21 u. gaat te Kieldrecht een spookvossenjacht door, georganiseerd door de lady's van The Red Knight.
Startplaats: Café De Gouden Pluim, Dorpsstraat 19, 2790 Kieldrecht. Inschrijvingsgeld: 250 fr. voor piloten, 200 fr. voor co-piloten. Er wordt gezocht naar één vos(sin). Men kan met de wagen slechts naderen tot op 200 m., dan moet te voet worden verder gezocht. Laarzen en zaklantaarns niet vergeten!
Inlichtingen: P.O. Box 30 - 2790 Kieldrecht.

● Vriendenkring De Tokkelaars - P.O. Box 17 - 3668 As.
Op zaterdag 2 mei gaat een feestavond door in zaal Vona te Opglabbeek. Vanaf 18 u. kunnen QSL-kaarten geruild worden. Om 20 u. is er een bal met het orkest The Shakes. Inkom: 100 fr.
Iedere voorzitter van een CB-vereniging, aanwezig met tenminste tien leden van zijn klub, ontvangt een aandenken. Voor het verstkomend station is er een tinnen sierschotel, aangeboden door het gemeentebestuur van Opglabbeek. Ook is er een reuzetombola met fantastische prijzen, zodat wel iedereen aan zijn trekken zal komen.
Ruime parkeergelegenheid op het dorpsplein, en standplaats voor caravans met water en toiletten.
Deelnemers worden binnengeloodsd op kanaal 4.

VRIENDENKRING DE TOKKELAARS
CB
27 MHZ
OPGLABBEEK
BELGIË LIMBURG

waarvan het redaktie-adres is: Postbus 2 - 1e afdeling - 3700 Tongeren.
Een initiatief dat zeker mag worden toegejuicht.

● BCBA-NIJLEN
Tweedaagse supergrote ruilbeurs van QSL-kaarten, en wedstrijd QSL-kaarten op 30 en 31 mei in zaal Nova, Stationplein te Nijlen. Aanvang: 10 u. Einde: 19 u. Inkom: 70 fr. (voor 2 dagen). Plaatsen kunnen aangevraagd worden tot 1 mei op tel. 031/81.82.49. Wachtdienst op kanalen 11 en 18 AM.
Iedereen welkom.

CB IN DE RALLY'S

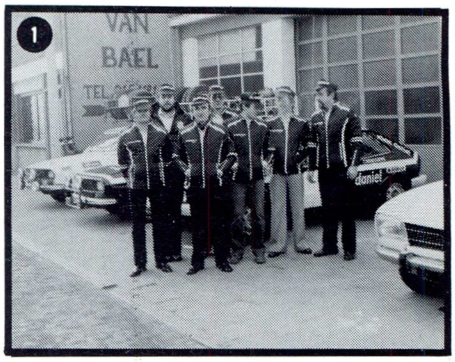

De winter is het gedroomde seizoen voor rally-maniakken. Regen en mist, ijzel en sneeuw stellen de rijkunst immers geweldig op proef. Een van de koninginnewedstrijden van deze autosport is ongetwijfeld de gerenommeerde Rally van Monte-Carlo, in het miniprinsdom aan de Franse Azurenkust.
«Stand-By» was er deze keer van de partij. O nee, niet bepaald om er de wedstrijd te volgen. Alhoewel, want toevallig vernamen wij dat een Belgische ploeg aan dat grote avontuur zou deelnemen. En als je dan nog weet dat de radiokommunikatie in dergelijke wedstrijden een zeer grote rol speelt, snap je meteen ons groeiend entoesiasme.

DE SNELLE JONGENS VAN DE WEG KUNNEN HET BAKSKE NIET MEER MISSEN

HELSE RITTEN

Het pilotenduo Van Beggelear-Glowacki en de twee serviceploegen zouden ons de vuurdoop helpen overleven. De auto's waren voorzien van een bakske en hadden een «K.40»-antenne op het dak gemonteerd. Dat de 27 MHz inderdaad onmisbaar is in het rally-wereldje, zal je in de loop van het verhaal wel ondervinden. Defekten kunnen vroeger aan de wachtende mekaniekers doorgegeven worden. De tokkel is zelfs onmisbaar tijdens de lange tochten die wij in de gevaarlijkste omstandigheden moesten ondernemen. Slaap en verveling zijn je grootste vijanden als je honderden kilometers moet rijden in ongewoon slechte weersomstandigheden.
De organisatoren schrikken er niet voor terug om de deelnemers van het kastje naar de muur te sturen. Dat betekent helse ritten van om en bij de 400 km. door onherbergzame landschappen met verraderlijke kronkelwegen. Je kunt het zowat een snelkursus noemen: «Hoe leren wij de Alpen kennen in 4 dagen?». Gewapend met het bakske, een skipak, gedetailleerde stafkaarten, mondvoorraad en bergen moed trokken wij het grote onbekende avontuur tegemoet.

EINDELOZE SNELWEGEN

Wij vertrokken vanuit Leusden (NL) om via Duitsland naar de Franse Azurenkust af te zakken. Maar op de dag van het vertrek, scheelde het geen haar of we misten de start. Het pilotenduo was in een ander hotel ingedeeld dan het onze. Vermits hun racewagen in het gesloten park stond, moesten wij ze 's morgens oppikken. Maar niemand kon zich nog herinneren hoe wij het hotel moesten terugvinden. De oplossing was vlug gevonden. Bereidwillige Nederlandse CBers loodsten ons haarfijn ter plekke. Gelukkig maar, want wij verschenen precies vijf minuten voor het startschot aan het vertrek.

Het eigenlijke vertrek was ook al niet van de poes. Door een zee van mensen werden wij uitgewuifd. Meteen hadden wij voor de tweede maal het bakske nodig want het team bestond uit vier wagens die her en der gekneld zaten in het doorstromende verkeer. Ettelijke tokkels later geraakten wij toch bij elkaar. Wij snorden richting Auberhausen, Keulen, Solingen om via Trier te Langres te belanden. Een rit zonder verhaal, kilometers snelwegen waar maar geen einde aan kwam. Moppen hadden we genoeg getapt over de 11-meterband, maar het lachen zou ons snel vergaan.

GRILLIGE NATUUR

In Langres konden wij eindelijk halt houden. Een warme maaltijd konden wij best gebruiken, want van beschuiten met konfituur word je maar zwakjes. Vijftien uur non-stop bollen kruipt in je kleren. Na een dankbare korte rust, zoefden wij terug de nacht in. In elk dorpje dat wij passeerden stond een kijklustige massa, zwaaiend met de Franse driekleur. Overal kwamen ons flitsende lampen tegemoet, en vriendelijke gendarmes wezen ons de juiste weg. Wat een sfeer! Plots werden wij tijdens deze gezellige

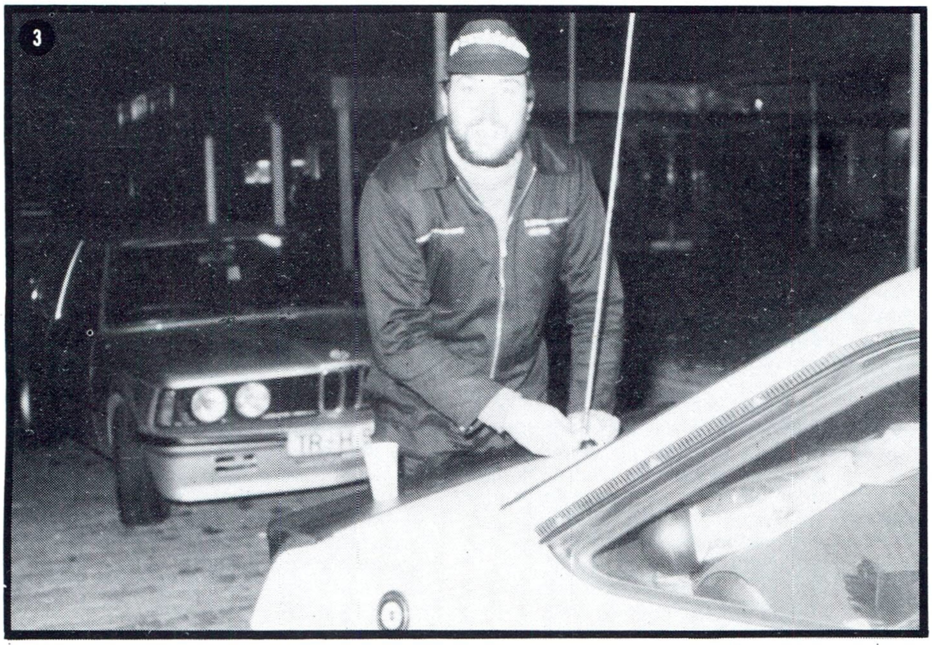

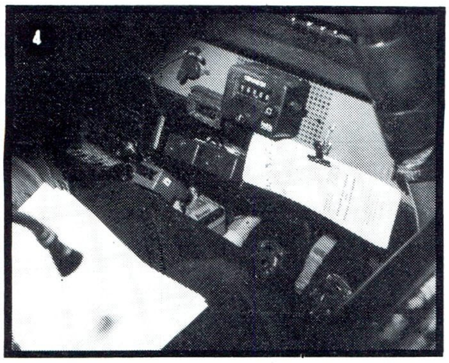

stemming opgeschrikt door een waarschuwende stem uit het bakske. Een verraderlijke ijzellaag had de weg spiegelglad gemaakt. Maar de waarschuwing was een tikkeltje te laat gekomen en als een pindop tolden wij in het rond. Gelukkig kwamen wij er met de schrik van af en zelfs zonder blikschade. Vlug werden de nagelbanden opgedraaid, en we moeten eerlijk bekennen dat dit «schoeisel» fantastisch op zijn taak berekend is. Zonder verdere dolle kunsten geraakten wij in Gap, waar een grillige Moeder Natuur kwistig met sneeuw had rondgestrooid. Om een lang verhaal kort te maken, Langres richting Cherres-Chevalier non-stop rijden in 28 uren, en de race was niet eens gestart! Letterlijk strompelden wij ons hotel binnen voor een korte dag- of nachtrust, want dat was ons ondertussen helemaal onduidelijk geworden.

FOUTJE MET EEN GEURTJE

's Morgens omstreeks 2 uur waren wij terug uit de veren. Op de algemene briefing werd besloten de serviceploegen te splitsen. Vanaf dan gebruikten wij de LSB-band, omdat wij verder uit elkaar gingen opereren. Als dieven in de nacht vertrokken wij voor de eerste snelheidsproeven. Onderweg dwarrelde de sneeuw gezellig naar beneden, en in een mum van tijd reden we door een 40 cm dikke laag. Geduldig stand-by wachtten wij op het eerste servicepunt op ons rally-team. Tokkelen was nu uit den boze, want elke minuut kon een oproep binnenknallen. Zo een servicepunt kun je best vergelijken met de standen voor een Formule 1-wedstrijd. Tientallen kleine vrachtwagens staan netjes op een rij te wachten op hun bolide om het nodige onderhoud te verrichten.
Eindelijk kregen wij dan toch bericht door, en een vlugge blik op de kaart leerde ons dat ze maar liefst dertig kilometer van ons verwijderd waren. Natuurlijk is dat een hele afstand, maar in Frankrijk is de CB nog steeds verboden. Daardoor krijg je een prima ontvangst zonder skip of geruis. Alleen in Monaco heb je al wel eens last van de Italianen die DXen. Plots stond het rally-monster voor ons, Baretta en Dany doken onder de wagen om een losgekomen uitlaatpijp tè herstellen. Wij hebben uit eerlijke schaamte intussen de ruiten schoon geveegd.
Toen wij even bij de piloten informeer-

1 *De ganse ploeg (van links naar rechts): Danny, Barretta, Jos, Pierre, Jean en de piloten Patrick Van Beggelaer en Mark Glowacki.*

2 *Nog even de antenne en het bakske bijregelen van de «Stand-By»-ploeg.*

3 *Barretta herstelt even de losgekomen antenne.*

4 *Een kijkje in de stuurkabine, met uiterst links het bakske.*

5 *Warme wijn kon je gelukkig overal langs het parkoer krijgen.*

6 *Het Belgische duo in volle aktie. Je bemerkt duidelijk de «K.40»-antenne boven op het dak.*

7 *Twee topploegen in een gezellige tokkel verenigd.*

den kwam ons een onaangenaam geurtje tegemoet. Door een verkeerde wegbeoordeling waren ze regelrecht in een mesthoop geknald! Toeschouwers die hun een handje toestaken, zullen het zich nog lang geheugen want de slippende wielen hadden voor een ware waterval gezorgd...
Penalisatie van het «schoonheidsfoutje»: zeven minuten straftijd en een ... behoorlijke stank. Ons volgende trefpunt lag 350 kilometer verder.

SNEEUWLAWINE

Tegen een gezapig tempo maalden wij onze kilometers af. De Mont St. Jean, die wij over moesten, bood een fantastisch, maar sinister schouwspel. Vooral de glinsterende sneeuw op de bomen en rotsen toverde in onze koplampen een akelig beeld. Eensklaps werden wij opgeschrikt door een CB-bericht. De serviceploeg waarschuwde ons dat er een auto dwars over de weg stond, zonder voorsteven, verrast door een sneeuwlawine. De inzittenden waren gelukkig ongedeerd. Wij gingen met de zaklamp in de hand een kijkje nemen. Een zwarte massa doemde voor ons op, maar verder zijn wij niet meer geraakt. Een donderende echo rolde op ons af, en wij namen maar vlug de benen. Wellicht was er anders van ons geen sprake meer geweest. Het bakske kwam natuurlijk terug van pas. Een Nederlandse ploeg kon ons kopiëren en de bevoegde instanties op de hoogte brengen. Hierdoor werden wij wel verplicht een omweg te maken van 350 km. Hier en daar werden wij door een koppige, steile bergpas opgehouden omdat de loodzware servicewagen maar moeizaam boven geraakte. Een paar keren moesten wij hem zelfs kompleet uitladen om daarna als een slak boven te sukkelen. Doodmoe kwamen wij tenslotte in Monaco aan, na een slordige 1000 km, zonder maar een stukje van de wedstrijd te hebben gezien.
Precies vijf uur later vertrokken wij terug voor de volgende klassementsproeven. Slippend en glijdend, elkaar op de hoogte houdend van eventuele weersveranderingen. Meestal reed de Stand-By ploeg op kop. Wij hadden een efficiënt systeem uitgedacht om aardig wat tijd te besparen.
Door de mike vertelden wij de serviceploeg hoe ze de volgende haarspeldbocht kon nemen, langs de binnenkant of buitenwaarts. Door zijn log gewicht hadden wij de eerste dag immers kostbare minuten verloren. Langs de binnenkant kon hij tenminste een beetje op snelheid blijven, wat een voordeel bleek te zijn.

KALVARIETOCHT

Opgepept door de opvallende prestatie van Van Beggelaer-Glowacki, reden wij van het ene trefpunt naar het andere. In het dorpje St. Barthélemy zagen wij voor de eerste maal de professionele ploegen aan het werk. Die mensen beschikken over zend- en ontvangstapparatuur die zomaar eventjes 250 km ver draagt. Normaal staan zij konstant met een viertal wagens in verbinding: deze van de mekanieker, de bandenspecialist, de ploegleider en van de zeer belangrijke verkenner die een uur voor de aanvang van een snelheidsrit reeds het parkoers heeft verkend. Deze laatste draagt trouwens erg veel bij tot het sukses van de piloten door nog tijdig de laatste weersveranderingen te melden.
Wachten kan ongetwijfeld lang duren, te meer wij niet wisten dat ons team door een falende injektiepomp de wedstrijd had moeten verlaten. De CB had deze keer geen opllossing gebracht. Met de moed der wánhoop vertrokken wij terug naar Monaco, 600 km verder. Die nacht werd een ware kalvarietocht. Om beurten moesten wij elkaar wakker houden en de CB liep roodgloeiend aan. Alle fut was eruit omdat de zware verantwoordelijkheid die op onze schouders had gerust in één klap verdwenen was. Kapot en ten einde krachten hebben wij ons dan maar ergens te velde te slapen gelegd. Maar toch tevreden, want als rasechte CBer had de doeltreffendheid van de bandkommunikatie tussen racers en serviceploegen ons veel genoegen verschaft. CB is dan ook een onmisbaar onderdeel geworden van de uitrusting voor het rallyrijden. Zelfs de piloten in de stuurhut beschikken over een soort interkom, gemonteerd in hun helmen. Die verbinding laat hen toe met elkaar rustig te praten, ook in het heetste van de strijd.

Wilson
LAS VEGAS - NEVADA

Y-Quad Beam

Comet™

The hottest antenna in use today is the 6 element Comet. Super space-saving, (less than 12 ft. boom) ... 12.5 dB gain, 34 dB front-to-back, 21X power multiplication, weighs only 17 lbs., and value priced. This is truly a dream antenna.

Gain: 11dB over isotropic
Front-to-Back Separation: 25/30 dB
VSWR: 1.1 to 1, SWR adjustable
Vertical-to-Horizontal Separation: 20dB
Power Handling Capability: 2 kW
Power Multiplication: 14 times
Bandwith:
Less than 1.5 to 1 over all 40 channels
Windload Area: 2.7 square feet
Boom Length: 6 feet
Longest element: 17.5 feet
Weight: 12 pounds
Recommended Rotor: Wilson WR-500
Recommended Tower: All Wilson towers
Quad Element: Fiberglass insulation

9.900 Fr.

8-Element
Shooting Star

Gain: 14dB over isotropic
Front-to-Back Separation: 38 dB
VSWR: 1.1 to 1, SWR adjustable
Vertical-to-Horizontal Separation: 20/25 dB
Power Handling Capability: 2 kW
Power Multiplication: 28 times
Bandwidth: Less than 1.5 to 1 over all 40 channels
Windload Area: 6 square feet
Boom Length: 17 feet
Longest Element: 17.5 feet
Weight: 28 pounds
Recommended Rotor: Wilson WR-500
Recommended Tower: çAll Wilson towers
Quad Element: Fiberglass insulation

WILSON: de grootste Amerikaanse fabrikant vervaardigt zijn atennes in vliegtuigaluminium.

WILSON EUROPE - 156 Hoefstraat - 1770 LIEDEKERKE - Tel. 053/66.68.30 - Telex: 12687

OKIE en DOO
TEKST + TEKENINGEN
Erwin
NOU, VOOR MIJN PART MAG JE BEST MEEKOMEN NAAR DE INHULDIGING VAN DE NIEUWE REDACTIEKANTOREN, HOOR... OP ZO'N RECEPTIE VALT WEL ALTIJD IETS MEE TE PIKKEN!...
TOF... DOE IK!
NEE TOCH, OEIOEIOEI!
WAT EEN RAMP!
WAT EEN TOESTAND!
WAT NU AANGEVANGEN?!
HOHO!... WAT IS ER HIER AAN DE HAND?... DAT ZIET ER HIER ALLES BEHALVE FEESTELIJK UIT!...
WAAROM ZO'N DRUKTE?... WAT IS ER GEBEURD?... TOCH GEEN BOMALARM ZEKER?!
ACH... VEEL ERGER... MICHA MARAH ZOU HIER VANAVOND DE OPENINGSREDE KOMEN SPREKEN... MAAR DAARNET HEEFT ZE OPGEBELD DAT ZE DE WEG NIET KAN VINDEN... ZE BEVINDT ZICH ERGENS BIJ HET CENTRUM!
MAAR DA'S TOCH HELEMAAL GEEN REDEN OM IN PANIEK TE SLAAN... MICHA IS TOCH CB-STER... IK ZAL DAT EENS VLUG OPLOSSEN... BRENG ME EEN BAKSKE EN HET NODIGE TOEBEHOREN!...
4A
ATTENTIE LADY MICHA .....ATTENTIE... NEN DIKKE 88 VAN RED DOO, HEE ... GEEN PANIEK HOOR... VOORAL GEEN PANIEK... RED DOO LOODST JE ER WEL DOORHEEN... ZIE JE DE BREDE STRAAT NAAST DE ZOO?...
JA?!...
DA'S POSITIEF... VOLG ZE TOT AAN HET PARK... DAN RECHTS AF... OP HET BOULEVARD GEKOMEN LINKS AF... ZIE JE DE RICHTINGSAANWIJZER NAAR DE LUCHTHAVEN STAAN!... GOED ZO... VOLGEN JONG!...
...NU NOG EVENTJES LINKS AF DRAAIEN... ZIE JE HET BREDE HEK?...
JA... O.K... RECHTS AF EN..!...
KRACH
EXCUSEER ME... ZIJN DAT HIER DE NIEUWE KANTOREN VAN DE STAND BY REDACTIE?!
!?
4B
Erwin

P.V.B.A. T.A.V.C.

Specialist
RADIO - TV - Hi-Fi - VIDEO
AUTO RADIO CITIZENBAND

« CHARLIE CHAPLIN »
★DX★
SPRL
TECHNICAL
AUDIO
VIDEO
CENTER
CH. CALUWAERTS
★73★
583, Ch. de Waterloo - 1060 Bruxelles - T. 347.27.00

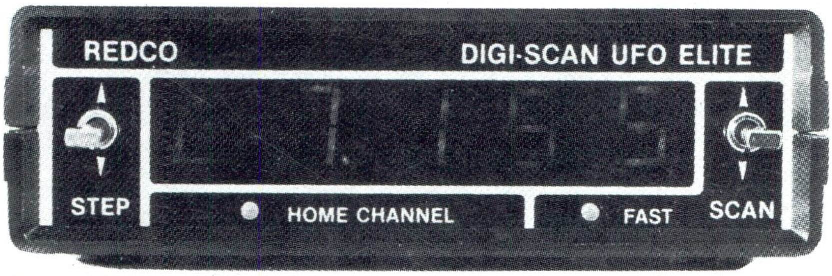

**Wij plaatsen op 2 dagen
de DIGI-SCAN
op gelijk welke TX
en dat voor maar
6.500 fr.**

Speech Processor KATSUMI
Eindelijk toegekomen! Haast u!
Beperkte voorraad 4.650 fr.

**Super ontvanger
«PROFESSIONEL»**
met inbegrip van de 27 meter-band
18.500 fr.

pvba T.A.V.C. (Charlie Chaplin), Steenweg op Waterloo 583, 1060 Brussel. Tel. 02/347.27.00